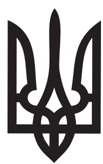
ВІВТОРОК, 24 СІЧНЯ 2006 РОКУ ■ № 13 (3763)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

З холодного Києва — в антарктичне літо

із сувенірами «Голосу України», частина з яких має повернутися до редакції

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Минулої суботи 11-та українська антарктична експедиція у складі 26 чоловік відбула в далеку дорогу з морозного Києва. Помітно було — половина з них легко одягнуті, неможби їх не лякає 25-градусний мороз. Це — науковці. Вони знають, що вирушають на так звані сезонні роботи. Тобто під час антарктичного літа, яке розпочалося там у середині січня (нині температура 2—3 градуси вище нуля, а найвища сягне 5—7) протягом двох-трьох тижнів проведуть відповідні дослідження і повернуться назад.

(Закінчення на 6-й стор.).

■ **НОВИНИ**

Поїздка на Придесення

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин планує відвідати з робочою поїздкою Чернігівщину. Програмою поїздки передбачено участь глави парламенту в роботі обласної сесії, на якій розглядатимуть проект бюджету регіону на 2006 рік. Після чого Голова Верховної Ради ознайомиться з роботою ВАТ «Чернігівське «Хімволокно» і дасть пресконференцію.

Хто винен?

Торік в Уманському пологовому будинку, що на Черкащині, померло 12 новонароджених: семеро під час пологів і п'ятеро у перші дні життя. Батьки загиблих дітей звернулися до Міністерства охорони здоров'я та до прокуратури з вимогою покарати винних у смерті немовлят. Міністерська перевірка встановила низький рівень матеріально-технічного забезпечення медичного закладу. У лікарні 15 років не було капітального ремонту, відсутня централізована подача кисню. Крім того, виявлено недбальство у виконанні лікарями-акушерами своїх обов'язків. Усі ці факти, за висновком комісії, призвели до непоправних втрат. Прокуратурою Черкаської області порушено кримінальну справу. Триває розслідування, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Викинула немовля

Ще кілька хвилин, і перебування малюка на тріскучому 27-градусному морозі стало б для нього фатальним. Так вважають медики відділення анестезіології для новонароджених та недоношених дітей Волинської обласної дитячої лікарні, під дверима якої новонародженого знайшов водій маршрутного таксі.

Личко немовляти було вкрите інеєм. Температура тіла — лише 27 градусів. Та медикам вдалося врятувати дитину. Жодних видимих паталогій, за їхніми словами, хлопчик не має, проблем із серцебиттям і диханням також. Як з'ясували медики, дитину народили не в медичній установі. Хоча зроблено все кваліфіковано. Оскільки це було на Івана Хрестителя Господнього, то і назвали хлопчика Іваном. А горе-матір розшукує міліція, **повідомляє наш власний кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

КОРОТКО

■ У Києві та на Закарпатті знижується рівень захворюваності на кір.

■ У Херсоні через люті морози мають намір відключити всі ліфти.

■ У Києві порушено справу проти посадовців банку, які незаконно здійснили відчуження майна на 1 млн. грн.

■ На шахті в Луганській області загинув 25-річний гірничий майстер.

Мороз і сонце — день чудовий...

Від людей чуєш одне запитання — доки? Кажуть, що 30-градусна холоднеча триватиме до кінця січня. Начальник відділу метеопрогнозів Українського гідрометцентру Людмила Савченко заспокоює: через найближчі два дні очікується послаблення морозу, яке почнеться із західних областей. Там у ніч на 26 буде 10—16 градусів морозу, а вдень — до мінус 10. На решті території нічна температура 19—24, денна — 9—14 градусів морозу, лише у східній частині холод уночі (22—28) ще затримається, а вдень буде 13—18 градусів нижче нуля.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

(Продовження теми читайте на 6-й стор.)

Народний депутат Ігор ЄРЕМЕЄВ: «Помаранчева революція — це те явище, яке дало можливість на теренах України прорости демократії. Я переконаний, що демократичних засад стало більше. Щоправда, хаотичним є рух, але принципи демократії збільшились» — УНІАН

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України, академік НАН України

Єдність нації

22 січня ми відзначаємо День Соборності України. Це важлива віха у тисячолітній історії українського народу. Під час бездержавного існування, яке тривало століттями, українців змушували відмовитися від національної самоідентифікації і злитися з панівними етносами. Але вони залишалися вірними традиціям предків. Перебуваючи у складі двох недружніх сусідніх імперій, вони сформували єдину націю. Коли імперії розвалилися у вогні світової війни, створені українськими політичними силами народні республіки задекларували об'єднання в єдину соборну державу.

Нині Україна відзначає 87-му річницю Дня Злуки. Звертаючись до цієї теми, зупинимося передусім на тому, що саме відбулося у Києві, в середу, 22 січня 1919 року.

(Закінчення на 2—3-й стор.)

Моменти істини вищі за політичні баталії

Минулої неділі Україна відзначала День Соборності. Цього дня Президент України Віктор Ющенко, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, в. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров, київський міський голова Олександр Омельченко, народні депутати і міністри поклали квіти до пам'ятників Тарасу Шевченку та Михайлу Грушевському.

Глава держави закликав політичну еліту разом відзначити День Злуки: «Ми повинні продемонструвати суспільству, що для нас є цінності, що вищі за передвиборні баталії... Нашим політикам треба брати уроки відповідальності і коректності, навчитися нарешті жити з Україною в серці, а не думати в першу чергу про себе в Україні», — зазначив Президент.

Позитивні аспекти непростого року

Під час зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з помічником Державного секретаря США у справах Європи та Євразії Деніелом Фрідом відбувся обмін думками стосовно останніх подій у суспільно-політичному житті України. Глава українського парламенту, звертаючи увагу на те, що зустріч відбувається у день річниці інавгурації Президента України Віктора Ющенка, зазначив, що передусім вважає правильним наголошувати на позитивних аспектах цього «непростого року».

У свою чергу, Д. Фрід запевнив про повагу з боку США до України як до суверенної демократичної держави, зауваживши, що, підтримуючи демократичні принципи, США готові співпрацювати з черговим українським урядом. «А зміни, які є характерними для держав, що перебувають у процесі демократичної трансформації, нас не турбують», — сказав Д. Фрід.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Документи щодо газу не готові

Як і прогнозував «Голос України», у суботу Київ і Москва не підписали документи про створення передбаченого укладеною 4 січня газовою угодою спільного підприємства для реалізації газу в Україні. Поки що паперові процедури перенесено на 25 січня.

В. о. прем'єр-міністра України Юрій Єхануров, коментуючи журналістам причину перенесення візиту представників «Газпрому» до Києва, сказав: «На жаль, ми не встигли підготувати документи». Цю само причину підтвердили і в «Газпромі»: «Українська сторона вирішила, що треба ще трохи попрацювати над підготовкою всіх документів».

(Закінчення на 7-й стор.)

На піку холодів Грузія залишилася без тепла і світла

Грузія обурена заявою МЗС Росії, яке звинуватило офіційний Тбілісі в рішенні безповоротно зіпсувати відносини між двома країнами. Про це заявила глава парламенту Грузії Ніно Бурджанадзе. За її словами, обурює використання російським МЗС таких слів, як «істерика» і «вакханалія», особливо коли справа стосується «оцінки заяви президента суверенної держави».

Нагадаємо, що президент Грузії Михайло Саакашвілі назвав вибухи, які сталися в ніч на неділю на газопроводах Північний Кавказ—Закавказзя і Моздок—Тбілісі, актами вандалізму й саботажем з боку Росії. Унаслідок вибухів Грузія залишилася без газу. На думку Саакашвілі, в такий спосіб російська влада розраховувала натиснути на країну й здобути контроль над грузинським газопроводом. Крім того, тієї ж таки неділі неподалік від міста Карачаєвська стався навмисний підрив опори лінії електропередач.

(Закінчення на 7-й стор.)

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України,
академік НАН України

ЄДНІСТЬ НАЦІЇ

(Початок на 1-й стор.).

1. Історична подія

Проголошення Злуки українських народних республік було призначене на неділю, 19 січня — свято Водохрещення. Але урочисте відкриття вищого законодавчого органу УНР — Трудового конгресу, на якому мав бути затверджений Акт злуки, запізнювалося. Залізниці працювали з перебоями, і не всі делегати змогли з'їхатися в столицю УНР у призначений час. Директорія УНР вирішила перенести церемонію на середу, 22 січня.

Дата була обрана з певним значенням: в цей день рік тому Центральна Рада оприлюднила Четвертий Універсал. Незабаром, 24 січня 1919 року, Рада народних міністрів прийняла закон про встановлення святкування 22 січня як Дня проголошення самостійності України.

На Володимирській вулиці біля Софійського майдану була споруджена тріумфальна брама, уквітчана синіми і жовтими стрічками. Браму прикрашали герби історичних українських земель. Середину майдану і вхід до Софійського собору оточила збройна охорона, яка пропускала тільки вищих урядовців, представників дипломатичного корпусу і численні делегації з усієї України. Вздовж вулиць, що виходили на майдан, стояли учні київських гімназій у святковому вбранні. Кияни знали, що церемонія призначена на полудень, але з ранку поспішали зайняти кращі місця. На площі та прилеглих вулицях зібралося десятки тисяч жителів міста та приїжджих.

Численна делегація Західноукраїнської Народної Республіки, більша частина якої розмістилася в «Гранд-отелі» на Хрещатику, прибула автомобілями на площу перед 12-ю годиною. Після цього розкрилася брама Софійського собору і вийшло духовенство на чолі з катеринославським архієпископом Агапітом і черкаським єпископом Назарієм. До них приєдналися члени Директорії УНР — В. Винниченко, С. Петлюра, П. Андрієвський, А. Макаренко і Ф. Швець. Духовні і світські представники обох народних республік зайняли місця біля входу до Софійського собору. Прозвучала мелодія національного гімну.

Урочиста церемонія розпочалася рівно о 12-й. Керівник секретаріату зовнішніх справ ЗУНР Лонгин Цегельський зачитав Грамоту-ухвалу Української Національної Ради, в якій висловлювався намір об'єднати обидві республіки. Після цього член делегації ЗУНР Ярослав Олесницький повторив текст грамоти французькою мовою для представників дипломатичного корпусу.

З документом-відповіддю виступив член-секретар Директорії проф. Федір Швець. Це був Універсал Директорії УНР, в якому зазначалося: «Віднині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України, Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Угорська Русь) і Наддніпрянська Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України. Віднині є єдина незалежна Українська Народна Республіка.

Віднині український народ, увільнений могучим поривом своїх власних сил, має тепер змогу з'єднити всі змагання своїх синів для утворення нероздільної, незалежної української держави на добро і щастя робочого народу»[1].

Під овацію присутніх Ф. Швець передав документ Л. Цегельському. Після цього тексти грамоти-ухвали Української Національної Ради ЗУНР і Універсалу Директорії УНР були зачитані оповісниками в чотирьох кутках майдану і прилеглих до них вулиць. Церемонію завершив молебень.

Наступного дня в приміщенні Оперного театру на Володимирській зібралися близько 400 членів Трудового конгресу, які встигли прибути до Києва. Голова делегації УНРади Левко Бачинський дав згоду на те, щоб представники західноукраїнських земель взяли участь у роботі Конгресу. На першому же пленарному засіданні був розглянутий і затверджений Акт злуки. Відтепер ЗУНР дістала нову офіційну назву — Західна область Української Народної Республіки (ЗОУНР).

2. Обличчям до Києва

Акт злуки продемонстрував згуртованість нації, досягнуту в наполегливій боротьбі українських політичних сил різного спрямування. Щоб належним чином оцінити історичну подію 22 січня 1919 року, треба заглибитися в досить віддалене минуле — до Весни народів. Так в європейській історичній літературі прийнято називати революцію 1848—1849 рр.

У червні 1848 року в Празі зібрався з'їзд представників від усіх слов'янських областей Австрійської імперії. Його учасники поділилися на три секції — чеськословацьку, південнослов'янську і польсько-русинську. Русинські делегати відмовилися ідентифікувати себе з польською нацією і стали добиватися визнання їх представниками окремого слов'янського народу. Вони оприлюднили на з'їзді маніфест утвореної в травні 1848 року у Львові Головної руської Ради — органу для оборони прав русинів Галичини, Буковини й Закарпаття. В маніфесті підкреслювалося, що етнічна територія русинського народу не обмежується кордонами Австрійської імперії, а простягається на весь південний регіон Європейської Росії аж до Дону.

Правонаступником Головної Руської Ради стала Народна рада, утворена галицькими народовцями на чолі з Юліаном Романчуком у жовтні 1885 року у Львові. 24 березня 1892 року відбулися збори мужів довір'я Народної ради, які прийняли її основний програмний документ. 27 грудня того ж року на загальних зборах цієї політичної сили програма була затверджена. Вона починалася з преамбули такого змісту: «Ми, русини галицькі, часть народу русько-українського висше 20-ти міліонового, маючого за собою тисячлітну минувшість історичну, — народу, що утративши самодіяльність державну, боровся віками за свої права державно-політичні, а ніколи не зрікся і не зрікається прав самостійного народу»[2].

Населення української Галичини потрапило у XIV ст. до Польського королівства, а після загибелі Речі Посполитої опинилося у складі Австрійської імперії.

Національне відродження, яке внаслідок революції 1848—1849 рр. охопило величезний регіон Центрально-Східної Європи, не оминуло й українських земель. Як бачимо, усвідомлювати свою окремішність від сусідніх народів галицьким українцям допомагала історична пам'ять, що сягала часів Київської Русі.

Суспільне життя в його партійно-політичних формах розвинулося спочатку на українських землях Австрійської імперії. Перша національна організація партійного типу була утворена Іваном Франком у Львові в 1890 році — Русько-українська радикальна партія. Серед українських радикалів вагому роль відігравав Юліан Бачинський, перу якого належала книга «Україна irredenta» («Україна незалежна»). В ній уперше була сформульована теза про можливість і необхідність боротьби за незалежну Україну. Ю. Бачинський розглядав Україну як цілісне поняття — в кордонах Австрійської і Російської імперій.

На основі Народної ради в грудні 1899 року виникла у Львові найбільша на західноукраїнських землях національно-демократична партія. До неї увійшла основна частина народовців з Ю. Романчуком на чолі, а також група колишніх радикалів, у тому числі І. Франко. Після переїзду в Австро-Угорщину до націонал-демократів приєднався і Михайло Грушевський.

Формулюючи свою політичну мету, ця партія взяла найвищу планку: здобуття незалежності і соборності українських земель. Перший абзац її програми звучав так: «Ми, галицькі русини, часть українсько-руського народу, що мав колись самостійність державну, відтак боровся віками за свої державно-політичні права, а ніколи не зрікся і не зрікається прав народу самостійного, заявляємо, що остаточною метою наших народних змагань є дійти до того, щоби цілий українсько-руський нарід здобув собі культурну, економічну і політичну самостійність та з'єднався з часом в одноцільний національний організм, в якім би загал народу на свою загальну користь орудував всіма своїми справами: культурними, економічними і політичними»[3].

На схилі XIX ст. ця мета здавалася геть фантастичною. Та вона була все-таки поставлена. Будучи поставленою, вона налякала діячів українського руху, які дотримувалися поміркованих поглядів. Між ними, людьми переважно зрілого віку, і радикалами, які були представлені в основному молоддю, розгорнулася полеміка. Спочатку вона набула форми дискусії між «реалістами» з газети «Буковина» (Чернівці) та «ідеалістами» зі щоденної газети «Діло» (Львів). У липні 1900 року дискусія була продовжена на віче академічної молоді, скликаному з ініціативи Володимира Старосольського у Львові. Віче прийняло заклик, в якому була висловлена упевненість у тому, що на початку XX ст. справа самостійної і соборної України перейде зі сфери мрій у сферу життя і боротьби. У проголошеному на віче рефераті 25-річного Лонгина Цегельського пролунав заклик «сотворити свій власний державний організм, свою власну, независиму, самостійну українську національну державу в етнографічних границях по всій території, заселеній українським народом»[4]. Реферат закінчувався оптимістично й водночас жертовно: «Ми віримо, що встане Україна, як не на наших очах, так на наших кістках! Ми віримо в її воскресенє — а коли б не мали в се вірити, так ліпше нам і не жити! Бо без України нема нам життя!»[5].

Це був голос покоління, яке взяло на себе весь тягар Української революції 1917—1918 рр. Це був голос покоління, яке проголосило Акт злуки 22 січня 1919 року.

3. Всупереч тиску імперій

Прислухаємося тепер до голосу українців по цей бік Збруча — в Російській імперії.

Влітку 1891 року на могилі Тараса Шевченка в Каневі чотири студенти — Михайло Базькевич, Микола Байздренко, Віталій Боровик та Іван Липа заснували таємне товариство — Братство тарасівців.

Через два роки на Шевченкових роковинах у Харкові братчики обговорили реферат, в якому вперше було викладено програму українського визвольного руху. Вона стала відомою завдяки публікації реферату львівською газетою «Правда». У цьому документі, зокрема, наголошувалося: «Для нас, сьвідомих українців, єсть один український-руський народ. Україна Австрійська і Україна Росийська однак нам рідні, і жадні географічні межі не можуть роз'єднати одного народу і, аби була у нас моральна міць, то ні нас не зможуть відірвати від Галичини, ні Галичини від нас. Бо ідеї, духа розірвати на два шматки не можна, як нічим не можна спинити Дніпрової течиі: вона завсіди опиниться в морі, які б перепони ні були»[6].

Минуло кілька років, і на зміну таємному товариству з'явилася перша на східноукраїнських землях політична партія. Революційна українська партія (РУП) була організована на початку 1900 року у Харкові Д. Антоновичем, Б. Камінським, Л. Мацієвичем і М. Русовим. Її програмним документом стала праця Миколи Міхновського «Самостійна Україна», що побачила світ теж у Львові. Написана різко й безкомпромісно, ця знаменита брошура символізувала остаточний перехід національного руху з культурницького українофільства до організованої роботи в масах, яка спрямовувалася на підготовку революції. «Українська інтелігенція, —писав автор, — стає до боротьби за свій нарід, до боротьби кривавої і безпощадної. Вона вірить у сили свої і національні, і вона вповнить свій обов'язок. Вона виписує на своєму прапорі сі слова: «Одна, єдина, нероздільна, вільна, самостійна Україна від Карпатів аж по Кавказ». Вона віддає себе на служеннє сьому великому ідеалові, і доки хоч на однім клапті української території панувати ме чужинець, доти українська інтелігенція не покладе оружія, доти всі покоління українців йтимуть на війну»[7].

Широкий розголос в українському суспільстві по обидві сторони Збруча знайшла стаття М. Грушевського «Галичина і Україна», надрукована в його збірнику статей «З біжучої хвилі» (грудень 1906 року). За останні 20—25 років, писав цей видатний вчений і політичний діяч, галицька інтелігенція звикла до думки про те, що Галичина — це своєрідний П'ємонт, тобто духовний і культурний центр української землі. Вона звикла до того, що українці в Російській імперії заздрили конституційним свободам, які сприяли розбудові в Австрійській імперії української національної культури. Але революція 1905 року принесла деякі конституційні свободи і в підросійську Україну. Це спричинило, як помітив М. Грушевський, тенденцію до відокремлення, а не до дальшого зближення з Галичиною. «Українці мусять, — писав він, — всю енергію вложити в те, аби відігріти національне почуття, і з ним — почуття національної спільності, солідарності у ріжних частин українського народу, та сконцентрувати, можливо, систематично і планово, національні сили тих ріжних частин на спільній національній роботі»[8].

Прогнозуючи подальші події, М. Грушевський з тривогою підкреслював: «Досі Галичина йшла, а Україна стояла або йшла за Галичиною. Тепер Україна піде своєю відмінною дорогою, і віддалення її від Галичини буде збільшатися з кождим кроком, коли не подбати про зближення їх доріг. І коли б так кожда пішла своєю дорогою, не дбаючи про се зближення, то за яких 20—30 літ ми мали б перед собою дві національності на одній етнографічній основі, подібно як серби й хорвати, дві частини одного сербського племені, політичним, культурним, релігійним обставинам дали себе розвести до повного відчуження»[9].

Перспектива справді жахлива, як показали події після розпаду Югославії, тобто майже через століття після написання цих рядків. На щастя, вона не була реалізована в Україні. І тут найбільш істотною виявилася заслуга самого Михайла Сергійовича Грушевського. Він створив концепцію української історії, в якій українцям пропонувалося бачення минулого й майбутнього єдиної нації. Не менш важливим було й те, що великий історик виступив проти ідеї «тисячолітньої російської державності» та існування єдиної «російської» нації в часи Київської Русі. Тоді не було українців, як не було англійців, французів або німців. Але в ті часи існували етнічні спільності, від яких пішли сучасні англійці, французи, німці і українці. Грушевський дав українцям право власності на свій родовід.

Перспектива заміни самодержавства конституційною монархією, яка здавалася зовсім близькою в перші місяці революції в Росії, захоплювала й Івана Франка. У статті «Одвертий лист до галицької української молодіжі», яку опублікував «Літературно-науковий вістник» у квітні 1905 року, він закликав своїх читачів відчувати себе українцями — не галицькими, не буковинськими українцями, а українцями без офіційних кордонів. «Перед українською інтелігенцією, — підкреслював він, — відкривається тепер, при свобідніших формах життя в Росії, величезна дійова задача — витворити з величезної етнічної маси українського народу українську націю, суцільний культурний організм, здібний до самостійного культурного і політичного життя, відпорний на асиміляційну роботу інших націй, відки б вона не йшла, та при тім поданий на присвоювання собі в якнайширшій мірі і в якнайшвидшім темпі загальнолюдських культур цих набутків, без яких сьогодні жодна нація і жодна, хоч і як сильна, держава не може остоятися» [10].

4. У вогні війни і революції

Велика війна 1914—1918 рр. стала для українського народу однією з найбільших катастроф за всю його історію. Українці були мобілізовані в армії ворогуючих сторін: до 300 тис. чоловік в цісарську армію і до 3,5 млн. чоловік — в царську. Вони змушені були воювати під чужими для них прапорами, і нерідко — один проти одного. У вересні 1915 року, коли новосформовані підрозділи українських січових стрільців опинилися на фронті у Карпатах, їм довелось зустрітися у двобої з кубанськими козаками — нащадками славних запорожців. Війна Росії з Центральними державами відбувалася на території України. Загальна Українська Рада (ЗУР), яка була сформована у квітні 1915 року з галичанських, буковинських і наддніпрянських українців, у своїй відозві «До всіх культурних народів світа» (вересень 1916 року) зазначила, що цілу область української етнографічної території в 150 тис. кв. км перекроєно й перекопано стрілецькими ровами, людські оселі зруйновано, мільйони українців зосталися без даху. Ідучи услід за польськими організаціями, ЗУР у цій відозві висунула свої вимоги на період після закінчення війни: «Всі українці без огляду на політичні границі стоять на становищі своєї окремішности від сусідніх народів і змагають до визволення, опираючи сі свої змагання не тільки на внутрішній потребі національного розвитку, але також на історичнім праві й незабутній традиції своєї визвольної боротьби»[11].

Царська армія зазнавала поразок у боротьбі з німецькими, але одержувала перемоги у боротьбі з австро-угорськими військами. Після переможної для неї грандіозної Галицької битви 1914 року галицькі і буковинські землі були майже повністю окуповані. На цій території постало Галицько-Буковинське генерал-губернаторство, поділене на чотири губернії — Львівську, Перемишльську, Тернопільську і Чернівецьку. Відомий реакціонер граф Г. Бобринський став генерал-губернатором, після чого зробив таку гучну заяву: «Восточная Галиция и Лемковщина — исконно коренная часть единой великой Руси. В этих землях коренное население всегда было русским, устройство их посему должно быть основано на русских началах. Я буду вводить здесь русский язык, закон и устройство»[12].

Репресії окупантів проти поляків і євреїв мали на меті залякування національних меншин. Доля окремих репресованих повинна була залякати всю меншину і позбавити її здатності опиратися владі. Репресії проти українців мали ширший підтекст. Йшлося про цілкове винищення української культури, яка розвивалася у країні у різноманітних формах впродовж двох десятиліть.

У згаданому вище зверненні ЗУР «До всіх культурних народів світа» (вересень 1916 року) окупаційна політика щодо українців описувалася у таких виразах: «Росія з найбільшою брутальністю змагала до

Щоб належним чином оцінити історичну подію 22 січня 1919 року, треба заглибитися в досить віддалене минуле — до Весни народів

повного здавлення українського життя: заборонено уживати українську мову — мову научування в школах, мову церковної проповіді, мову публічного життя, розговірну, рідну мову населення; замкнено українські школи, товариства та інституції; заборонено пресу й цілу українську літературу; нищено бібліотеки й архіви; арештовано й вивожено на Сибір українських діячів; забирано малих дітей для виховання з них яничарів; греко-католицькі церкви перемінено на православні; насильно запроваджувано православ'є; митрополита греко-католицької церкви графа Андрея Шептицького арештовано, вивезено до Росії та віддано під суд».[13]

Не дивно, що уряд, який провадив таку національну політику, був приречений на поразку у війні з Центральними державами — на фронтах, і у війні з власним народом — в національних окраїнах. Революція, яка змела самодержавство, була закономірною і довгоочікуваною. Одразу після ліквідації імперії в Росії український народ створив Центральну Раду і розпочав свій державотворчий процес.

Поразка у війні зумовила розпад й Австро-Угорщини. Всі народи «клаптикової» монархії Габсбургів почали створювати власні національні держави. Нерідко вони вступали один з одним у конфлікти, тому що претендували на одну й ту ж саму територію. Найкривавішою і найтривалішою була українсько-польська війна 1918—1919 рр.

Київська газета «Нова Рада» надрукувала 6 листопада 1918 року лист Головної ради галицьких, буковинських і угорських українців, в якому були такі рядки: «Синів Наддніпрянської України прохаємо о негайну поміч як жертвам крови, так і допомогою матеріальною для тих, що їдуть на фронт».

Проте галицькі українці не дивилися на проблему так вузько. Уже 10 листопада Українська Національна Рада ухвалила по доповіді Романа Перфецького таку резолюцію: «Українська Національна Рада як найвища власть українських земель бувшої Австро-Угорської монархії в домаганню до здійснення національного ідеалу всього українського народу доручає Державному секретаріатові поробити потрібні заходи для з'єднання всіх українських земель в єдину державу»[14]. 11 листопада в Києві опинилася урядова делегація галичан у складі Осипа Назарука і Володимира Шухевича, яка була негайно прийнята гетьманом П. Скоропадським. Гетьман не бажав ставати у конфронтацію з Францією, яка підтримувала Польщу, і з самою Польщею. Тому його допомога була негласною, хоч досить масштабною. Однак головного галичани не досягли і корпус січових стрільців під командою Євгена Коновальця, який гетьман з радістю віддавав, залишився під Києвом, у Білій Церкві. Це була головна ударна сила в руках Українського Національного Союзу — організації українських політичних сил, утвореної для повалення влади гетьмана.

23 листопада 1918 року до Києва виїхала нова урядова делегація у складі Л. Цегельського і Д. Левицького. 30 листопада вона прибула до ставки Директорії у Фастові. 1 листопада у цьому місті був укладений попередній (передвступний) договір про злуку «обох українських держав у одну державу одиницю». Акт злуки було вирішено затвердити на Трудовому конгресі у Києві за участю представницької делегації парламентаріїв та урядовців ЗУНР. До Тернополя, який став тимчасовою столицею ЗУНР, галицька делегація поверталася на ешелоні, завантаженому зброєю, спорядженням і продовольством. Разом з делегацією до Тернополя поїхали досвідчені військовики — генерал М. Омелянович-Павленко, який мав очолити Галицьку армію, і полковник Генерального штабу Є. Мишківський.

Тим часом поляки тіснили українські війська, резиденцією парламенту і уряду ЗУНР незабаром став Станіслав. 3 січня 1919 року парламент ЗУНР ухвалив резолюцію, яка починалася з такої урочистої декларації: «Українська Національна Рада, виконуючи право самоозначення українського народу, проголошує торжественно з'єдинене з нинішним днем Західноукраїнської Народної Республіки з Українською Народною Республікою в одну, одноцільну, суверенну Народну Республіку»[15].

16 січня галицька делегація відбула в Київ для участі в ухваленні Акта злуки...

5. Історичні уроки Злуки

Ми реконструювали ситуацію, в якій відбувся Акт злуки, і переконалися, що він являв собою не випадкове, а цілком закономірне явище. Після зникнення імперського тягаря дві України випросталися і в єдиному пориві злилися в одне ціле. Отже, треба оцінити головні політичні уроки цієї історичної події. Вони надзвичайно актуальні і в наші нелегкі часи.

■ Урок перший

Акт злуки наочно показав безсилість спроб роз'єднати український народ, протиставити українців один одному, змусити їх служити чужим для них, імперіалістичним цілям. Від 1914 року, коли Росія і Австро-Угорщина зійшлися між собою у смертельному герці, мобілізовані в імперські війська українці змушені були воювати між собою. Однак імперіалістична війна не посіяла розбрату між ними. Більше того, саме війна надала їм історичний шанс для возз'єднання, тому що знищила обидві імперії. Цим шансом українці негайно скористалися, проголосивши свої народні республіки.

Коли ми тут кажемо українці, кого маємо на увазі у першу чергу? Безсумнівно, політичну еліту, бо вона приймала рішення. Але у першу чергу — народ, який підніс свою голову в революційній ситуації і змусив еліту діяти так, як цього вимагали національні інтереси.

Представники галицьких політичних сил, які приймали рішення, були людьми здебільшого консервативного спрямування. К. Левицький, Ю. Бачинський, В. Стефаник, Л. Цегельський та інші були прихильниками гетьмана П. Скоропадського і не приховували цього. Вони не сприймали позиції керівників Центральної Ради у сфері державотворення, в соціальній і в ідеологічній сферах. Надто різною була політична і соціально-економічна ситуація в обох імперіях під час формування політичних сил.

Українська Національна Рада була створена як вищий тимчасовий законодавчий орган влади 18 жовтня 1918 року. Тут політичні діячі Галичини не гаяли часу даремно. Однак тільки 13 листопада, тобто майже через місяць, було прийнято рішення УНРади, згідно з яким за новоутвореною Українською державою закріплювалася назва — Західноукраїнська Народна Республіка (ЗУНР). Ця назва відповідала назві створеної Центральною Радою Української Народної Республіки.

Треба віддати належне діячам УНРади, серед яких не було соціалістів. Вони оголосили своє рішення про возз'єднання з Великою Україною ще 10 листопада 1918 року, коли було не ясно, з ким треба возз'єднуватися — з Українською Державою П. Скоропадського чи з Українською Народною Республікою В. Винниченка. У своїх мемуарах «Відродження нації» Володимир Винниченко пише про це так: «Не маючи великої певності удержати своїми силами владу в Галичині, а крім того піддаючись натискові широких народних мас, що прагнули повного об'єднання з Великою революційною Україною, Рада Державних Секретарів звернулась до Директорії з пропозицією об'єднання двох Республік в одну українську державу»[16]. Саме так: «піддаючись натискові широких народних мас». Національні, а не корпоративні інтереси діячі УНРади ставили на перший план. Моральність політичного чину багато важила для них.

■ Урок другий

Акт злуки відбувався у неймовірно складній для українського народу міжнародній ситуації. Закінчилася світова війна, в Європі панувала сторона, яка здобула в цій війні перемогу — Антанта. У континентальній Європі Антанту представляла в першу чергу Франція. Діючи згідно зі своїми національними інтересами, Франція прагнула зміцнити на східних кордонах Німеччини дружні собі держави, щоб мати союзників на майбутнє. Необхідність для кайзерівської армії воювати на два фронти у війні 1914—1918 рр. врятувала Францію і згубила Німеччину. Тому Франція підтримувала Польщу (зокрема в її війні з Західноукраїнською Народною Республікою) і білогвардійську Росію (зокрема у війні генерала А. Денікіна проти Армії УНР). Обидві народні республіки, які постали в Україні, були ворожими для Антанти. Антанта підтримувала «своїх», а «своїми» були ті, хто претендував на українські землі.

Треба віддати належне Директорії УНР, яка не побоялася зіпсувати налагоджені з величезними труднощами відносини з союзниками, ідучи на об'єднання з ЗУНР. Гетьман П. Скоропадський надавав військову, фінансову і продовольчу допомогу галичанам у таємній формі. Українські політичні діячі не оглядалися на несприятливу міжнародну ситуацію, коли приймали Акт злуки. Вони діяли згідно з національними інтересами.

■ Урок третій

Акт злуки залишився декларацією, але в цій декларації була ясно виражена воля багатомільйонного народу. Тому у політичних комбінаціях наступного часу цей вагомий чинник завжди брався до уваги діючими особами міжнародної політики.

Як відомо, Друга світова війна 1939—1945 рр. почалася з нападу гітлерівської Німеччини на Польщу. Напад став можливим після укладення пакту Ріббентропа—Молотова 23 серпня 1939 року. Коли стало ясно, що демократичні країни Заходу не подарують Гітлеру нападу на Польщу, як це вони зробили у трьох попередніх випадках (окупація Рурського басейну, Австрії і Чехії), Сталін власною волею змінив умови пакту 13 серпня 1939 року про поділ сфер впливу в Центрально-Східній Європі. Він відмовився від запропонованих йому Гітлером польських етнічних земель до лінії Вісли, хоч і прихопив у компенсацію Литву, яка перебувала у німецькій сфері впливу. Ця географічна комбінація в умовах війни з Великою Британією і Францією, що почалася після нападу Гітлера на Польщу, дала можливість СРСР виступити в ролі захисника українців та білорусів від агресії й одночасно — ініціатора возз'єднання західноукраїнських і західнобілоруських земель з відповідними республіками Радянського Союзу.

Напад гітлерівських військ на СРСР 22 червня 1941 року змусив Сталіна шукати підтримки у Великої Британії та її союзників, серед яких одним із перших була Польща. Тому він установив дипломатичні відносини з польським еміграційним урядом в Лондоні, а відтак — офіційно заявив про недійсність радянсько-німецьких договорів 1939 року, які стерли Польську державу з географічної карти. Ця очевидна обставина ніколи не підкреслювалася із зрозумілих причин в радянських підручниках з історії, хоча й замовчувати її було нелегко.

Вклад українського народу у перемогу над нацистською Німеччиною та її союзниками змусив Об'єднані Нації рахуватися з його інтересами. Радянська Україна дістала моральне право на возз'єднання своїх земель. З цієї події було зняте тавро пакту Ріббентропа—Молотова. Новий західний кордон Радянського Союзу на ділянці з Україною і Білорусією став невід'ємною частиною післявоєнного устрою в Європі, підтвердженою Гельсінськими угодами 1975 року.

Отже, Україна змогла об'єднати свої етнічні землі, коли пройшла через вогонь двох світових воєн. Ціною такого об'єднання стали мільйони втрачених у війнах життів.

Не треба забувати й про додаткову ціну радянізації західних областей України: півмільйона репресованих за період 1944—1955 рр.

■ Урок четвертий

Перетворення оголошеного М. Горбачовим курсу на перебудову в неконтрольований владою революційний процес значною мірою стимулювалося політикою гласності. Гласність дала народу можливість зрозуміти справжню картину свого недавнього минулого.

У січні 1989 року 70-річчя Акта злуки пройшло в Україні непоміченим. Своєї історії народ тоді ще не знав. Однак буквально через рік, 21 січня 1990 року сотні тисяч громадян вийшли на автомобільну трасу Київ-Львів і в точно визначений час взялися за руки. У цьому живому ланцюзі серця людей билися в унісон, так, як співав популярний тоді бард Булат Окуджава. Люди фізично відчули себе єдиною нацією. У цей знаменний день мільйони громадян України вперше дізналися про ретельно замовчуваний факт возз'єднання українських земель, який мав місце за 20 років до укладення пакту Ріббентропа—Молотова.

■ Урок п'ятий

Цей урок ми проходимо зараз: на президентських виборах 2004 року, на парламентських виборах 2006 року. Ми вчимося толерантності, взаємоповазі, умінню укладати угоди, які не порушуватимуться, умінню чути свого опонента і рахуватися з його інтересами. А головне — ми вчимося ставити на перше місце у політичній боротьбі національні інтереси. Чи навчимося? Думаю, що навчимося, бо ми ж — єдина нація!

[1] Українська суспільно-політична думка в 20 столітті. Том 1. Мюнхен, 1983. — С.423. [2] Там само. — С.17. [3] Там само. — С.57. [4] Там само. — С.77. [5] Там само. — С.79. [6] Там само. — С.23. [7] Там само. — С.70. [8] Грушевський Михайло. Твори у 50 томах. — Т.1. — Львів, 2002. — С.378. [9] Там само. — С.380. [10] Франко І. Зібрання творів у 50-ти т. К., 1976. Т.45. — С.404. [11] Українська суспільно-політична думка в 20 столітті. — Т.1. С.225. [12] Литвин Володимир. Україна: доба війн і революцій (1914-1920). — С.40. [13] Там само. — С.224. [14] Див.: Литвин Микола. Українсько-польська війна 1918—1919 рр. — Львів, 1998. — С.296. [15] Там само. — С.298. [16] Винниченко В. Відродження нації. Частина III. Київ-Відень, 1920 (репринт 1990). — С.154.

Подвійне свято краю

На Закарпатті відзначають День Соборності та утворення області у складі України

Шлях закарпатців до возз'єднання з матір'ю-Україною був довгим і тернистим. Ще у грудні 1918 року рада села Синевира Міжгірського району прийняла рішення про приєднання до України, а 8 січня 1919 року на Рахівщині проголосили Гуцульську Республіку і створили її законодавчий та виконавчий орган — Українську Народну Раду. Через два тижні у Хусті відбувся «Загальний собор всіх русинів, живущих в Угорщині». Він ухвалив рішення — возз'єднатися із Соборною Україною.

Ці події стали дороговказом творців Карпатської України, яку проголосили у березні 1939 року в Хусті. Але Карпатську Україну потопили у крові її захисників під час боїв з угорськими окупантами на Красному Полі поблизу Хуста. Проте час возз'єднання настав: 29 червня 1945 року Закарпатську Україну включено до складу УРСР, а Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 січня 1946 року утворено Закарпатську область.

У рамках святкування Дня Соборності України та 60-річчя утворення Закарпатської області в Ужгороді відбулося урочисте засідання. Його учасниками стали делегати I з'їзду Народних Комітетів Закарпатської України, ветерани війни і праці, колишні керівники області, шановані люди краю. Великій групі тих, хто зробив свій внесок у розбудову України, вручено Почесні грамоти й інші відзнаки держави та області.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

22 січня 2006 року. Київ, Софійська площа. Святкування Соборності України.

Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій рекомендує парламенту прийняти у другому читанні проект закону про внесення змін до Закону «Про аудиторську діяльність»

Президент присвоїв Ніні МАТВІЄНКО звання «Герой України»

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Аргументи перевізників не переконали

Кіровоградська область. Світловодський міськвиконком за поданням міського голови Володимира Волкова скасував своє попереднє рішення про 30-відсоткове підвищення плати за проїзд у міському транспорті. Нагадаємо, на підставі розрахунків міських автоперевізників (зростання цін на енергоносії, запчастини та комплектувальні, а також збільшення мінімальної заробітної плати) тариф на пасажирські автоперевезення по місту було піднято із 65 копійок до 90.

Непопулярне рішення набрало чинності з 3 січня нинішнього року і спричинило сплеск обурення у місцевого населення. До того ж, як мотивував своє подання міський голова, воно мало недостатню аргументацію з боку автоперевізників. При міськвиконкомі вже створено тимчасову комісію у складі економістів, депутатів міськради, представників громадськості, яка протягом двох тижнів відстежуватиме кількість пасажироперевезень. Лише після цього міськвиконком знову розглядатиме питання про зміни тарифів.

Олег БОНДАР.

Підвищена державна таємниця

Учора в Апеляційному суді Києва знов розпочали слухання справи про вбивство Георгія Гонгадзе з процесуальної «преамбули»: це спричинено присутністю в залі запасного складу народних засідателів.

А ось у журналістів, які висвітлюють процес, знову виникли проблеми. І не тільки з пошуком вільного місця в маленькій кімнатці. Адвокат обвинувачуваного Миколи Протасова подав клопотання про те, що його

підзахисний «хворобливо реагує на відеозапис та намагання представників ЗМІ одержати інтерв'ю». Від такої уваги в нього «погіршується стан здоров'я та підвищується артеріальний тиск», тому адвокат просить колегію суддів перевести засідання на закритий режим. Клопотання адвоката підтримали і представник Генпрокуратури. Щоправда, їх непокоїть не тиск «клієнта», а ... розголошення відомостей, що «становлять державну таємницю». Це, до речі, немало спантеличило адвоката Лесі Гонгадзе Андрія Федура, який «не вбачає законних підстав для вилучення з зали преси». Чим завершилася нарада суддів, читайте в наступному номері «Голосу України».

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ФОТОФАКТ

У столичному виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза» під егідою Народного блоку Литвина відбувся Всеукраїнський фестиваль бального танцю. Організатори: Українська рада танцю, член Всесвітньої ради танцю та Міжнародної танцювальної організації, дитячий спортивно-танцювальний клуб «Калейдоскоп».

На знімку: наймолодші учасники-фіналісти змагань у категорії Ювенали-1 Смірнов Владислав і Папенко Олександра.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Кризи немає. Бо всі структури влади працюють, а люди не страйкують

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Микола Мартиненко, фракція «Наша Україна»:

— Президент чітко сформулював дві передумови для спілкування з Верховною Радою: по-перше, присяга суддів Конституційного Суду, просто парламент має виконати закон. Друге — скасувати так зване рішення про відставку уряду, щоб зняти це питання. Всі повинні зрозуміти одне: яке рішення не прийняла б Верховна Рада, нинішній уряд працюватиме до завершення скликання парламенту, і новий парламент призначить новий уряд. А Юрій Єхануров працюватиме прем'єром до завершення виборчого процесу. Треба шукати точки дотику і конструктивність заради держави, а не якоїсь політичної сили.

Олександр Мороз, фракція Соціалістичної партії:

— Немає ніякої політичної кризи, бо всі структури влади працюють, люди не страйкують і не виходять на майдани, а все, що відбувається сьогодні, — свідчення того, що представники виконавчої влади, на превеликий жаль, і Президент досі ще не можуть визнати, що в Україні інша модель влади, що є парламентсько-президентська форма правління. Вони не можуть визнати чинність норм Конституції і шукають підстави в самому Основному Законі, щоб його не визнавати. Треба зняти напруження простим шляхом: Президент повинен виступити по телебаченню і сказати, що визнає Конституцію в новій редакції, і як її гарант звернутися до всіх з проханням керуватися цим документом.

Частина депутатів блокує формування Конституційного Суду, бо немає довіри до нього, дехто побоюється: якщо обрати сьогодні КС, то на нього чинитимуть шалений тиск ті, хто хотів би використовувати суд як інструмент для дезавуювання політичної реформи. Адже після виборів у КС не буде жодних можливостей втрутитися у політичну реформу, оскільки всі конституційні норми набудуть сили закону.

Антон Кіссе, фракція «Відродження»:

— Зранку ще думав, що можна буде якось домовитися, але після тригодинної зустрічі і виступів усіх керівників фракцій я зрозумів: це практично неможливо. Бо є ряд ключових питань, без яких неможливо йти на узгоджене рішення, — передусім це присяга уже призначених суддів КС і обрання від Верховної Ради своїх кандидатів. На мою думку, через політичні мотиви не буде підтримано і пропозицію про рейтингове голосування за суддів КС. Президентові справді не було сенсу приходити до парламенту, бо тоді деякі політичні сили заблокували б трибуну і створили нікому не потрібний прецедент. На мій погляд, треба завершити роботу сесії і виходити до людей зі своїми програмами і так доводити своє бачення.

Богдан Губський, фракція «Єдина Україна»:

— Про якусь конструктивну розмову можна буде казати лише тоді, коли буде прийнято спеціальну постанову про скасування газової угоди з Росією. Зняття з посад людей, які причетні до зради національних інтересів, і відкриття стосовно них кримінальних справ. Відставка уряду відбулася абсолютно законним шляхом: згідно з новою Конституцією парламент має право відправити уряд у відставку без погодження з Президентом. За новою Конституцією діє парламентсько-президентська республіка, але деякі високопосадовці хочуть і надалі використовувати адмінресурс і не погоджуються з тим, що їх повноваження змінилися. А щодо суддів КС, то вони перед складанням присяги спочатку повинні скласти свої попередні повноваження і лише тоді приходити на затвердження до Верховної Ради.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Заява фракції Народної Партії — Народного блоку Литвина

Рік тому нинішня влада поклялася Майдану, що у своїй діяльності сповідуватиме принципи християнської моралі і дбатиме про насущні інтереси народу. Але між словами і ділами — прірва.

Днями інформаційні агенції повідомили про те, що Кабінет Міністрів України, який виконує обов'язки, 11 січня затвердив кошторис добудови приміщення секретаріату Президента. Площа нової чотириповерхової споруди канцелярії — 5300 квадратних метрів, вартість — 52,2 мільйона гривень. Фінансуватимуть об'єкт бюджетним коштом.

Наскільки необхідним є це будівництво — питання дуже цікаве. Особливо після публічних заяв глави держави про наміри скорочення роздутих управлінських штатів та у зв'язку з тотальним дефіцитом коштів на соціальні потреби суспільства.

Візьмімо хоча б медицину, її мінімальний бюджет профінансовано менш ніж на половину. Виділених коштів ледве вистачає на зарплату. А про ліки, нове медобладнання — годі й казати. Хіба не охорона здоров'я повинна бути пріоритетом номер 1 у хрещеній Чорнобилем Україні?

Цинічно-аморальними є рішення уряду про спорудження нових владних палаців, в той час як десятки тисяч людей вмирають без повноцінної і вчасної медичної допомоги.

Вочевидь, керівники виконавчої влади не хочуть знати про те, що українські школярі відмовляються від обідів і збирають кошти на гамма-ніж для інституту нейрохірургії імені академіка Ромоданова.

Громадянську акцію зі збирання грошей на це обладнання, оголошену газетою «Факты», активно підтримують пенсіонери, всі громадяни, для яких потреба допомагати ближньому є станом душі. На рахунок спеціального фонду уже надійшло майже 600 тисяч гривень. Тоді як це унікальне обладнання, що методом гамма-хвиль руйнує пухлини головного мозку без трепанації черепа і шкоди здоровим клітинам, коштує 5 мільйонів євро.

Однак справжня ціна цього питання не вимірюється жодною валютою. Бо йдеться про життя. Щороку операцій з видалення пухлин головного мозку потребують щонайменше дев'ять тисяч наших співвітчизників. У тому числі — півтори тисячі дітей! Більшість з них не вдається врятувати через відсутність цього обладнання, а діти і дорослі, прооперовані у традиційний спосіб, приречені на інвалідність.

За кордоном операції із застосуванням гамма-хвиль коштують 12—15 тисяч євро. Керівництво Київського науково-дослідного інституту нейрохірургії імені академіка Ромоданова вже багато років оббиває владні пороги, домагаючись розв'язання цієї проблеми. Але лікарів не чують високопоставлені чиновники. «Мерседеси», дорогі меблі і шикарні ремонти владних офісів — ось реальні пріоритети минулої і, на жаль, теперішньої влади.

Фракція Народної Партії — Народного блоку Литвина вважає неприпустимим такий стан речей. Ми звертаємося до Президента України, виконувача обов'язків Прем'єр-міністра з категоричною вимогою: згорнути плани будівництва нового приміщення секретаріату, а кошти, які влада хотіла використати на цю будову, скерувати на придбання сучасного нейрохірургічного обладнання.

Відповідні зміни до державного бюджету нинішнього року ми пропонуємо внести одночасно із внесенням змін, необхідність яких викликана подорожчанням газу. Депутати Народного блоку Литвина долучаються до громадянської акції і внесуть особисті кошти на придбання цього обладнання.

Для довідки: торік гамма-ніж, який виробляє Швеція, купили 27 країн. Серед них — маленька Словенія з населенням 1 мільйон 900 тисяч і не багатша за Україну Румунія. Тож сподіваємося, що нас почують, і українські нейрохірурги з допомогою цього обладнання зможуть рятувати життя десятків тисяч людей.

Ігор ЄРЕМЕЄВ,
керівник фракції,
народний депутат України.

Продовжено термін перевірки

■ ВИБОРИ-2006

Мешканці Запоріжжя ще до 1 лютого можуть перевірити себе у виборчих списках. За законом цю процедуру необхідно було провести до 1 січня. Але, як розповів заступник міського голови Запоріжжя Костянтин Вайтанник, саме з початку року городяни активізувалися, тому й продовжено термін перевірки.

Нині управління внутрішніх справ надає інформацію про внутрішню міграцію, хто, коли і де зареєструвався. Управління юстиції фіксує померлих. Регіональні робочі групи складають перелік тих, хто перебуває за межами міста або країни. Після формування міських виборчих комісій списки направлять на дільниці. Ця процедура відбудеться першого лютого. Потім, уже безпосередньо на дільниці, за наявності паспорта можна перевірити правильність написання прізвища.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

Підзахисний «хворобливо реагує на відеозапис та намагання представників ЗМІ одержати інтерв'ю»

Головний пріоритет — здорова людина

Чернігівське обласне комунальне підприємство «Ліки України» — найпотужніша державна структура фармацевтичної галузі Чернігівської області, що зберегла найкращі традиції фармації та постійно впроваджує сучасні виробничі технології у сфері медикаментозного забезпечення населення і лікувально-профілактичних закладів. Вона налічує 81 аптеку, 78 аптечних пунктів, 12 аптечних кіосків. ЧОКП «Ліки України» уже майже десять років очолює авторитетний у регіоні керівник, депутат обласної ради Світлана Пасталиця, з якою зустрівся наш кореспондент.

— Світлано Василівно, яка нині ситуація із приватним і державним забезпеченням ліками населення області?

— Сьогодні цією справою на Придесенні займається 87 фірм, колективних підприємств, ЗАТ, ТОВ. Хоч державна мережа аптек під опікою ЧОКП «Ліки України» займає у згаданому переліку лише одну позицію, однак солідну — це 30 відсотків у ринковому просторі регіону. Наше підприємство здійснює оптову та роздрібну реалізацію лікарських засобів, виробів медичного призначення, лікувальної косметики, лікувально-столових мінеральних вод, дитячого харчування. А головне — можемо надавати медикаментозну допомогу населенню в повному обсязі, у тому числі психотропними, наркотичними лікарськими засобами, прекурсорами, спиртом етиловим. У 16 аптеках ліки, різноманітні мікстури виготовляємо самостійно. Саме ЧОКП «Ліки України» відіграє важливу роль у забезпеченні доступності ліків найменш соціально захищеним верствам населення, особливо на селі. У наших аптеках працюють ветеранські відділи, через які медпрепарати відпускаються за цінами заводів-виробників. Надаємо знижки в ціні ветеранам війни та праці, інвалідам та іншим категоріям хворих. Та й зрештою впливаємо на цінову політику в регіоні. Скажімо, у Бахмачі після приватизації аптек не залишилось жодної державної. І місцева влада змушена була звернутися до нас, аби ми відкрили у районі свій аптечний заклад. Відразу після цього ціни у приватних аптеках у районі впали на 60 відсотків!

— Не секрет, у багатьох селах не можна придбати елементарних таблеток.

— Справді, це є прикрою реальністю сьогодення. З економічної точки зору дуже невигідно утримувати у невеличкому селі аптеку, у якої дуже мало покупців. Але разом з тим — це не привід для самозаспокоєння.

— Що ж ви пропонуєте?

— Вже маємо певні напрацювання у розширенні аптечної мережі. ЧОКП «Ліки України», зокрема, уклало угоди з працівниками 463 ФАПів про реалізацію ліків. Фельдшери мають доплату в 50—100 гривень за продаж медпрепаратів. Це значно поліпшило надходження ліків на села. Хоча у цій справі ще треба чимало доробляти. Ми працюємо на госпрозрахунку, а тому питання доставки ліків на віддалені села є досить складним. Очевидно, обласний бюджет повинен взяти якусь частку витрат на ці цілі. Тоді б наші можливості у розширенні асортименту ліків для ФАПів дуже збільшились. Держава повинна взяти під опіку «невигідні» на селі для приватника аптечні кіоски, щоб сільський житель не відчував дискомфорту через брак у потрібну хвилину найпотрібніших ліків. Механізми реалізації згаданого прості — пільги по виконанню вимог ліцензійних умов, по сплаті орендної плати, спрощення порядку відпуску лікарських засобів через мережу ФАПів, амбулаторій сімейної медицини.

— Зростають ціни на енергоносії. Отже, вартість медпрепаратів теж незабаром підвищиться?

— Вона вже підвищилася. Заводи-виробники у січні продають ліки за новими цінами.

— Верховна Рада якось може вплинути на цю ситуацію?

— Я думаю, що так. Треба ставити питання про встановлення переліку ліків, які будуть доступні для найбільш соціально незахищених верств населення. Народна Партія справедливо порушує питання про зміну законодавчої бази, що регулює фармацевтичну діяльність. Нині відсутня фізична можливість контролювати велику кількість аптечних підприємств та їх структурних підрозділів. А це дозволяє окремим з них працювати за тіньовими схемами, порушувати чинне законодавство, реалізовувати контрабандні та фальсифіковані медпрепарати. При цьому на державному рівні діяльністю у сфері обігу лікарських засобів впродовж останніх років займаються не фахівці фармацевтичної галузі, що негативно впливає на вирішення актуальних проблем медикаментозного забезпечення. Відсутність контролю за виконанням Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» призводить до численних випадків невиконання тендерних пропозицій і в результаті неефективного використання державних коштів. Я сподіваюся, що вартість на ліки знизиться, якщо запровадити реєстрацію оптових цін вітчизняних заводів-виробників та митних цін на імпортні лікарські засоби, які були б єдині для всіх операторів фармацевтичного ринку. Також необхідно впровадити механізм регулювання граничних торговельних надбавок в оптовій і роздрібній реалізації на лікарські засоби та вироби медичного призначення, а також регулювати ціни виробників ліків. Одне слово, поки що в діяльності аптек різних форм власності є дуже багато резервів. Фахівці Народного блоку Литвина вважають, що при державному фінансуванні неприбуткових видів діяльності аптечних установ, впорядкуванні чинної законодавчої бази можна істотно змінити ситуацію у цій сфері на краще.

— Сподіваємося на це!

Інтерв'ю провів Сергій ПАВЛЕНКО.

м. Чернігів.

На знімках: генеральний директор ЧОКП «Ліки України» Світлана Пасталиця; провізор Марина Роздобудько (праворуч) працює в одній з найкращих обласних аптек № 99, роботою якої дуже задоволені ветерани праці.

Фото автора.

Чернігів.

■ ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Засухи Т. В.:

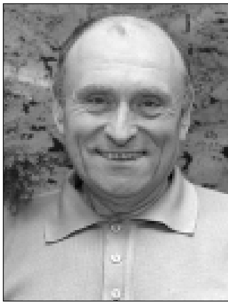
Бідзюри Івана Павловича (номер посвідчення 94/35),
Вегери Сергія Миколайовича (номер посвідчення 94/16),
Гречка Анатолія Прокоповича (номер посвідчення 94/23,
Засухи Андрія Анатолійовича (номер посвідчення 94/17),
Зубченка Олександра Федоровича (номер посвідчення 94/19),
Кірпи Інни Георгіївни (номер посвідчення 94/14),
Куркіна Ігоря Андрійовича (номер посвідчення 94/0 8),
Лебедя Віктора Миколайовича (номер посвідчення 94/2 9),
Ткачука Петра Григоровича (номер посвідчення 94/2 6),
Цапенка Василя Михайловича (номер посвідчення 94/25).

Управління кадрів.

Комітет Верховної Ради України з питань Європейської інтеграції висловлює глибокі співчуття заступникові завідувача секретаріату комітету Мисику Ігорю Івановичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька **Івана Лук'яновича.** Поділяємо біль та смуток безмірного горя втрати рідної йому людини.

ДОБРІ ОЧІ ЛІСУ

Ужгородський лісгосп було створено у грудні 1945 року, тож нещодавно він відзначив своє 60-річчя

— Грудень для нас — місяць особливий, і ось чому, — каже директор лісгоспу Іван КОСТІВ (на знімку). — У грудні далекого 1769 року імператриця Марія-Терезія підписала своєрідний лісовий кодекс «Порядок у горах, чи збереження лісів». Цим документом, окрім інших важливих заходів, встановлювався вік для рубки різних порід дерев: дуба — 200 років, явора — 100—150, хвойних — 80—100 років. Лісовий кодекс зобов'язував висаджувати дерева на всіх площах, непридатних для ріллі та виноградників. Кожний власник будинку, біля якого було вільне місце, — біля двору, в саду та на луках, — мав посадити не менш як 20 дерев. Як було б добре, якби ця традиція, особливо щодо тих 20 дерев, не підлягала забуттю! Тож прикро, що тепер переважно висаджують дерева, як правило, лише лісівники.

Угіддя Ужгородського держлісгоспу займають 17 тисяч гектарів. На лісі першої групи, тобто водоохоронні смуги уздовж берегів річок та зелену зону навколо Ужгорода, припадає 83 відсотки. Крім того, на території лісгоспу розташовані зоологічний заказник загальнодержавного значення «Великодобронський», під охороною перебувають і лісові масиви в низині річки Латориці. Тут гніздяться білі й сірі чаплі, чорний лелека, коровайки, водяться козулі, дикі кабани, лисиці, зайці, борсуки, видри, ондатри і навіть горностай та норка. Ботанічною пам'яткою, і теж загальнодержавного значення, є резерват дубових і дубово-букових лісів «Тепла яма» у Кам'яницькому лісництві. Ботанічна пам'ятка природи — також територія «Невичанський кар'єр», геологічні — «Стовп вулканічного туфу» в Кам'яницькому та печера «Залізорудна штольня» в Ужгородському лісництвах.

— У зв'язку з цим, тим більше, що господарюємо навколо обласного центру, лісокористування в лісгоспі обмежене, — продовжує Іван Васильович. — Оскільки на охорону лісів і їх відтворення потрібні кошти, заготівлю деревини ведемо в гірських лісгоспах нашої та сусідніх областей. Наша основна господарська діяльність — вирощування високопродуктивних стійких насаджень для створення оптимальної структури ландшафтів і сприятливих умов для відпочинку населення.

— Але ж маєте і власну деревину...

— Безперечно. Загальний запас її — п'ять мільйонів кубометрів, у тому числі майже один мільйон — у стиглих насадженнях. При цьому на головне користування припадає лише 3,6 тисячі кубометрів деревини. Отже, до лісу ставимося особливо бережно, жоден гектар після рубки не залишається незалісненим. Для цього маємо солідну насінневу базу. Постійні лісонасінневі ділянки дугласії закладено в Кам'яницькому, бука — в Анталовецькому, дуба червешкового — у Великодобронському лісництвах. Вирощуємо й лісові екзоти — модрину європейську, дугласію, сосну чорну та кримську, каштан їстівний, горіх чорний та сірий, дуб червоний та інші. І не тільки для потреб лісгоспу. Торік без оплати роздали 5 200 саджанців майже 30 видів лісових і декоративних порід сільським радам району, школам, обласному еколого-натуралістичному центру, духовній семінарії, міській лікарні, кардіологічному центру. Те саме зробимо й цьогоріч. Охоче сприяємо тим громадянам, котрі прагнуть посадити 20 дерев, як було це за Марії-Терезії.

— Нещодавно ваша делегація побувала в польських колег. Що корисного почерпнули від них?

— Із регіональною дирекцією лісів Краківського воєводства співпрацюємо вже десять років. На відміну від деяких наших сусідів, зокрема, словаків, у Польщі не всі ліси приватизовано. Вони залишилися державними. Водночас тут до роботи в лісі широко залучають приватні підприємства. Звичайно ж, під пильним контролем фахівців і держави. Ми теж передали всю лісогосподарську техніку за символічними цінами приватникам. І від цього тільки виграли. Не маємо клопоту з її ремонтом, а просто платимо їм за виконаний обсяг робіт. Це дало змогу максимально зосередитися на своїй найпершій лісівницькій функції — вирощувати, а не рубати. Додам, що польські лісівники не сплачують жодних податків доти, доки ліс не досягне 40-річного віку. Майже 15 відсотків коштів, отриманих від кубометра реалізованої деревини, переказують на рахунок спеціального фонду підтримки тих лісництв, які лише стають на ноги, а всі зібрані податки вкладають у розвиток лісового господарства. Приємно вражають асфальтовані дороги навіть до найвіддаленіших ділянок. Захоплення викликає прищеплення любові до лісу і природи серед дітей та молоді. Ми теж опікуємося роботою шкільного лісництва та екологічного клубу «Пролісок». Бо знаємо, що наша праця — для століть. Тому хотів би закінчити нашу бесіду рядками з поезії Ліни Костенко:

Цей ліс живий. У нього добрі очі.
Шумлять вітри у нього в голові.
Старезні пні, кошлаті потороч
Літопис тиші пишуть у траві.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

НОВИНИ
ВІВТОРОК, 24 СІЧНЯ 2006 ■ № 13 (3763)

Бюджет Вінниччини на 2006 рік передбачає дохід від неподаткових надходжень на рівні 17,970 млн. грн.

Як заявив голова Держрезерву України Богдан ФЕДОРЧУК, комітет має достатній запас зерна, щоб не допустити «хлібної кризи»

■ У НОМЕР

Фельдшерська допомога прийшла у глибинку

Рівненська область. У віддаленому селі Гута Костопільського району став до ладу фельдшерсько-акушерський пункт. Побудували його за кошти, передбачені програмою розвитку населених пунктів, розміщених у тридцятикілометровій зоні навколо Рівненської АЕС. Обласна влада подарувала для ФАПу апарат ультразвукової діагностики. Заодно став новоселом і сільський фельдшер, для якого тут передбачено квартиру.

Олександра ЮРКОВА.

Прокуратура пропонує знести дачі

Чернігів. Апеляційний суд Чернігівської області задовольнив позов облпрокуратури і повернув територіальній громаді обласного центру частину ділянки берега озера Глушець. Нагадаємо, що, порушивши чинне законодавство, цю ділянку виділили одному з колишніх керівників податкової адміністрації для будівництва дачі. Він вже встиг забити у землю палі та обгородити територію. А прибережна смуга цього озера є заповідним об'єктом — гідрологічною пам'яткою природи. У суді першої інстанції перебувають позови і щодо решти п'яти ділянок, на двох з яких вже зведені дачні котеджі впливових у місті на Десні людей.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У Миколаєві відбулася церемонія спуску на воду судна «Дмитро Котюженко», побудованого працівниками ВАТ «Дамен Шіп'ярдз Океан» на замовлення АСК «Укррічфлот».
***На знімку:* під час спуску судна.**

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

■ ВРОЖАЙ-2006

Селяни вже живуть весною

Черкаська область. Снігова ковдра, що вкрила напередодні морозів більшість площ озимих культур, убереже їх від вимерзання. Так прогнозують спеціалісти обласного управління агрополітики. З 207 тисяч гектарів посівів понад 30 відсотків полів перебувають у доброму стані, близько 50 — у задовільному, на 20 відсотках — рослини слабкі та зріджені.

Утім, хоч би як тріщали морози, а «вже пройшли Водохреща» —селяни активно готуються до підживлення озимих. За повідомленням головного спеціаліста управління Валерія Гречухи, в господарствах області вже придбано 40 відсотків міндобрив до потреби. Активно розпочався обласний ярмарок з продажу насіння ярих культур.

Лідія ТИТАРЕНКО.

З холодного Києва — в антарктичне літо

із сувенірами «Голосу України», частина з яких має повернутися до редакції

(Початок на 1-й стор.).

Тринадцятьом із членів експедиції на чолі з Юрієм Глібіним, котрі замінять своїх колег і залишаться зимувати в Антарктиді (зима розпочнеться там уже в березні), наша редакція подарувала теплі шарфи, календарі, вимпели. А дві футболки й настільний календар з автографами всіх учасників експедиції на крижаному континенті член делегації науковців Володимир Бочкарьов має привезти до редакції у кінці другої — на початку третьої декади лютого. Згодом вони будуть розіграні серед наших передплатників.

Цими днями експедиція ще в дорозі. Її шлях до Антарктиди пролягатиме літаками до Німеччини, Перу. А потім перуанським науково-дослідним судном «Гумбольдт» дістанеться до української станції «Академік Вернадський», що базується на острівці Галіндез.

Бажаємо всім учасникам експедиції доброго здоров'я, успіхів! З нетерпінням чекатимемо повернення їх і наших сувенірів.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Фото Світлани ГОРОБЕЦЬ.

Геофізика Олексія Баннікова проводжала його дівчина, а ліворуч біля автобуса працівник Інституту геологічних наук НАНУ Віталій Вернігоров, який ось так легко був одягнутий тієї суботньої холоднечі.

Не переохолоджуйтеся!

Попереджає МОЗ України і радить:

скоротити перебування на морозі й без потреби не виходити на вулицю; не одягати тісний одяг та взуття, бо це сприяє зменшенню обсягу кровообігу та швидкому замерзанню; не носити важких предметів; не вживати алкоголь, який сприяє розширенню судин, що призводить до втрати тепла та швидкого замерзання; не користуватися зволожуючим кремом для обличчя та рук. Особливо треба берегтися від обмороження кінцівок хворим на судинні захворювання та цукровий діабет.

При виявленні ознак обмороження необхідно помістити людину у теплі приміщення. Можна проводити масаж кінцівок. Не слід зігрівати кінцівки за допомогою високої температури (на батареї опалення, гарячою чи теплою водою тощо). Якщо шкіра бліда, а кінцівки втратили чутливість, слід відігрівати постраждалого за допомогою теплого повітря (застосовувати фен та інші нагрівальні прилади) чи води, починаючи з температури 20 градусів і поступово підвищуючи до 33—34 градусів. Під час транспортування до медичних закладів на обморожені місця потрібно накласти термоізолюючу (ватно-марлеву, вовняну) пов'язку. Не можна відігрівати постраждалого з обмороженнями гарячою та теплою водою, бо швидке нагрівання може призвести до виникнення тромбозу судин та ускладнити перебіг захворювання.

Екстрим-морозна хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Кіровоград. Майже 6,5 тисячі мешканців Олександрії та приміського села Дмитрівки залишилися без тепла внаслідок зупинки ТЕЦ-1, ТЕЦ-2 та ТЕЦ-3. У холоді опинилися дві лікарні, міська поліклініка та будинок інтернату для психічно хворих. Це сталося через невчасне підвезення до ТЕЦ вугілля. Крім того, вийшов з ладу водогін, без води залишилася третина мешканців Кіровограда, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

* * *

Донецьк. Четверо мешканців області загинули. До лікарень із обмороженням доправлено 237 осіб. Через погані дороги і дефіцит транспорту доставка хліба здійснюється невчасно. Припинено видобуток вугілля на 13 шахтах області. Держпромнагляд заборонив спуск людей по 12 стволах через обмерзання, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Черкаси. Близько 700 тисяч гривень виділила Черкаська міська рада для утеплення під'їздів житлових будинків, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

* * *

Львів. Біля стадіону «Україна» з'явилися два великі намети з обігрівом, розкладачками та польовою кухнею для бездомних. Служба у справах неповнолітніх звернулася до мешканців з проханням повідомляти про місця перебування безпритульних дітей, **передає наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

* * *

Миколаїв. Знеструмлено 85 населених пунктів дев'яти районів області, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

* * *

Одеса. З діагнозом «переохолодження» госпіталізовано 21 особу. Понад 14 годин не було світла в пологовому будинку № 2, де за цей час на світ з'явилося п'ятеро одеситів. Їх рятували, розгорнувши польову електростанцію, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

* * *

Харківська область. Більш як півтори тисячі жителів міста Мерефи залишилися без води і тепла. Вийшли з ладу два глибинних насоси, що подавали воду в котельні. Поки що воду для опалювання будинків возять на поливомийних машинах. В іншому районі області під час ремонту опалення в школі вибухнув газовий балон. Постраждали троє людей. Найбільше — директор школи, який залишився без ніг, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

■ ТЕПЛИЙ ПРИЙОМ

Тиграм у клітці доклали м'яса. У зв'язку з морозами

Про те, як переносять морози 3 000 мешканців Київського зоопарку, ми спитали в заступника директора з зооветчастини Любові Короткої.

— Всі теплолюбні тварини зараз живуть в опалюваних приміщеннях, — розповідає Любов Іванівна. — І слон, і бегемот, і носоріг, і жирафи, і мавпи. Навіть малайський ведмідь. Добре, що в нас своя котельня. Африканських левів ми не тільки забрали в приміщення, а й посилили їм харчування в зв'язку з морозами. Тиграм додали м'яса.

— Слона на прогулянки не випускаєте?

— Що ви! Доки температура не встановиться на рівні плюс десять градусів, ніяких прогулянок! Ми ж повинні не просто зберегти тварин, а й одержати від них потомство!

— Кажуть, у деяких зоопарках з профілактичною метою чотириногих підпоюють кагором...

— Ми до такого не вдаємось.

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

* * *

***На знімку:* мешканці Севастополя, хоч його й визнано зоною підвищеного епізоотичного ризику, допомагають вижити лебедям, які зимують у бухтах.**

Фото Володимира ГУБАНОВА.

Пальне, та не те

Після перевірки п'ятдесяти п'яти АЗС більше половини нафтопродуктів було знято з реалізації співробітниками управління у справах захисту прав споживачів. Із майже сотні партій нафтопродуктів близько половини не мали документів про якість та безпеку товару, сертифікатів відповідності та паспортів якості. На більшості заправок навіть не надавалась інформація про марку дизпалива, як того вимагають правила торгівлі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Сир у мишоловці

Учора в Москві безрезультатно закінчилися переговори делегації від Міністерства аграрної політики і Держдепартаменту ветмедицини України з російською стороною про скасування заборони імпорту з нашої держави тваринницької продукції. Наприкінці минулого тижня такі обмеження запровадив Россільгоспнагляд. Заборона офіційно почала діяти з п'ятниці, проте ще у четвер, стверджують представники молочних підприємств, не всім фурам, завантаженим, приміром, твердими сирами, вдалося прорватися на територію північної сусідки.

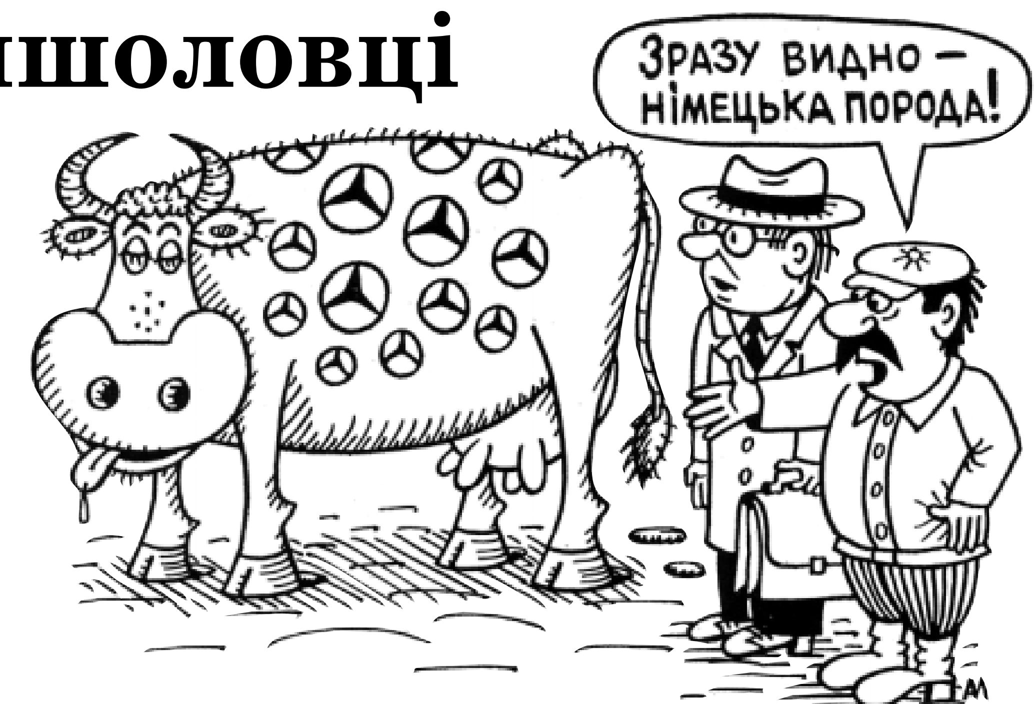
Отож російські любителі недорогого Звенигородського сиру, а також м'ясних баликів та копченої грудинки залишаться без улюблених продуктів, принаймні змушені будуть задовольнятися їх аналогами з далекого зарубіжжя. Зрозуміло, стверджують українські виробники, споживач сусідньої держави від цього тільки програє — продукцію доведеться купувати зовсім іншої якості та й за інші гроші.

Як пояснюють заборону в російському Мінсільгоспі, імпортне табу на українські харчі накладено через їхню недоброякісність. Мовляв, спостерігалися численні порушення ветеринарного законодавства під час завезення вантажів з тваринницькою продукцією. І, буцімто, з України до РФ потрапляє за підробними документами м'ясо невідомого походження з третіх країн.

Водночас у вітчизняному аграрному відомстві причини увімкнення червоного світла на кордоні вбачають зовсім в іншому. На думку міністра агрополітики Олександра Баранівського, заборона — швидше політичне рішення. Аргумент на користь того, що ветеринарні вимоги тут ні до чого — до списку товарів, що не підлягають імпорту, потрапили і молокопродукти. Вони, за словами голови правління Національної асоціації молочників України «Укрмолпром» Василя Бондаренка, проходять термічну обробку, досить високої якості і не становлять жодної загрози. У зверненні до віце-прем'єра Юрія Мельника представники «Укрмолпрому» закликали уряд якнайшвидше залагодити ситуацію. Адже в структурі продажу молочної продукції експортні поставки до РФ становлять 40 відсотків у перерахунку на молоко. І якщо продаж до Росії не поновити, молокопереробні підприємства змушені будуть значно скоротити закупівлю сировини у сільгоспвиробників. Насамперед постраждає індивідуальний сектор, де у молочному бізнесі задіяно понад 3 мільйони сімей. До того ж молокосировина оплачуватиметься за цінами, що значно нижчі від теперішніх. У перспективі, як наслідок, відбудеться скорочення поголів'я корів у всіх категоріях господарств.

Загалом, вважає президент корпорації «Клуб сиру» Олександр Петров, втрати від заборони імпорту тваринницької продукції з України до Росії можуть перевищити 50 мільйонів доларів на місяць. Він також закликає уряди двох країн негайно сісти за стіл переговорів, адже заручником ситуації став не лише український, а й російський бізнес.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Документи щодо газу не готові

(Початок на 1-й стор.).

Раніше екс-міністр палива та енергетики Іван Плачков поінформував, що Кабмін прийняв розпорядження про створення «Нафтогазом України» і «Росукренерго» спільного підприємства з реалізації газу українським споживачам. Однак його редакцію буде доопрацьовано. Статутний фонд СП становитиме близько 5 млн. грн., які порівну внесуть НАК «Нафтогаз України» і «Росукренерго». СП, найімовірніше, матиме назву «Газенерго». При цьому Плачков висловив упевненість, що угоду про постачання газу за ціною 95 доларів за тисячу кубометрів буде підписано на 5 років, як і було обумовлено раніш. І ця ціна буде зафіксована в контракті між створеним СП і «Росукренерго». За його словами, гарантіями України стане контракт, де будуть передбачені обсяги, ціна і терміни поставок газу. Діяльність СП полягатиме в тому, що воно купуватиме газ за ціною 95 доларів (у «Росукренерго». — **Ред.**) і поставлятиме цей газ споживачам України.

На піку холодів Грузія залишилася без тепла і світла

(Початок на 1-й стор.).

Учора в Тбілісі було мінус десять. На піку холодів Грузія опинилася без тепла і світла, перейшовши на режим щонайсуворішої економії. Електроенергія в столиці подається тільки за рахунок внутрішніх джерел генерації, регіони знеструмлені. Природним газом забезпечуються тільки лікарні та хлібозаводи. Припинено заняття в школах і вузах. У безвихідному становищі — високогірні регіони.

Лагодження газопроводу забере від двох до чотирьох днів. Грузія вже приступила до імпорту природного газу з Азербайджану. «Газпром» збільшив його поставки туди на 3 млн. кубометрів.

Заступник генпрокурора РФ Микола Шепель припускає диверсію. За його словами, на двох лініях газопроводу підірвано саморобні бомби потужністю до 800 грамів у тротиловому еквіваленті. Прокуратура Північної Осетії порушила кримінальну справу за статтею «умисне знищення або псування майна». Також із диверсією російська сторона пов'язує й підрив опори ЛЕП «Кавкасіоні». Росіяни приступили до відбудови лінії. Це триватиме не менше тижня, тому що висаджену опору доведеться повністю замінювати. Роботу утруднюють погодні умови й топографія: пошкоджені лінії йшли через річку Кубань. Електроенергію до Грузії пустили по резервному каналу через Абхазію, однак його потужність удвічі нижча від ЛЕП «Кавкасіоні».

Бій за права

Учора у Страсбурзі відкрилася зимова сесія Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ). Цього разу парламентарії обговорюватимуть, зокрема, повідомлення про секретні американські в'язниці у країнах-членах РЄ, злочини тоталітарних режимів, дотримання прав людини у Чечні, заворушення у європейських містах. Експерти вже зараз пророкують, що у страсбурзькій сесійній залі розгорнуться цілі баталії під час обговорень. Так, з особливим нетерпінням очікують на дебати з дотримання прав людини у Чечні, які відбудуться завтра. Цікавим обіцяє бути і обговорення злочинів тоталітарних режимів. До речі, Європарламент уже обговорював це питання. У результаті в Євросоюзі було заборонено використання нацистської та радянської символік. Учора у ПАРЄ були заслухані доповіді про референдум у Вірменії та президентські вибори у Казахстані. Сьогодні європарламентарії обговорюватимуть стан виконання Грузією зобов'язань перед Радою Європи.

Також сьогодні у Страсбурзі виступить Президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу. Гостями сесії стануть Президент Румунії Траян Бесеску, Прем'єр-міністр Болгарії Сергій Станішев та Голова Сенату Мексики Джексон Рамірес.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Український полтергейст

■ ТЕМА

Важко сказати, які потойбічні сили впливають на наших можновладців, але вони діють з точністю до навпаки до того, що обіцяли, влаштовуючи шоу, розгадати котрі не під силу й фахівцям. Торік у березні, керуючись винятково національними інтересами, Юлія Тимошенко порушила питання про зміну умов ухвалених угод з постачання російського газу: з метою переходу на ринкові відносини. Минулого серпня було підготовлено відповідні протоколи. Але коли газова війна сягнула апогею, Тимошенко почала вимагати повернення до попередніх умов, звинувативши Юрія Єханурова й Мінпаливенерго в... зраді національних інтересів. Невідомо, яка потойбічна сила вплинула на Тимошенко, але факт: заваривши кашу, вона намагається вийти сухою з води й підняти власний рейтинг, вимагаючи від парламенту денонсувати угоду з постачання газу — ніби він її укладав...

Тим часом не встиг Президент Віктор Ющенко охолонути від теплих обіймів Володимира Путіна в Астані, після яких запевняв про партнерські відносини з Росією, як замаячила проблема з маяками. Провладні партії почали як заклинання повторювати, що вони — власність України. Наче хтось це заперечує. Україна чомусь забула про пакет домовленостей щодо розподілу Чорноморського флоту, а наш Президент і чути про це не бажає, пропонуючи здійснити... інвентаризацію кожного сантиметра орендованих ЧФ територій. Вдаючи, ніби не розуміє, що військові бази — не місце для таких прогулянок: у світовій історії не було випадку, щоб будь-хто порушував таке питання, приміром, перед США. Тож має рацію Юлія Тимошенко, твердячи, що проблема штучна й має на меті відвернути увагу від справжньої проблеми — переговорів з постачання газу?

Проте вочевидь можна допустити, що цього разу діють не потойбічні, а цілком конкретні сили. Адже використання антиросійських настроїв — на руку провладним партіям, а для галасливих демонстрацій потрібна сила, що не бере участі у виборах. «Пора» навряд чи стане знову лякати виборців барабанним боєм. Тож дуже доречно з'явилося «Студентське братство», для котрого участь у пікетах — своєрідний курс навчання для спецпідготовки чергової когорти штурмових загонів. У цьому немає нічого дивовижного, особливо для тих, хто знає, що й «Пора» вийшла начебто з нічого, але точнісінько в такий само спосіб...

Нашому Президенту не відмовиш у миротворчій фразеології. Але коли вчергове чуєш його «Друзі мої», то мимохіть очікуєш нового конфлікту, за кількістю яких упродовж останнього року Україна перевершила всіх. Початок поклав ексміністр юстиції Роман Зварич, а підхопили інші соратники з революційної боротьби, перетворивши власну більшість у Верховній Раді на невелику секту, очолювану Романом Безсмертним — наче полтергейст промчав.

Утім, нічого потойбічного тут усе-таки немає. Треба ж чимсь прикривати справжню ситуацію з економікою, котра падала з місяця в місяць. Навіть нині — наприкінці січня — ніхто нічого не знає про попередні підсумки минулого року. Хоч на початку 2005-го Тимошенко обіцяла 8,2% приросту ВВП, а Юрій Єхануров навіть у грудні — на рівні 8%. Мало того, він обіцяв нам програму економічного зростання. Але й досі щодо цього — мовчання. Тож не виключено, що в січні, за всіма ознаками, показники будуть провалені.

У цьому зв'язку напрошуються деякі спостереження: Киргизстан, Грузію і Молдову прийнято до СОТ після повного розвалу їхніх національних економік. Щоб ці країни стали найбільш слухняними і найменш конкурентоспроможними? Чи не тими само методами впливають на Україну? З тим, щоб вона де-факто уже цього року відчинила кордони для зарубіжних товарів, як 1993 року? Навіть у разі, коли Верховна Рада не обговорюватиме й не схвалить частки законів зі вступу до СОТ, що залишилися ще не прийнятими. Політика нашої влади все-таки стала прозорою: провали в економіці видно й не фахівцеві. Чи не тому так багато галасу навколо другорядних питань?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ПОРТУГАЛІЯ

Новий президент

На президентських виборах переміг кандидат від правоцентристської партії Анібал Каваку Сілва. У нього більш як удвічі більше голосів, ніж у головного конкурента Мануеля Алегре. Кавака Сілва спромігся перервати традицію, за якою перемагали лише соціалісти. Новий президент виступає за поглиблення інтеграції Португалії в ЄС, а також за посилення ролі ООН у розв'язанні міжнародних конфліктів.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ — РОСІЯ

Шпигунські пристрасті

Між Москвою і Лондоном розгоряється скандал. Російське телебачення продемонструвало оперативний відеозапис, а також коментарі співробітників спецслужб, які стверджували, що проти країни велася розвідувальна діяльність співробітниками британського посольства. Та головне в тому, що один із британських нібито шпигунів був зв'язаний з певними російськими «неурядовими громадськими організаціями». Експерти гадають, що у такий спосіб Москва хоче завуалювати закриття неурядових організацій, що раніше набрало широкого розголосу і було сприйнято на Заході неоднозначно.

ЄГИПЕТ

Птахи гинуть не від грипу

Загибель курей у єгипетській провінції Шаркія викликана не «пташиним грипом». Такі висновки спеціальної комісії. Вона провела розслідування обставин загибелі курей на птахофермі біля головного міста провінції Ез-Заказик і повідомила, що інцидент стався через підвищений вміст сечовини у воді і відсутність належної вентиляції.

США

Портрет — за рекордну суму

Портрет Джорджа Вашингтона роботи Чарльза Вілсона Піла продано за 21,3 мільйона доларів. Ім'я покупця двометрового полотна не розголошується. Картину написано 1779 року, коли Вашингтон ще не був президентом, а очолював континентальну армію. Раніше найдорожчою картиною був також портрет Вашингтона роботи Гілберта Стюарта, куплений у листопаді минулого року за 8,1 мільйона доларів.

Як стверджують у Міністерстві будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства, на реставрацію і реабілітацію заповідника «Софія Київська» у 2006 році виділяється 46,5 млн. грн.

Росія почала стягувати ще одне мито під час імпорту з України металопродукції

■ РЕГІОН

Новосіллю раділо село

Рівненська область. У віддаленому поліському селі Гута Костопільського району став до ладу новий фельдшерсько-акушерський пункт. Побудували його за кошти, передбачені програмою розвитку населених пунктів, розміщених у тридцятикілометровій зоні навколо Рівненської АЕС. Обласна влада подарувала для ФАПу апарат ультразвукової діагностики. Заодно справив новосілля і сільський фельдшер, для якого тут же передбачена квартира.

Олександра ЮРКОВА.

Матусі, не рвіть ниточку...

Тернопільська область. Більш як півсотні світлин із зворушливим зображенням годування малюків груддю можна побачити у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. Ініціатори незвичайної фотовиставки «Смачні мамусі» — Тернопільський благодійний фонд «Карітас» та школа щасливого материнства ім. Святої Анни — вирішили у такий спосіб привернути увагу молодих сімей до важливості годування малюків материнським молоком. Адже делалі частіше молоді мами вдаються до штучного годування немовлят, позбавляючи їх фундаменту здоров'я, розриваючи ниточку духовного зв'язку між собою і малюком. До слова, знімки зі своїх сімейних альбомів люб'язно надали тернополянки.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Вино лилося рікою

У Мукачевому відбувся традиційний, вже одинадцятий, фестиваль «Червене вино» **(на знімку)**. Тривав він упродовж трьох днів. Свою продукцію представило до 100 виноробів Закарпаття, тож членам журі непросто було визначити переможців. Врешті у номінації «Червоне вино» перше місце присудили Іванові Урсті з Берегівського, у номінації «Біле вино» — Олександру Ковачу з Ужгородського районів. За традицією переможцям дісталися поросята.

Тим, хто посів друге й треті місця, вручено по лантуху пшениці, борошна чи комбікормів. Багато хто із гостей фестивалю йшов додому у піднесеному настрої і не з порожніми руками. Літр вина, залежно від сорту, коштував від 10 до 20 гривень.

Тим часом над центральною площею міста лунали щедрівки і колядки, відбувся парад вертепів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Фото автора.

Друге народження «Прикарпатця»

Івано-Франківська область. Випуск модернізованих міні-тракторів «Прикарпатець» відновило підприємство «Агромаш-ІФ». Тепер, оснащений потужним німецьким дизельним двигуном, він розвиває швидкість до 40 км/год. Пального потрібне небагато — 100 грамів на годину. Міні-трактор з'явиться у трьох модифікаціях: для фермерів, комунальників і будівельників. Тобто, залежно від сфери застосування «малюк» буде з плугом, культиватором, картоплекопалкою та саджалкою, бороною або орудуватиме різними щітками, піскорозкидачем і установкою для миття тротуарів чи лебідкою, гідромолотком тощо. Протягом року з конвеєра має зійти 350 «Прикарпатців». Ціна такого помічника не перевищуватиме 40 тисяч гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

В 2006-й на «культурних» колесах

Хмельницька область. Віднині працівники культури найбільшого в Україні Кам'янець-Подільського району, що на Хмельниччині, мандруватимуть із концертами, виставами та творчими проектами новеньким автобусом ПАЗ-32053. Його вартість — майже сто тисяч гривень. За останні 20 років, — каже начальник районного відділу культури та туризму Віталій Заклевський, — таких придбань ніхто не пригадує. Адже фінансувалася галузь за залишковим принципом. Але район перевиконав бюджетні показники, завдяки чому й розщедрилися на «колеса» для артистів. Крім того, придбали ще й музичні інструменти та виплатили премії всім працівникам.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хто допоможе сільській школі?

Сільська освіта сьогодні — це майже чотирнадцять з половиною тисяч загальноосвітніх навчальних закладів і близько сотні спеціальних загальноосвітніх шкіл та шкіл-інтернатів, це більш як два мільйони школярів. А ще є вісім тисяч дошкільних установ, позашкільні навчальні заклади, ПТУ, технікуми й училища. Останнім часом навіть з'явилися вищі навчальні заклади і окремі з них, як от Національний університет «Острозька академія», що на Рівненщині, стали досить відомими і авторитетними.

То яка школа потрібна українському селу сьогодні? Щоб вона стала системоутворюючим чинником, тобто щоб школа активно впливала на відродження українського села, на формування людського капіталу, економіки, соціальної інфраструктури? Чи вона мусить пристосовуватися до змін, які відбуваються в країні, й ні уві що не втручатися? В такому разі може настати момент, коли школи просто не стане, а без неї — людина без дитинства. Тому очевидно, що сільську школу потрібно зберегти, а освіта для сільських дітей повинна бути доступною і якісною. Хоча б тому, що йдеться про дітей. І ще тому, що шкільна освіта має відношення не тільки до держави, а й до народу, теперішнього й майбутнього, адже саме в підлітковому віці формуються психологічні, інтелектуальні та моральні основи особистості. Якими будуть діти, такою буде в майбутньому держава, бо хто, як не село, наповнює цю державу національним духом. Та, мабуть, найголовніше — суб'єктами шкільної освіти є неповноправні громадяни нашої країни.

Держава може повести себе по-батьківськи, якщо питання освіти вирішуватимуть мудрі й відповідальні державні люди. І, відповідно, як мачуха, коли дивитиметься на освіту з позиції забезпечення країни трудовими ресурсами — в кращому разі, або з точки зору раціонального використання та економії бюджетних коштів, що взагалі є неприпустимим у цивілізованому суспільстві.

Школа — гарант розвитку села

І все ж таки, починаючи розмову про стан і перспективи розвитку освіти на селі, шляхи її вдосконалення, мабуть, варто зрозуміти, що там відбувається. У людей мого покоління — і тих, що народилися в селі, а потім перебралися до міста, і тих, котрі жили там завжди, — уявлення про радянське село формувалося не без допомоги таких соцреалістичних шедеврів, як фільм «Кубанські козаки» чи п'єси талановитого О. Корнійчука «В степах України» та «Приїздіть у Дзвінкове», а пізніше під впливом високохудожніх, гостро конфліктних, таких, що тяжіють до соціального аналізу, літературних і публіцистичних творів Михайла Стельмаха, Миколи Зарудного, Григора Тютюнника, Євгена Гуцала, Анатолія Дімарова. Відтак нинішній стан справ у постколгоспному українському селі уявляється нам ще гіршим, вульгарнішим і неприємним.

Справді, такі найважливіші характеристики, як демографія, економіка АПК, інфраструктура села і соціальне становище селян, в тяжкому стані. Зрозуміло, що негативні тенденції останніх десятиріч пов'язані насамперед з хронічним недофінансуванням освіти і поширенням бідності. Тому гадаю, що мільйонам українців-селян у безкінечній, тяжкій і виснажливій праці досить сумнівною втіхою слугує історична пам'ять і думка про те, що їхнім батькам і дідам жилося не краще, а набагато гірше.

Заради справедливості треба сказати, що нова влада в цьому плані демонструє значно кращі зразки поведінки, ніж попередня, але до благополуччя в українському селі ще дуже й дуже далеко. Основна частина працездатного населення відчуває велику напругу у сфері праці і її оплати — вона або нікому не потрібна, або потрібна задарма. Саме тут бере початок потворне і раніше невідоме українському селу таке соціальне явище, як маргіналізація селян, котра, як правило, проявляється у двох протилежних формах: з одного боку, зростаюча самозайнятість найбільш економічно активної частини населення, що проявляється у заробітчанстві, а з другого — люмпенізація значної частини селян. Хто хоч раз бував у нинішньому селі, той не міг не помітити, що серед декласованих осіб найбільше колишніх механізаторів. Колишня слава і гордість колгоспного виробництва виявилася нікому не потрібною.

Але навіть за таких умов сільська сім'я продовжує забезпечувати процес відтворення населення і соціалізації підростаючих поколінь в домашніх господарствах. Проте різке зниження якості освіти в школі, обумовлене вимушеною — через вкрай низьку зарплату — додатковою зайнятістю вчителів у підсобних господарствах, а також підвищення затрат на шкільну та подальшу освіту, призвело до того, що в селах стає дедалі більше дітей, які або залишили навчання, або формально вважаються учнями і ще ходять до школи, але вже не вчаться. З такими прикладами ми зустрічалися у Київській та Житомирській областях, коли в окремі дні на уроці були відсутні більш як половина учнів або вони одержували незадовільні оцінки. У заможних сім'ях витрати на освіту вже давно виділяються окремим рядком сімейного бюджету, який з'їдає інколи якісна університетська освіта, а іноді й «липова».

Ще один, на нашу думку, важливий момент — це сільська влада і сільська громада. Перша, не маючи ні реальних повноважень, ні грошей та будучи повністю залежною від волі районного начальства, виявилася фактично відірваною від нагальних потреб мешканців села, а почасти й чужою йому. Звідси кричущі випадки, коли громада хоче мати в селі школу, а сільська влада, виконуючи волю районної державної адміністрації, робить все, щоб її закрити, як це трапилося у селі Соболівка Новороманівського району Житомирської області. З другого боку, сільська громада, навчена за роки радянської влади бути мовчазним статистом дій влади, ще не відчула себе господарем на своїй території.

Отже, освіта в сільській місцевості переживає зміни, що корелюються з соціально-економічним життям країни, де триває радикальна реформа в аграрному секторі, яка має на меті сформувати сільськогосподарське виробництво на засадах ринкової економіки. У процесі аграрних реформ змінилися не лише соціально-економічні відносини в українському селі, а й усе соціокультурне середовище, в якому функціонують сільські навчально-виховні заклади. Однак не завжди ці зміни на краще.

Треба зауважити, що сільська школа та дитячий садок — це не лише освітні заклади, а центри культурного життя його мешканців, гарант розвитку села. Саме соціокультурність та поліфункціональність надають сільській школі особливого статусу, адже в місті вона виконує тільки одне соціальне замовлення. На моє глибоке переконання, нехтувати цим чинником — означає завдати непоправної шкоди селу та його майбутньому. Адже навколо школи формується специфічне середовище, з певними сімейними традиціями, родинними відносинами та способами ведення сільського господарства. Школа також живе проблемами громади і водночас перебуває під її постійним впливом. Незважаючи на це, села поставлені в нерівні умови порівняно з містами. Про нерівні умови для навчання і розвитку сільських та міських дітей свідчить той факт, що майже у половині сіл України (48 відсотків) діти не можуть навчатися за місцем проживання, оскільки там відсутні загальноосвітні навчальні заклади. Наприклад, у Дніпропетровській області з 1 тисячі 383 населених пунктів загальноосвітні навчальні заклади функціонують лише в 477, що становить 35,5 відсотка.

Зупинити закриття освітніх закладів

На сьогодні в Україні в основному сформована необхідна нормативно-правова база стосовно забезпечення функціонування навчальних закладів у сільській місцевості. Треба наголосити, що функціонування навчальних закладів (дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних) на селі різною мірою відображено в 14 законах України, 7 постановах Верховної Ради України, 6 указах Президента України, 14 постановах уряду та десятках наказах Міністерства освіти і науки України. В 1999 році Постановою Кабінету Міністрів України № 1305 «Про розвиток сільської загальноосвітньої школи» навіть затверджено Комплексний план заходів щодо розвитку загальноосвітніх навчальних закладів у сільській місцевості на 1999—2005 роки. На основі цієї постанови місцеві органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування розробили та затвердили власні регіональні програми.

Але ситуація із забезпечення доступною, якісною освітою сільських дітей та молоді залишається вкрай складною. Місцеві бюджети не можуть забезпечити життєдіяльності навчальних закладів на селі. До цього долучається складна демографічна ситуація. У сільських населених пунктах функціонує 8 тисяч 300 дошкільних закладів, де виховується 170 тисяч дітей. За останні три роки ще на 15 відсотків скоротилася мережа дошкільних

Хто хоч раз бував у нинішньому селі, той не міг не помітити, що серед декласованих осіб найбільше колишніх механізаторів

навчальних закладів. Це призвело до того, що лише 21 відсоток дітей дошкільного віку охоплено дошкільною освітою. Сьогодні із 3 тисяч дошкільних навчальних закладів, що не працюють, понад 2,5 тисячі — сільські.

У системі загальної середньої освіти також триває скорочення мережі. Упродовж останніх п'яти років кількість учнів загальноосвітніх навчальних закладів зменшилася на 1 181,4 тисячі, в тому числі — на селі на 297,9 тисячі. Як наслідок, з 2000 року закрито 663 сільські школи, з них у 2005 році — 78. Сьогодні до народних депутатів надходять сотні листів, звернень, телеграм з проханням не допустити закриття шкіл. Це свідчить про те, що органи місцевої виконавчої влади під час проведення заходів з ліквідації чи реорганізації загальноосвітніх навчальних закладів діяли не завжди вмотивовано і навіть з порушенням частини 6 статті 11 Закону України «Про загальну середню освіту», згідно з якою реорганізація і ліквідація навчальних закладів у сільській місцевості, заснованих на комунальній формі власності, допускається лише за згодою територіальних громад. Саме такі протизаконні дії змусили Верховну Раду України ухвалити 6 вересня 2005 року постанову «Про недопущення закриття об'єктів соціально-культурного призначення в сільській місцевості», що відіграло відповідну роль у призупиненні цих процесів.

Наявна мережа сільських шкіл не відповідає реальним потребам учнів та побажанням батьків. Значна частина дітей (250 тисяч — майже 15 відсотків) навчається у школах сусідніх сіл, що частіше розташовані за межами пішохідної доступності, де не завжди допоможе сільський автобус. Упевнений, що сьогодні потрібно ставити питання однозначно: жодна загальноосвітня школа I—II ступенів в сільській місцевості не повинна бути ліквідована. Початкову та основну школу дитина має закінчувати в своєму рідному селі.

Потрібні законодавчі зміни

Найскладнішими як в економічному, так і в педагогічному відношенні є малокомплектні та малочисельні школи, які дуже різняться за наповненістю шкіл і класів, навчальними площами і присадибними ділянками. Саме такі школи підпадають під процеси ліквідації чи реорганізації. З метою збереження таких шкіл народні депутати — члени нашого комітету внесли на розгляд Верховної Ради України законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань освіти (щодо створення належних умов для навчання дітей)», яким передбачено відкриття у загальноосвітніх навчальних закладах, розташованих у сільській місцевості, класів з наповнюваністю не менше як три особи. Зазначений законопроект прийнято за основу, його готують до другого читання.

Хотів би загострити увагу на ще одній проблемі. Щорічно у малих населених пунктах збільшується кількість учнів однієї вікової групи (до 5 осіб), що за чинними нормативними документами не дає підстав для відкриття окремого класу. За таких умов навчання здійснюється за індивідуальними планами, що, зрозуміло, не може сприяти підвищенню якості освіти, адже на вивчення всіх навчальних предметів виділяється лише 7—8 годин на тиждень. В окремих областях України за п'ять років кількість дітей, що навчаються за індивідуальною формою, зросла на 3—4,5 відсотка. Науковці Академії педагогічних наук пропонують негайно розглянути пропозиції стосовно розробки та фінансування державної програми «Дистанційна освіта сільських школярів» з подальшим прийняттям закону про дистанційну освіту в системі загальної середньої освіти та підготовки інших нормативно-правових документів, перш за все положення про дистанційне навчання, що визначатимуть організаційні, змістовні та технологічні аспекти індивідуального навчання школярів у сільській місцевості.

Водночас слід визнати: для належного функціонування сільської школи потрібно внести низку змін до чинного законодавства, що врахують поліфункціональний характер загальноосвітнього закладу. Сільська школа в нових документах має розглядатися як ключова ланка цілісної системи освіти на селі, організатор соціально-педагогічної, культурно-масової роботи у відкритому середовищі, базовий заклад для допрофільного та профільного навчання, організатор дитячого та молодіжного руху. На законодавчому рівні потрібно врегулювати питання взаємин сільськогосподарських виробників усіх типів та форм власності із загальноосвітніми навчальними закладами. Про це має подбати як Міністерство освіти і науки України, так і профільний парламентський комітет.

Основними положеннями чинних нормативних документів про освіту передбачено перехід на профільне навчання у старшій школі. В основі зазначеної проблеми лежить суперечливість між необхідністю забезпечення населення сільської місцевості широким спектром високоякісних освітніх послуг і можливістю це здійснити на рівні окремого загальноосвітнього навчального закладу. Тому постає питання підвищення ролі міжшкільних навчально-виробничих комбінатів. Такий тип закладів освіти дає змогу оптимізувати навчально-методичне і матеріально-технічне забезпечення внутрішньошкільних та міжшкільних профільних груп з вивчення спецкурсів з метою професійної орієнтації та початкової професійної підготовки сільської молоді за технологічним напрямом. Профільне навчання в сільській школі має бути організоване у такий спосіб, щоб створити умови для підготовки школярів для одержання професії і в системі сільського господарства, і в інших галузях. Безумовно, організація профільного навчання в сільській школі висуває проблеми щодо готовності вчителів до роботи в таких класах.

Проблема вчительських кадрів

Безперечно, такі масштабні завдання стосовно забезпечення якісною освітою в сільській місцевості неможливо вирішити без головної діючої особи в цьому процесі — вчителя. А проблем в цьому питанні більш ніж достатньо. Сьогодні є нестача педагогічних кадрів в сільських навчальних закладах. Станом на перше вересня минулого року існували вакансії більш як на 1 тисячу 200 посад. Сьогодні сільська освіта тримається лише завдяки педагогам-пенсіонерам. Нагального вирішення потребують проблеми, пов'язані із соціальним статусом вчителя, його фінансовим станом, необхідністю прискорення виконання в повному обсязі статті 57 Закону України «Про освіту». Впевнений, що ніякі поетапні підвищення заробітної плати не вирішують проблеми соціально-економічного становища вчителя. Реально вчителі отримали додатково від 7 до 40 гривень доплат, але ті, в кого заробітна плата вийшла за рамки 500 гривень, втратили можливість отримувати пільги та компенсації на житлово-комунальні послуги. Посадові оклади педагогічних працівників становлять 498 гривень, що в 2,06 разу нижче від законодавчо визначених (середньомісячна заробітна плата працівників промисловості у вересні 2005 року становила 1 029 гривень). От і все підвищення.

Дорога до школи

Підвищенню якості освіти в сільській місцевості значною мірою повинна сприяти загальнодержавна програма «Шкільний автобус». Проте її практична реалізація далека від запланованих показників. Сьогодні, за даними статистики, організованим підвезенням до місць навчання і додому забезпечено більш як 83 відсотки учнів. У реальному житті цей відсоток набагато менший. Загалом по Україні потребують підвезення 257,7 тисячі учнів. Не відпрацьовані проблеми безпеки перевезення дітей, організації перевезення, не враховується, що учні I—IV класів вимушені щоденно по дві—три години чекати учнів старших класів. Турбують наявні факти: коли час перевезення тільки в одну сторону становить 1,5 години. За оперативними даними ЦК профспілки працівників освіти і науки України, потребують підвозу майже 38 тисяч педагогічних працівників, фактично забезпечені підвезенням до місця роботи і додому лише 18 тисяч. Проблема не тільки в нестачі автобусів, а і в організаційному, фінансовому забезпеченні підвезення учнів та вчителів на навчання та додому.

Проблемою залишається будівництво сільських доріг, 593 українських села не мають доріг з твердим покриттям. Сьогодні близько тисячі загальноосвітніх навчальних закладів не добудовані, 376 з них мають готовність від 60 до 70 відсотків. Темпи введення в експлуатацію новобудов украй повільні. У 2005 році було плановано ввести в експлуатацію 64 школи. Станом на 30 серпня 2005 року було завершено лише 17 шкіл на 5 455 учнівських місць.

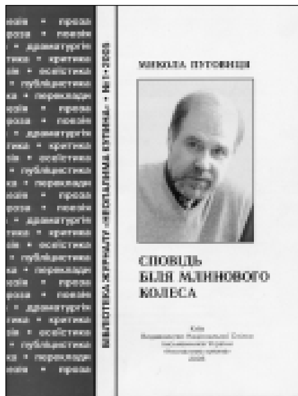
Пріоритетним залишається завдання забезпечення учнів підручниками. Станом на 1 вересня 2005 року повністю було видано підручники лише для 5 класу та букварі для 1 класу. Зрив темпів друкування пов'язаний також з тим, що кошти на погашення боргу за 2004 рік у сумі 21 мільйон гривень не виділені, а на авансування нових видань були виділені лише в червні та липні минулого року.

Виходячи із сказаного, Кабінету Міністрів України, мабуть, варто уже в нинішньому році започаткувати широкомасштабний експеримент із пошуку нових підходів до функціонування сільської школи як особливого соціокультурного явища в умовах змін, пов'язаних з підготовкою до майбутньої адміністративної реформи, формування багатоукладної економіки в агропромисловому комплексі, з розбудовою демократичного суспільства. Друге — це посилення контролю за вже прийнятими рішеннями, а саме — треба проаналізувати виконання урядових постанов «Про розвиток сільської загальноосвітньої школи», «Про затвердження програми інформатизації загальноосвітніх навчальних закладів, комп'ютеризації сільських шкіл», «Про затвердження програми «Шкільний автобус», «Про затвердження Державної програми «Вчитель». Думаю, і про це говорять на всіх рівнях, настав час розглянути питання стосовно введення коефіцієнта до формульного розрахунку на утримання сільських малокомплектних шкіл. Було б добре, щоб уряд вийшов з ініціативою розробки державної програми «Житло для вчителя», започаткував впровадження реальних механізмів інвестицій, пільгових кредитів для будівництва житла, облаштування службового житла тощо.

Село — скарбниця нашої культури, тому я переконаний, що день уряду у Верховній Раді України з проблем освіти на селі й думки та пропозиції, які буде покладено в основу відповідної постанови, стануть дієвим кроком у зміцненні та подальшому розвитку освітянської галузі, в тому числі в сільській місцевості, посиленні ролі освіти в економічному, соціальному, інноваційному розвитку суспільства.

Володимир КАФАРСЬКИЙ, народний депутат України, секретар Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти.

Журналіст — лауреат літературно-мистецької премії імені Івана Нечуя-Левицького

З метою пошанування та заохочення до нових плідних творчих пошуків у розробці національної проблематики 1993 року було засновано літературно-мистецьку премію імені видатного українського письменника, фольклориста, етнографа, поборника незалежності України Івана Семеновича Нечуя-Левицького. Премію присуджують за високохудожнє оригінальне втілення українського національного характеру в творах літератури та мистецтва.

Напередодні дня народження класика конкурсна комісія прийняла рішення присудити літературно-мистецьку премію за 2005 рік трьом лауреатам, серед яких і журналіст Микола Пуговиця, — за публіцистичну книгу «Сповідь біля млинового колеса» та серію публікацій з проблем екології.

«Давно знаю, глибоко шаную цю славну людину, справжнього українця, — наголосив відомий письменник, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка Степан Колесник. — Не просто знаю, а з цікавістю стежу за його творчістю. Пам'ятаю його розумні, замішані на крикові душі, проблемні матеріали в періодичній пресі. А хіба можна забути цикл блискучих статей «Вічна краса твоя, Рось». Автор б'є у дзвін тривоги: люди, отямтеся, бережіть ріки, бережіть неоціненне багатство нації. Він не перестає повторювати: здорові ріки — здорова нація. Микола Пуговиця — сей одержимий, невгамовний чоловік, невтомний косар на ниві української публіцистики, який захищає ріки від варварського хазяйнування на їхніх берегах, захищає землю від «цивілізованої» хімії, захищає всю рідну природу. Він пішки пройшов уздовж Росі (346 км), позаду вже Роська, Росава, далі — Роставиця. Замулені ріки, озера — то замулена совість людська. До такого висновку приходить Микола Пуговиця».

А ось що написав у листі до журналіста один із перших лауреатів престижної премії Сергій Хаврусь, котрий близько чотирьох десятиліть очолює літературно-меморіальний музей письменника на його батьківщині в селищі Стеблів на Черкащині: «Прочитав твою «Сповідь...». Яка правда, яка актуальність! Наскільки мені відомо, ніхто, крім тебе, не здійснив таку експедицію на «найукраїнськішій річці Росі» — від її першовитоків і до впадіння у могутній Дніпро. Благослови, Боже, твої діяння».

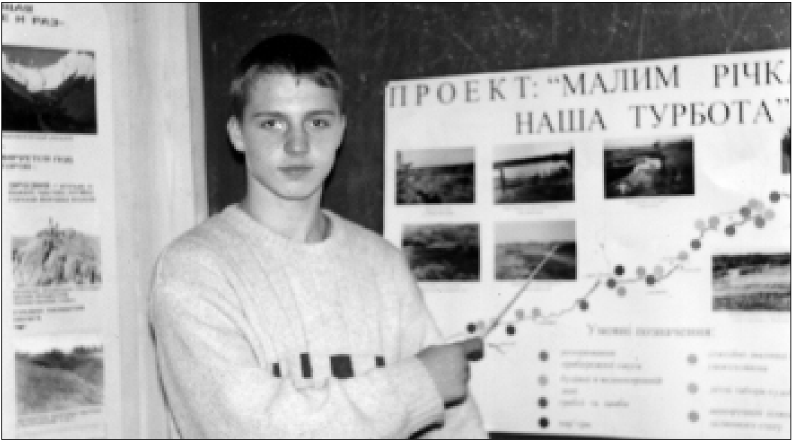
Вітаємо і двох інших лауреатів — художницю Людмилу Лебезу, пошановану за створення сучасного жіночого, чоловічого та дитячого одягу на основі українських національних традицій, та письменника із Запоріжжя Петра Ребра — за книгу поезій «Козацький сміховник» і гумористичну серію «Козацькі жарти».

Наталія ШАПЛИЧЕНКО.

■ ОСВІТА

Потребують охорони, кажуть юні

У Запорізькому обласному центрі туризму і краєзнавства учнівської молоді відбулася традиційна конференція «Мій рідний край — Запоріжжя», в якій взяли участь 192 юні пошуковці із 20 районів і міст району, а також делегації із семи областей країни.

Учасники познайомилися з досвідом краєзнавчої роботи, популяризували активні форми своєї діяльності.

За період 1999—2005 років юними запоріжцями, зокрема, виявлено і описано 120 видів рослин і тварин, що потребують охорони на європейському, національному і місцевому рівнях, понад 500 нових місць їх зростання і проживання. Обстежений і вивчений стан 70 об'єктів природно-заповідного фонду, підготовлені клопотання про створення 14 нових заповідних територій, серед яких чотири заказники загальнодержавного значення, один національний і регіональний ландшафтний парки. Підсумком такої кропіткої і змістовної праці став підручник-довідник про 457 видів і 27 рослинних угруповань, які потребують охорони на території області.

На засіданні зазначалося, що з усіх видів туристської діяльності, найбільший попит серед молоді має екстремальний туризм, а найменший — науково-пізнавальний. Тож всім туристським закладам необхідно шукати нові або удосконалювати чинні форми краєзнавчої роботи, враховуючи сучасні тенденції і мотивації юних.

Віталій ШЕЛЕГЕДА.

Запоріжжя.

На знімку: під час роботи секції «Екологічне краєзнавство».

Фото автора.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про іпотечні облігації

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Цей Закон визначає правові засади випуску та обігу іпотечних облігацій, вимоги до їх іпотечного покриття, а також особливості державного регулювання і нагляду у цій сфері.

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

боржник — позичальник за кредитним договором (договором позики), виконання зобов'язань за яким забезпечене іпотекою;

договір про збереження реальної вартості — валютні, процентні та інші похідні (деривативи), зокрема форварди, ф'ючерси, опціони, свопи, що використовуються для мінімізації валютних та процентних ризиків і забезпечення регулярності платежів за іпотечним покриттям;

емісія іпотечних облігацій — дії емітента щодо випуску та розміщення іпотечних облігацій, послідовність яких встановлюється законодавством;

емітент — банк чи небанківська фінансова установа, яка здійснює емісію іпотечних облігацій відповідно до вимог, встановлених цим Законом;

іпотечне покриття — іпотечні активи, а також інші активи, які відповідно до цього Закону, проспекту емісії та реєстру іпотечного покриття забезпечують виконання зобов'язань емітента за іпотечними облігаціями;

іпотечний актив — право вимоги за забезпеченим іпотекою грошовим зобов'язанням боржника;

іпотечний кредитор — фінансова установа, крім спеціалізованої іпотечної установи, яка відповідно до законодавства має право надавати кредити (позики), виконання зобов'язань боржників за якими забезпечене іпотекою, та/або яка набула право вимоги за забезпеченими іпотекою кредитами (позиками) від інших осіб;

коефіцієнт іпотечного покриття — величина співвідношення між несплаченою емітентом основною сумою боргу за відповідним випуском звичайних іпотечних облігацій і розміром їх іпотечного покриття;

проспект емісії іпотечних облігацій — документ, який містить інформацію про відкрите (публічне) або закрите (приватне) розміщення іпотечних облігацій;

розмір іпотечного покриття — сума несплаченого боржниками основного боргу за всіма іпотечними та іншими активами у складі іпотечного покриття, сформованими з урахуванням особливостей, передбачених частиною четвертою статті 13 цього Закону.

Стаття 3. Поняття та види іпотечних облігацій

1. Іпотечними облігаціями є облігації, виконання зобов'язань емітента за якими забезпечене іпотечним покриттям у порядку, встановленому цим Законом. Іпотечні облігації є іменними цінними паперами. Іпотечна облігація засвідчує внесення грошових коштів її власником і підтверджує зобов'язання емітента відшкодувати йому номінальну вартість цієї облігації та грошового доходу в порядку, встановленому цим Законом та проспектом емісії, а в разі невиконання емітентом зобов'язань за іпотечною облігацією надає її власнику право задовольнити свою вимогу за рахунок іпотечного покриття.

2. Можуть випускатися такі види іпотечних облігацій:

1) звичайні іпотечні облігації;

2) структуровані іпотечні облігації.

3. Емітентом звичайних іпотечних облігацій є іпотечний кредитор, що несе відповідальність за виконання зобов'язань за такими іпотечними облігаціями іпотечним покриттям та всім іншим своїм майном, на яке відповідно до законодавства може бути звернено стягнення.

4. Емітентом структурованих іпотечних облігацій є спеціалізована іпотечна установа, яка несе відповідальність за виконання зобов'язань за такими іпотечними облігаціями лише іпотечним покриттям.

5. Слова «іпотечна облігація», «звичайна іпотечна облігація», «структурована іпотечна облігація» чи похідні від цих понять можуть використовуватися виключно у назві цінних паперів, які відповідають вимогам, встановленим цим Законом.

Стаття 4. Загальні умови випуску та обігу іпотечних облігацій

1. Державну реєстрацію випусків і проспектів емісії іпотечних облігацій здійснює Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку. Дані щодо реєстрації випусків і проспектів емісії іпотечних облігацій вносяться до окремого реєстру випусків іпотечних цінних паперів в установленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку.

2. Емісія іпотечних облігацій здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, іншими законами України та нормативно-правовими актами Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. Умови випуску іпотечних облігацій та вимоги до їх іпотечного покриття визначаються цим Законом і проспектом емісії.

Після розміщення іпотечних облігацій зміни до проспекту емісії можуть вноситися лише за згодою їх власників або управителя.

4. Проспект емісії іпотечних облігацій, що пропонуються для відкритого продажу, підлягає опублікуванню у повному обсязі в офіційному друкованому виданні Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку не менш як за 10 днів до початку відкритого (публічного) розміщення іпотечних облігацій.

5. На момент реєстрації випуску іпотечних облігацій емітент зобов'язаний сформувати іпотечне покриття, що відповідає вимогам, встановленим цим Законом.

6. Випуск іпотечних облігацій здійснюється у бездокументарній формі. Глобальний сертифікат випуску іпотечних облігацій повинен містити їх найменування (звичайна чи структурована іпотечна облігація), посилання на те, що виконання зобов'язань емітента забезпечується іпотечним покриттям, а також інші реквізити, встановлені законодавством.

7. Обіг іпотечних облігацій, облік та перехід прав власності на них здійснюються відповідно до вимог, встановлених законодавством.

8. У разі випуску звичайних іпотечних облігацій договір на депозитарне обслуговування укладає емітент. У разі випуску структурованих іпотечних облігацій договір на депозитарне обслуговування укладає управитель.

Стаття 5. Проспект емісії іпотечних облігацій

1. Проспект емісії звичайних іпотечних облігацій повинен містити:

1) найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код (згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців) емітента, управителя, особи, що здійснює депозитарне обслуговування, аудитора та обслуговуючої установи (за наявності);

2) початковий розмір іпотечного покриття;

3) вимоги, яким відповідають іпотечні активи у складі іпотечного покриття, та опис іпотечних активів (середній розмір відсотків за іпотечними активами, строки та порядок виконання забезпечених іпотекою зобов'язань боржників, співвідношення суми кредиту (позики) і вартості предмета іпотеки за іпотечними активами), цільове призначення предметів іпотеки;

4) опис іпотечних облігацій (кількість, номінальна вартість, дохідність, строки та порядок погашення);

5) строки та умови розміщення іпотечних облігацій;

6) значення коефіцієнта іпотечного покриття;

7) умови і строки заміни іпотечних активів у складі іпотечного покриття та включення нових іпотечних активів до складу іпотечного покриття;

8) обов'язки емітента за іпотечними облігаціями;

9) умови сплати витрат та винагород управителя, а також максимальний розмір цих витрат і винагород;

10) порядок ведення реєстру іпотечного покриття;

11) умови дострокового виконання грошових зобов'язань за іпотечними облігаціями (за наявності);

12) умови проведення аудиторських перевірок іпотечного покриття;

13) порядок внесення змін до проспекту емісії;

14) у разі якщо власникам іпотечних облігацій надаються додаткові гарантії виконання зобов'язань емітента за облігаціями або щодо іпотечного покриття застосовуються договори про збереження реальної вартості, проспект емісії має містити інформацію про зміст таких гарантій або договорів, відомості про особу-гаранта або сторону договору про збереження реальної вартості іпотечного покриття, а також про спосіб відшкодування премії гаранта або стороні договору про збереження реальної вартості;

15) іншу інформацію відповідно до законодавства.

2. Проспект емісії структурованих іпотечних облігацій повинен містити:

1) відомості, зазначені у пунктах 1—5, 8—15 частини першої цієї статті;

2) умови розміщення управителем грошових доходів від іпотечного покриття, строк сплати яких власникам іпотечних облігацій ще не настав;

3) порядок скликання і проведення, а також повноваження загальних зборів власників іпотечних облігацій;

4) посилання на те, що іпотечне покриття забезпечує один або декілька випусків структурованих іпотечних облігацій.

3. Для реєстрації випуску іпотечних облігацій разом з проспектом їх емісії до Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку подаються реєстр іпотечного покриття та договір про управління іпотечним покриттям.

Стаття 6. Загальні умови виконання зобов'язань за іпотечними облігаціями

1. Виконання зобов'язань за іпотечними облігаціями здійснюється в порядку та у строки, визначені в їх проспекті емісії, а для структурованих іпотечних облігацій — також у договорі про управління іпотечним покриттям.

2. Проспектом емісії може передбачатися надання власникам іпотечних облігацій гарантії щодо виконання грошових зобов'язань емітента або створення для цієї мети спеціального резервного чи страхового фонду.

3. Процент за іпотечними облігаціями може бути фіксованим або плаваючим. У разі застосування плаваючого процента у проспекті емісії повинні зазначатися критерії або формула для його розрахунку.

4. Емітент може за власною ініціативою здійснити дострокове погашення іпотечних облігацій виключно у разі, якщо це передбачено у проспекті емісії.

Розділ II. ІПОТЕЧНЕ ПОКРИТТЯ

Стаття 7. Вимоги до включення іпотечних активів до складу іпотечного покриття

1. На момент реєстрації випуску іпотечних облігацій іпотечне покриття формується виключно з іпотечних активів. Протягом строку обігу іпотечних облігацій до складу іпотечного покриття також можуть включатися інші активи у випадках, передбачених цим Законом.

2. Іпотечні активи можуть включатися до складу іпотечного покриття за таких умов:

1) іпотечні активи належать емітенту на праві власності і можуть бути відчужені у разі невиконання зобов'язань за іпотечними облігаціями;

2) забезпечені іпотекою зобов'язання боржників підлягають виконанню у грошовій формі;

3) відомості про те, що емітент є іпотекодержателем за відповідним іпотечним договором, внесені до відповідного державного реєстру в установленому законодавством порядку;

4) іпотечні активи не перебувають у заставі чи не обтяжені іншим чином для забезпечення виконання емітентом зобов'язань інших, ніж його зобов'язання за іпотечними облігаціями;

5) за відповідним іпотечним чи кредитним договором не прийнято рішення про звернення стягнення і щодо боржника не порушено провадження у справі про банкрутство;

6) умови відповідного іпотечного договору не передбачають можливості заміни чи відчуження іпотекодавцем предмета іпотеки без згоди іпотекодержателя;

7) предмет іпотеки знаходиться на території України, застрахований на його повну вартість від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування;

8) іпотечні активи не включені до складу іпотечного покриття (іпотечного пулу) іншого випуску іпотечних цінних паперів, якщо інше не передбачено цим Законом;

9) основна сума боргу боржника за забезпеченим іпотекою зобов'язанням не перевищує 75 відсотків оціночної вартості предмета іпотеки, визначеної суб'єктом оціночної діяльності, а у разі випуску структурованих іпотечних облігацій — відсоток, вказаний у проспекті емісії;

10) зобов'язання боржника не забезпечується наступною іпотекою, якщо інше не передбачено у проспекті емісії структурованих іпотечних облігацій;

11) іпотечні активи відповідають іншим вимогам, передбаченим законом.

3. У проспекті емісії можуть встановлюватися додаткові вимоги до включення іпотечних активів до складу іпотечного покриття.

4. На момент реєстрації випуску іпотечних облігацій відповідність розміру їх іпотечного покриття даним бухгалтерського обліку і фінансової звітності емітента та вимогам цього Закону підтверджується аудитором.

Стаття 8. Правовий режим іпотечного покриття

1. Іпотечні та інші активи, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, вважаються переданими у заставу, яка забезпечує виконання зобов'язань емітента-заставодавця перед власниками іпотечних облігацій — заставодержателями.

Застава іпотечного покриття не потребує укладення договору застави і виникає відповідно до цього Закону з моменту державної реєстрації випуску іпотечних облігацій. Іпотечні та інші активи, що включаються до складу іпотечного покриття після державної реєстрації випуску іпотечних облігацій, вважаються переданими у заставу з моменту внесення до реєстру іпотечного покриття відомостей про включення цих активів до складу іпотечного покриття.

Відомості про обтяження заставою іпотечного покриття вносяться управителем до Державного реєстру обтяжень рухомого майна протягом п'яти робочих днів з дня державної реєстрації випуску іпотечних облігацій у порядку, встановленому законодавством.

Наступна застава іпотечного покриття не допускається.

2. Власники іпотечних облігацій — заставодержателі мають вищий пріоритет перед правами чи вимогами інших осіб щодо іпотечного покриття. Реєстрація у Державному реєстрі обтяжень рухомого майна відомостей про обтяження заставою іпотечного покриття не змінює вищий пріоритет прав власників іпотечних облігацій на іпотечне покриття.

3. Іпотечне покриття та операції з ним обліковуються емітентом відокремлено у порядку, встановленому Національним банком України для емітентів-банків або спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг — для емітентів, що є небанківськими фінансовими установами.

4. Іпотечне покриття відокремлюється від іншого майна емітента. Іпотечне покриття не включається до ліквідаційної маси емітента. Іпотечне покриття та грошові доходи від нього не можуть бути предметом податкової застави до повного виконання зобов'язань за відповідним випуском іпотечних облігацій.

5. Звернення стягнення на іпотечне покриття може здійснюватися лише на вимогу власників іпотечних облігацій у порядку, встановленому цим Законом. Інші особи, включаючи кредиторів емітента, кредиторів управителя чи кредиторів власника іпотечних облігацій, не мають права пред'являти вимоги на іпотечне покриття, звертати стягнення чи іншим чином обтяжувати іпотечне покриття до повного виконання зобов'язання за відповідним випуском іпотечних облігацій, що забезпечується відповідним іпотечним покриттям.

6. Емітент не має права відчужувати, передавати у заставу або іншим чином обтяжувати іпотечні та інші активи, включені до складу іпотечного покриття, якщо тільки стосовно відповідних іпотечних активів не прийняте рішення про їх заміну відповідно до цього Закону. Емітент не має права розпоряджатися іпотечним покриттям в інший спосіб, крім вчинення дій, спрямованих на виконання зобов'язань за відповідним випуском іпотечних облігацій.

Стаття 9. Обслуговування іпотечних активів у складі іпотечного покриття

1. Обслуговуванням іпотечних активів у складі іпотечного покриття є заходи, спрямовані на забезпечення належної реалізації функцій іпотечного кредитора у взаємовідносинах з боржниками за відповідними іпотечними активами. Обслуговування іпотечних активів включає:

1) приймання від боржників платежів за забезпеченими іпотекою зобов'язаннями та їх облік (ведення реєстру платежів);

2) контроль за додержанням боржниками умов кредитних та іпотечних договорів;

3) контроль за станом предметів іпотеки та їх збереженням;

4) пред'явлення боржникам вимог щодо виконання ними забезпечених іпотекою зобов'язань;

5) здійснення заходів із звернення стягнення на предмет іпотеки в разі порушення боржниками умов забезпечених іпотекою зобов'язань;

6) реалізація інших прав та виконання обов'язків іпотекодержателя відповідно до кредитних та іпотечних договорів і договору про обслуговування іпотечного покриття.

2. Функції з обслуговування іпотечних активів у складі іпотечного покриття іпотечних облігацій можуть покладатися на емітента або на одну чи декілька обслуговуючих установ. Обслуговуючою установою може бути банк або інша фінансова установа, які відповідно до законодавства мають право виконувати операції, вказані в частині першій цієї статті.

3. Обслуговуюча установа діє на підставі договору про обслуговування іпотечних активів, який укладається з емітентом, а у разі випуску структурованих іпотечних облігацій — з управителем. У цьому договорі визначаються:

1) обов'язки обслуговуючої установи;

2) умови оплати послуг обслуговуючої установи;

3) порядок переказу емітенту чи, у разі випуску структурованих іпотечних облігацій, — управителю платежів, отриманих обслуговуючою установою від боржників за іпотечними активами;

4) умови заміни обслуговуючої установи;

5) інші умови за згодою сторін.

4. Емітент і управитель, у разі випуску структурованих іпотечних облігацій, зобов'язані забезпечити обслуговування всіх іпотечних активів у складі іпотечного покриття. Якщо обслуговування іпотечних активів здійснюється обслуговуючою установою, емітент зобов'язаний письмово повідомити всіх боржників за іпотечними активами про місце та інші умови обслуговування їх забезпечених іпотекою зобов'язань.

Стаття 10. Реєстр іпотечного покриття

1. Реєстр іпотечного покриття — відомості про склад кожного окремого іпотечного покриття.

2. Реєстр іпотечного покриття повинен

містити інформацію про початковий та поточний розмір іпотечного покриття, його склад, а також такі відомості стосовно кожного іпотечного активу:

1) посилання на реквізити іпотечного і кредитного договору та найменування боржника;

2) початковий розмір основної суми боргу та процентів;

3) непогашена сума основного боргу за забезпеченим іпотекою зобов'язанням;

4) строки та порядок виконання забезпеченого іпотекою зобов'язання;

5) опис предмета іпотеки, достатній для його ідентифікації, відомості про державну реєстрацію іпотеки (дата і номер);

6) оціночна вартість предмета іпотеки;

7) співвідношення суми кредиту (позики) і оціночної вартості предмета іпотеки на момент укладення іпотечного договору;

8) інші відомості відповідно до проспекту емісії.

В реєстрі іпотечного покриття відображається інформація про інші активи, що входять до складу іпотечного покриття, та про договори про збереження реальної вартості іпотечного покриття. Обсяг цієї інформації має бути достатнім для ідентифікації відповідних активів і договорів.

3. У разі випуску звичайних іпотечних облігацій, ведення реєстру іпотечного покриття покладається на емітента, який щомісячно подає його управителю.

4. У разі випуску структурованих іпотечних облігацій ведення реєстру іпотечного покриття покладається на управителя відповідно до договору про управління іпотечним покриттям.

5. Особа, що веде реєстр іпотечного покриття, зобов'язана не рідше одного разу на місяць оновлювати дані реєстру стосовно поточного стану іпотечного покриття та подавати на вимогу власників іпотечних облігацій витяги з нього.

6. Витяги з реєстру іпотечного покриття подаються до Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку у строки та у формі, що встановлені нормативно-правовими актами Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 11. Звернення стягнення на іпотечне покриття

1. Звернення стягнення на іпотечне покриття здійснюється у випадках, передбачених цим Законом та проспектом емісії, шляхом продажу іпотечного покриття або в інший спосіб, не заборонений законом.

2. Емітент має право у будь-який час після прийняття рішення про звернення стягнення на іпотечне покриття і до його продажу або передачі іншій особі в повному обсязі виконати свої зобов'язання за іпотечними облігаціями, а власники іпотечних облігацій зобов'язані прийняти таке виконання. У такому разі емітент зобов'язаний відшкодувати управителю всі витрати, пов'язані з проведенням процедури звернення стягнення.

3. Виручка від продажу іпотечного покриття спрямовується на рахунок управителя, якщо інше не передбачено проспектом емісії та/або договором про управління іпотечним покриттям. Після відшкодування всіх витрат, пов'язаних із зверненням стягнення на іпотечне покриття і управлінням та обслуговуванням відповідних іпотечних активів, управитель розподіляє виручку від продажу іпотечного покриття між власниками іпотечних облігацій пропорційно до належних їм облігацій. У разі коли виручка від продажу іпотечного покриття перевищує розмір зобов'язань за іпотечними облігаціями та витрат, пов'язаних із зверненням стягнення на іпотечне покриття, управлінням та обслуговуванням відповідних іпотечних активів, її надлишок повертається емітенту.

Стаття 12. Припинення застави іпотечного покриття

1. Застава іпотечного покриття припиняється у разі повного задоволення вимог власників іпотечних облігацій або після звернення стягнення на іпотечне покриття.

2. У разі припинення застави іпотечного покриття внаслідок повного задоволення вимог власників іпотечних облігацій управитель зобов'язаний передати емітенту всі пов'язані з управлінням іпотечним покриттям документи, що перебувають у його володінні.

Розділ III. ОСОБЛИВОСТІ ЗВИЧАЙНИХ ІПОТЕЧНИХ ОБЛІГАЦІЙ

Стаття 13. Особливості формування іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій

1. Для кожного випуску звичайних іпотечних облігацій формується окреме іпотечне покриття.

До складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій не можуть включатися іпотечні активи, зобов'язання боржників за якими забезпечені іпотекою об'єктів незавершеного будівництва або іпотекою майнових прав.

Протягом строку обігу звичайних іпотечних облігацій сукупний розмір іпотечних активів, зобов'язання боржників за якими забезпечені іпотекою жилих будинків або квартир, повинен становити не менше ніж 85 відсотків від сукупного розміру усіх іпотечних активів, включених до складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій. Основна сума боргу за іпотечними активами, предметом іпотеки за якими є нерухомість нежилого призначення та які включені до складу іпотечного покриття, не повинна перевищувати 60 відсотків від оціночної вартості предмета іпотеки.

2. Протягом строку обігу звичайних іпотечних облігацій значення коефіцієнта їх іпотечного покриття не повинне перевищувати 0,9. Для емітентів звичайних іпотечних облігацій, виконання зобов'язань за якими повністю гарантовано державою, коефіцієнт їх іпотечного покриття не повинен перевищувати 1.

У разі, коли протягом строку обігу звичайних іпотечних облігацій коефіцієнт іпотечного покриття перевищує встановлені цією статтею значення, емітент зобов'язаний включити нові іпотечні активи до складу іпотечного покриття для приведення його розміру у відповідність із встановленим у цій статті значенням коефіцієнта іпотечного покриття.

3. Протягом строку обігу звичайних іпотечних облігацій характеристики іпотечного покриття стосовно строків, дохідності і порядку погашення повинні бути збалансованими з відповідними характеристиками звичайних іпотечних облігацій:

1) середньозважений строк іпотечних та інших активів у складі іпотечного покриття повинен перевищувати строк повного виконання зобов'язань за звичайними іпотечними облігаціями;

2) середньозважений розмір процентів (доходу) за іпотечними та іншими активами у складі іпотечного покриття повинен перевищувати розмір процентів (доходу) за звичайними іпотечними облігаціями;

3) регулярність та розмір періодичних платежів у рахунок сплати процентів за іпотечними та іншими активами у складі іпотечного покриття повинні відповідати регулярності та розміру періодичних платежів емітента у рахунок сплати процентів за звичайними іпотечними облігаціями.

4. Для розрахунку розміру іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій, коефіцієнта іпотечного покриття та контролю за дотриманням емітентом вимог, зазначених у частині третій цієї статті, не враховуються іпотечні та інші активи у складі іпотечного покриття, які відповідно до правил, встановлених Національним банком України, визнані як субстандартні або безнадійні.

5. Протягом строку обігу звичайних іпотечних облігацій емітент зобов'язаний за власні кошти забезпечити проведення аудиторських перевірок на предмет виявлення відповідності стану іпотечного покриття даним реєстру іпотечного покриття та вимогам цього Закону.

Аудиторські перевірки проводяться не рідше одного разу на рік. Позапланові аудиторські перевірки можуть проводитися на вимогу управителя або Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Аудиторський висновок надається управителем Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку і власнику звичайних іпотечних облігацій за його вимогою.

Стаття 14. Заміна або включення нових іпотечних активів до складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій

1. Окремі іпотечні активи виключаються зі складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій лише у зв'язку з їх заміною. Заміна окремих або включення нових іпотечних активів до складу іпотечного покриття здійснюється у разі:

1) виявлення невідповідності окремих іпотечних активів у складі іпотечного покриття вимогам, встановленим статтею 7 цього Закону чи проспектом емісії;

2) ініціювання звернення стягнення на предмет іпотеки або дострокового припинення іпотеки з будь-яких підстав;

3) порушення боржником більш як на три місяці строку здійснення платежів за забезпеченим іпотекою зобов'язанням;

4) порушення стосовно боржника за іпотечним активом провадження у справі про банкрутство;

5) перевищення значення коефіцієнта іпотечного покриття, встановленого частиною другою статті 13 цього Закону;

6) порушення емітентом вимог, встановлених частиною третьою статті 13 цього Закону.

2. Заміна іпотечних активів у складі іпотечного покриття або включення до складу іпотечного покриття нових іпотечних активів здійснюється емітентом протягом п'яти робочих днів з дня пред'явлення відповідної вимоги управителя або з моменту настання однієї з обставин, зазначених у частині першій цієї статті.

3. У разі якщо емітент не має у своєму розпорядженні нових іпотечних активів, які мають бути включені до складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій відповідно до вимог цієї статті, емітент має право включити до складу іпотечного покриття:

1) державні цінні папери або цінні папери, повністю гарантовані державою;

2) грошові кошти, розміщені емітентом на окремому депозитному рахунку в банку.

Розмір цих активів не може перевищувати 25 відсотків від розміру іпотечного покриття. На ці активи поширюється правовий режим іпотечного покриття, встановлений цим Законом. Відомості про розмір цих активів та їх ідентифікаційні дані повинні бути внесені до реєстру іпотечного покриття.

4. Заміна іпотечних активів у складі іпотечного покриття вважається такою, що набрала чинності, з моменту внесення відомостей про це до реєстру іпотечного покриття.

Стаття 15. Управління іпотечним покриттям звичайних іпотечних облігацій

1. Управління іпотечним покриттям звичайних іпотечних облігацій покладається на управителя, який в інтересах власників іпотечних облігацій:

1) здійснює контроль за поточним станом іпотечного покриття та за веденням реєстру іпотечного покриття;

2) забезпечує зберігання документів, які засвідчують права емітента на іпотечні активи у складі іпотечного покриття у порядку, передбаченому проспектом емісії;

3) здійснює контроль за додержанням умов заміни іпотечних активів чи включення нових іпотечних активів до складу іпотечного покриття;

4) здійснює контроль за своєчасністю та повнотою здійснення емітентом платежів за звичайними іпотечними облігаціями;

5) пред'являє емітенту вимоги щодо виконання ним грошових зобов'язань за іпотечними облігаціями, інших обов'язків відповідно до цього Закону, проспекту емісії і договору про управління іпотечним покриттям;

6) представляє інтереси власників іпотечних облігацій у відносинах з емітентом, іншими особами, в судах та державних органах, а також у ході звернення стягнення на іпотечне покриття;

7) у разі звернення стягнення на іпотечне покриття забезпечує обслуговування іпотечного покриття і розподіл коштів від іпотечного покриття відповідно до цього Закону та проспекту емісії;

8) у разі призначення тимчасової адміністрації емітента іпотечних облігацій або порушення справи про банкрутство емітента вимагає передачі іпотечного покриття до визначеної ним обслуговуючої установи на обслуговування, а також здійснює розпорядження коштами від іпотечного покриття в інтересах власників облігацій;

9) у разі прийняття рішення про ліквідацію емітента іпотечних облігацій відчужує іпотечне покриття самостійно або спільно з ліквідатором, а також вживає заходів щодо отримання коштів власниками облігацій за рахунок іншого майна емітента;

10) здійснює інші заходи відповідно до цього Закону, проспекту емісії та договору про управління іпотечним покриттям.

2. Управителем може бути банк або небанківська фінансова установа, яка отримала ліцензію на управління іпотечним покриттям, видану Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Порядок видачі такої ліцензії встановлюється нормативно-правовими актами Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Управителем не може бути особа, пов'язана з емітентом.

3. Управитель здійснює свої повноваження на підставі договору з емітентом про управління іпотечним покриттям. Після придбання звичайних іпотечних облігацій їх власники вважаються такими, що приєдналися до договору про управління іпотечним покриттям.

Договір про управління іпотечним покриттям укладається на строк до припинення застави іпотечного покриття і не може бути меншим, ніж строк обігу іпотечних облігацій.

4. Істотними умовами договору про управління іпотечним покриттям звичайних іпотечних облігацій є:

1) дані про управителя та емітента, особу, уповноважену зберігати документи щодо іпотечного покриття, включаючи їх повне найменування, місцезнаходження, банківські реквізити та ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;

2) посилання на реєстраційні дані випуску іпотечних облігацій та їх проспект емісії;

3) права та обов'язки управителя, емітента і власників іпотечних облігацій щодо виконання функцій з управління іпотечним покриттям;

4) розмір та порядок сплати витрат і винагород управителя;

5) повноваження управителя при зверненні стягнення на іпотечне покриття;

6) підстави та порядок заміни управителя;

7) порядок внесення змін у договір про управління іпотечним покриттям.

У договорі про управління іпотечним покриттям можуть міститися й інші положення, не заборонені законодавством.

5. У разі порушення емітентом звичайних іпотечних облігацій вимог, встановлених цим Законом та проспектом емісії, управитель зобов'язаний письмово повідомити про це Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку протягом 10 днів з дня виявлення факту такого порушення.

6. На вимогу власників звичайних іпотечних облігацій та/або у разі неналежного виконання управителем своїх обов'язків Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку може прийняти рішення про заміну управителя і зобов'язати емітента укласти відповідний договір з новим управителем.

Стаття 16. Особливості виконання зобов'язань за звичайними іпотечними облігаціями

1. Емітент виконує грошові зобов'язання за звичайними іпотечними облігаціями за рахунок доходів від іпотечного покриття та за рахунок іншого свого майна. Право емітента використовувати доходи від іпотечного покриття та кошти, отримані від розміщення звичайних іпотечних облігацій, на будь-які цілі на власний розсуд не обмежується за умови, що емітент продовжує належним чином виконувати зобов'язання за звичайними іпотечними облігаціями.

2. Ведення реєстру власників звичайних іпотечних облігацій здійснюється в порядку, передбаченому законодавством. Порядок виконання зобов'язань емітента перед власниками звичайних іпотечних облігацій та оплати витрат і винагород управителя визначається проспектом емісії та договором про управління іпотечним покриттям.

Стаття 17. Порушення зобов'язань за звичайними іпотечними облігаціями

1. Емітент вважається таким, що порушив зобов'язання за звичайними іпотечними облігаціями:

1) у разі невиконання або неналежного виконання грошових зобов'язань за іпотечними облігаціями у строки, визначені у проспекті емісії;

2) у разі порушення щодо емітента провадження у справі про банкрутство або призначення тимчасового адміністратора чи ліквідатора;

3) у разі непроведення заміни іпотечних активів або невключення нових іпотечних активів до складу іпотечного покриття згідно із статтею 14 цього Закону;

4) у разі вчинення емітентом щодо іпотечного покриття дій, які суперечать вимогам цього Закону, якщо такі дії ставлять під загрозу належне виконання емітентом зобов'язань за іпотечними облігаціями;

5) в інших випадках, визначених у проспекті емісії.

2. У разі настання однієї з умов, зазначених у частині першій цієї статті, власники звичайних іпотечних облігацій набувають такі права:

1) вимагати від емітента дострокового виконання грошових зобов'язань за іпотечними облігаціями;

2) вжити заходів примусового стягнення заборгованості емітента за іпотечними облігаціями відповідно до законодавства;

3) звернути стягнення на іпотечне покриття;

4) задовольнити свої вимоги за рахунок інших активів емітента у разі недостатності коштів після звернення стягнення на іпотечне покриття.

Власники звичайних іпотечних облігацій здійснюють зазначені у цій статті права через управителя.

Розділ IV. ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРОВАНИХ ІПОТЕЧНИХ ОБЛІГАЦІЙ

Стаття 18. Спеціалізована іпотечна установа

1. Спеціалізована іпотечна установа — це фінансова установа, виключним видом діяльності якої є придбання іпотечних активів (їх продаж у випадках, передбачених цим Законом і проспектом емісії) та випуск структурованих іпотечних облігацій у порядку, встановленому цим Законом.

2. Спеціалізована іпотечна установа може бути створена без обмеження строку існування або на строк до повного погашення структурованих іпотечних облігацій.

3. Спеціалізована іпотечна установа має право провадити свою діяльність після внесення її до Державного реєстру фінансових установ у порядку, встановленому законодавством.

4. До спеціалізованих іпотечних установ не застосовуються вимоги щодо достатності капіталу, ліквідності, ліцензування діяльності.

5. Ліквідація спеціалізованої іпотечної установи до повного виконання зобов'язань за структурованими іпотечними облігаціями може здійснюватися виключно за рішенням суду.

Стаття 19. Особливості формування іпотечного покриття структурованих іпотечних облігацій

1. Спеціалізована іпотечна установа може формувати в порядку, встановленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, єдине іпотечне покриття для здійснення кількох випусків структурованих іпотечних облігацій з різними умовами випуску.

2. Іпотечні активи, які були придбані спеціалізованою іпотечною установою і включені до складу іпотечного покриття, вважаються придбаними у безвідкличному порядку, тобто без права їх заміни, зворотного викупу або передачі, за винятком випадку, передбаченого частиною третьою цієї статті. У разі порушення провадження у справі про банкрутство особи, яка відступила права за іпотечними активами, або призначення тимчасової адміністрації чи ліквідатора розпорядник майна (санатор, тимчасовий адміністратор, ліквідатор) такої особи не вправі вимагати повернення цих іпотечних активів, крім випадків, коли їх передача була здійснена внаслідок протиправних дій, про які емітент структурованих іпотечних облігацій знав або повинен був знати.

3. Якщо протягом строку обігу структурованих іпотечних облігацій буде виявлено, що на момент включення іпотечного активу до складу іпотечного покриття

(Закінчення на 12—13-й стор.).

(Початок на 10—11-й стор.).

структурованих іпотечних облігацій такий іпотечний актив не відповідав установленим у проспекті емісії вимогам, особа, яка відступила права за цим іпотечним активом спеціалізованій іпотечній установі, зобов'язана здійснити на вимогу спеціалізованої іпотечної установи чи управителя його заміну або викуп у строк, що не перевищує одного місяця з дня одержання цієї вимоги, за ціною не нижчою, ніж поточний розмір відповідного іпотечного активу. В інших випадках вимоги до заміни або включення нових іпотечних активів до складу іпотечного покриття структурованих іпотечних облігацій не застосовуються.

4. Загальний розмір зобов'язань за всіма випусками структурованих іпотечних облігацій, виконання зобов'язань за якими забезпечене єдиним іпотечним покриттям, не повинен перевищувати розмір такого покриття.

5. Доходи від іпотечного покриття, строк сплати яких власникам структурованих іпотечних облігацій ще не настав, можуть розміщуватися управителем:

1) на депозитних рахунках у банках;

2) шляхом придбання цінних паперів держави або цінних паперів, повністю гарантованих державою.

6. На всі активи, зазначені у частині п'ятій цієї статті, поширюється правовий режим іпотечного покриття, встановлений статтею 8 цього Закону.

7. Протягом строку обігу структурованих іпотечних облігацій управитель зобов'язаний забезпечити регулярне проведення аудиторських перевірок на предмет виявлення відповідності стану іпотечного покриття даним реєстру іпотечного покриття та вимогам цього Закону.

Аудиторські перевірки проводяться з періодичністю, визначеною у проспекті емісії, але не рідше одного разу на рік. Позапланові аудиторські перевірки можуть проводитися на вимогу загальних зборів власників структурованих іпотечних облігацій або Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Аудиторський висновок надається управителем Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку і власнику структурованих іпотечних облігацій за його вимогою.

Стаття 20. Особливості виконання зобов'язань за структурованими іпотечними облігаціями

1. Виконання зобов'язань емітента за структурованими іпотечними облігаціями здійснюється виключно за рахунок іпотечного покриття.

2. Грошові доходи від іпотечних активів у складі іпотечного покриття підлягають переказу обслуговуючою установою на рахунок управителя.

Розподіл чи розміщення цих доходів управителем здійснюється відповідно до порядку та умов, визначених у проспекті емісії та/або договорі про управління іпотечним покриттям, у такій послідовності:

1) сплата витрат і винагород відповідно до статті 25 цього Закону;

2) сплата процентів власникам структурованих іпотечних облігацій;

3) сплата основної суми боргу власникам структурованих іпотечних облігацій;

4) розміщення грошових доходів від іпотечного покриття, строк сплати яких власникам структурованих іпотечних облігацій ще не настав, відповідно до частини п'ятої статті 19 цього Закону.

3. Сума, що залишається після повного погашення структурованих іпотечних облігацій та сплати всіх витрат і винагород відповідно до статті 25 цього Закону, належить емітенту і підлягає переказу управителем на рахунок емітента.

4. Власники структурованих іпотечних облігацій набувають право вимагати дострокового виконання зобов'язань за цими облігаціями або звернути стягнення на іпотечне покриття у разі невиконання або неналежного виконання таких зобов'язань, а також в інших випадках відповідно до проспекту емісії.

Стаття 21. Управитель іпотечного покриття структурованих іпотечних облігацій

1. Управителем іпотечного покриття структурованих іпотечних облігацій може бути банк або небанківська фінансова установа, яка отримала ліцензію на управління іпотечним покриттям, видану Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Порядок видачі такої ліцензії встановлюється нормативно-правовими актами Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Управителем не може бути особа, пов'язана з емітентом та з особами, які відступили спеціалізованій іпотечній установі права за іпотечними активами у складі іпотечного покриття.

2. Функції з управління іпотечним покриттям структурованих іпотечних облігацій можуть покладатися тільки на одного управителя.

3. Управитель діє від свого імені в інтересах власників структурованих іпотечних облігацій. У всіх правочинах, вчинених управителем у ході виконання ним обов'язків щодо управління іпотечним покриттям, повинно зазначатися, що він є управителем.

4. Для проведення операцій за всіма випусками структурованих іпотечних облігацій, виконання зобов'язань за якими забезпечене одним іпотечним покриттям, управитель відкриває окремий рахунок, а ці операції обліковуються на окремому балансі. На майно, що обліковується на цьому балансі, поширюється правовий режим, встановлений статтею 8 цього Закону для іпотечного покриття.

5. Управитель не має права у своїх власних інтересах користуватися і розпоряджатися іпотечним покриттям, а також вчиняти будь-які правочини щодо іпотечного покриття поза межами повноважень, встановлених цим Законом та договором про управління іпотечним покриттям.

Стаття 22. Управління іпотечним покриттям структурованих іпотечних облігацій

1. Управитель іпотечним покриттям структурованих іпотечних облігацій виконує такі функції:

1) веде реєстр іпотечного покриття і контролює стан іпотечного покриття;

2) забезпечує ведення реєстру власників структурованих іпотечних облігацій та укладає договори з особою, яка здійснює депозитарне обслуговування, обслуговуючою установою і аудитором;

3) забезпечує зберігання документів, які стосуються іпотечного покриття;

4) контролює повноту та своєчасність здійснення обслуговуючою установою переказу платежів за іпотечними активами у складі іпотечного покриття;

5) виконує розподіл грошових доходів від іпотечного покриття між власниками іпотечних облігацій;

6) розміщує грошові доходи від іпотечного покриття, строк сплати яких власникам іпотечних облігацій ще не настав;

7) пред'являє емітенту вимоги щодо виконання ним обов'язків, передбачених цим Законом, проспектом емісії та договором про управління іпотечним покриттям;

8) організовує скликання і проведення загальних зборів власників структурованих іпотечних облігацій;

9) виконує функції, передбачені пунктами 6—8 частини першої статті 15 цього Закону.

2. Діяльність управителя з управління іпотечним покриттям структурованих іпотечних облігацій підлягає аудиторській перевірці з періодичністю, вказаною у договорі про управління іпотечним покриттям, але не рідше ніж один раз на рік. Позапланова аудиторська перевірка може проводитися на вимогу загальних зборів власників іпотечних облігацій або Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Аудиторський висновок позапланової аудиторської перевірки надається кожному власнику структурованих іпотечних облігацій і Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. Управитель здійснює свої повноваження згідно з договором про управління іпотечним покриттям відповідно до вимог, встановлених частиною третьою статті 15 цього Закону.

4. У разі емісії структурованих іпотечних облігацій істотними умовами договору про управління іпотечним покриттям є:

1) умови, визначені частиною четвертою статті 15 цього Закону;

2) вимоги до ведення реєстру іпотечного покриття;

3) порядок і строки задоволення вимог власників іпотечних облігацій;

4) умови розміщення емітентом грошових доходів від іпотечного покриття, строк сплати яких власникам іпотечних облігацій ще не настав;

5) умови скликання і проведення загальних зборів власників структурованих іпотечних облігацій;

6) вимоги до проведення аудиторських перевірок діяльності управителя.

Стаття 23. Заміна управителя

1. Рішення про дострокове припинення повноважень управителя і призначення нового управителя приймається власниками структурованих іпотечних облігацій на загальних зборах:

1) у разі неналежного виконання управителем обов'язків згідно з цим Законом та договором про управління іпотечним покриттям;

2) у разі відкриття провадження у справі про банкрутство управителя або призначення тимчасової адміністрації чи прийняття рішення про його ліквідацію;

3) у разі подання відповідної заяви управителем;

4) в інших випадках згідно з договором про управління іпотечним покриттям.

2. Управитель продовжує виконувати свої обов'язки до укладення договору з новим управителем. У разі дострокового припинення повноважень управитель зобов'язаний передати всі документи та майно, що перебувають у його володінні у зв'язку з виконанням ним обов'язків за договором про управління іпотечним покриттям, новому управителю у строки, встановлені рішенням загальних зборів власників іпотечних облігацій.

У разі прийняття рішення про ліквідацію юридичної особи-управителя, емітент до моменту виключення з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців зобов'язаний укласти договір про управління іпотечним покриттям з новим управителем.

Новий управитель є правонаступником прав і обов'язків за договорами щодо структурованих іпотечних облігацій та їх іпотечного покриття, укладеними попереднім управителем, якщо інше не передбачено рішенням загальних зборів.

3. Новий управитель зобов'язаний письмово повідомити емітента, особу, яка здійснює депозитарне обслуговування та аудитора про прийняте загальними зборами власників іпотечних облігацій рішення щодо заміни і призначення нового управителя.

Стаття 24. Зберігання документів щодо іпотечного покриття

1. Відповідно до договору про управління іпотечним покриттям на управителя покладається обов'язок щодо забезпечення зберігання таких документів, які підтверджують права на іпотечне покриття структурованих іпотечних облігацій:

1) кредитних (договорів позики) та іпотечних договорів, а також договорів про збереження реальної вартості забезпечених іпотекою зобов'язань боржників (за наявності), якщо такі договори не знаходяться в обслуговуючій установі згідно з договором про обслуговування іпотечних активів;

2) заставних (за наявності);

3) реєстрів платежів за забезпеченими іпотекою зобов'язаннями боржників, якщо такі реєстри не знаходяться в обслуговуючій установі згідно з договором про обслуговування іпотечних активів;

4) документів, що підтверджують розміщення грошових доходів від іпотечного покриття, строк сплати яких власникам іпотечних облігацій ще не настав;

5) інших документів, зберігання яких передбачено договором про управління іпотечним покриттям.

2. Емітент зобов'язаний згідно з договором про управління іпотечним покриттям передати управителю всі документи, зазначені у пунктах 1—3 частини першої цієї статті.

Стаття 25. Витрати і винагороди управителя

1. У проспекті емісії та договорі про управління іпотечним покриттям має визначатися максимальний сукупний розмір витрат і винагород управителя.

2. Сплата витрат і винагород управителя включає:

1) винагороди за послуги управителя;

2) компенсацію витрат на оплату управителем послуг особи, яка здійснює депозитарне обслуговування, аудитора, обслуговуючої установи, а також витрат на проведення загальних зборів власників структурованих іпотечних облігацій;

3) відшкодування витрат, пов'язаних із зверненням стягнення і продажем іпотечного покриття;

4) інші винагороди чи витрати згідно з договором про управління іпотечним покриттям або рішеннями загальних зборів власників іпотечних облігацій.

3. Сплата витрат і винагород управителя у разі емісії структурованих іпотечних облігацій здійснюється виключно за рахунок грошових доходів від іпотечного покриття шляхом утримання управителем відповідної суми, якщо інше не передбачено договором про управління іпотечним покриттям.

Стаття 26. Загальні збори власників структурованих іпотечних облігацій

1. Загальні збори власників структурованих іпотечних облігацій скликаються управителем за власною ініціативою або на вимогу власників іпотечних облігацій, які у сукупності володіють не менш як 10 відсотками голосів, якщо інше не встановлено проспектом емісії та/або договором про управління іпотечним покриттям.

Кожен власник іпотечних облігацій володіє кількістю голосів, пропорційною частці належних йому іпотечних облігацій у загальній номінальній вартості відповідного випуску іпотечних облігацій, якщо інше не встановлено проспектом емісії.

2. Управитель зобов'язаний письмово повідомити кожного власника іпотечних облігацій про дату і місце проведення загальних зборів, а також про їх порядок денний.

3. Загальні збори вважаються правомочними, якщо в них беруть участь власники структурованих іпотечних облігацій, які у сукупності володіють більш як 50 відсотками голосів за всіма випусками структурованих іпотечних облігацій, виконання зобов'язань за якими забезпечене єдиним іпотечним покриттям. На загальних зборах головує уповноважений представник управителя без права голосу.

4. До виключної компетенції загальних зборів власників структурованих іпотечних облігацій належить прийняття рішень з таких питань:

1) заміна та призначення нового управителя, строки та умови передачі іпотечного покриття в управління новому управителю;

2) звернення стягнення на іпотечне покриття, визначення способу звернення стягнення та порядок відшкодування витрат, пов'язаних із зверненням стягнення і продажем іпотечного покриття;

3) призначення позапланової аудиторської перевірки;

4) надання згоди на внесення змін до договору про управління іпотечним покриттям та/або до проспекту емісії;

5) з інших питань відповідно до проспекту емісії.

5. Рішення на загальних зборах приймаються двома третинами голосів власників структурованих іпотечних облігацій, які беруть участь у загальних зборах. Рішення загальних зборів оформляються протоколом, копія якого надсилається всім власникам іпотечних облігацій.

6. Загальні збори власників іпотечних облігацій можуть проводитися шляхом опитування, якщо порядок проведення опитування встановлено договором про управління іпотечним покриттям.

7. Порядок скликання, проведення та прийняття рішення загальними зборами власників іпотечних облігацій встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Розділ V. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ, НАГЛЯД ТА КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ІПОТЕЧНИХ ОБЛІГАЦІЙ

Стаття 27. Державне регулювання, нагляд та контроль у сфері іпотечних облігацій і діяльності фінансових установ

1. Функції державного регулювання, нагляду та контролю у сфері випуску та обігу іпотечних облігацій і діяльності фінансових установ здійснюють:

щодо випуску та обігу іпотечних облігацій — Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

щодо діяльності банків — Національний банк України;

щодо діяльності фінансових установ, які не є банками, — спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг.

2. Державні органи здійснюють повноваження, встановлені частиною першою цієї статті, в межах їх компетенції згідно із законодавством.

Стаття 28. Оприлюднення та розкриття інформації про іпотечні облігації

1. Емітенти, які розмістили іпотечні облігації, зобов'язані у строки, порядку та формі, що встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, оприлюднювати та розкривати повну інформацію про:

фінансово-господарське становище і результати своєї діяльності;

будь-які юридичні факти (дії та/або події), які можуть вплинути на виконання зобов'язань за іпотечними облігаціями;

відповідність стану іпотечного покриття вимогам цього Закону.

2. Інформацію про власників іпотечних облігацій надає Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку особа, яка веде облік прав власності на іпотечні облігації, у строки, порядку та формі, що встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292; 1999 р., № 38, ст. 339; 2001 р., № 21, ст. 103; 2002 р., № 29, ст. 194; 2005 р., № 42, ст. 465, ст. 466):

в абзаці шостому статті 1 після слів «є виключною» доповнити словами «якщо інше не передбачене законом»;

частину першу статті 4 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«діяльність з управління іпотечним покриттям — діяльність, що здійснюється за винагороду банком чи іншою фінансовою установою згідно з відповідним договором про управління іпотечним покриттям».

У зв'язку з цим абзаци сьомий і восьмий вважати відповідно абзацами восьмим і дев'ятим;

частину другу статті 7 доповнити пунктом 30^1 такого змісту:

«30^1) у межах, визначених Законом України «Про іпотечні облігації», встановлює вимоги щодо здійснення діяльності з управління іпотечним покриттям»;

2) статтю 26 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42—43, ст. 378; 2005 р., № 16, ст. 258) доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Активи, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, не включаються до ліквідаційної маси емітента іпотечних облігацій та управителя іпотечним покриттям. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому Законом України «Про іпотечні облігації»;

3) статтю 93 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30; 2002 р., № 5, ст. 30) доповнити частиною такого змісту:

«Активи банку, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, не включаються до ліквідаційної маси банку. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому Законом України «Про іпотечні облігації»;

4) у Законі України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

частину четверту статті 3 доповнити словами «або до закінчення строку дії іпотечного договору»;

у статті 4:

у першому реченні частини першої та у частині третій слова «законом» і «Законом» замінити відповідно словами «законодавством» і «Законодавством»;

у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«Державна реєстрація здійснюється особою, на яку відповідно до законодавства покладені функції щодо державної реєстрації обтяжень нерухомого майна іпотекою, на підставі повідомлення іпотекодержателя, в якому зазначається така інформація»;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) розмір основної суми заборгованості та процентів за основним зобов'язанням та/або посилання на правочин, в якому встановлено основне зобов'язання у разі, якщо іпотекою забезпечується задоволення вимог, які можуть виникнути в майбутньому»;

пункт 4 доповнити словами «або строк дії іпотечного договору в разі, якщо іпотекою забезпечується задоволення вимог, які можуть виникнути в майбутньому»;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

«Обтяження нерухомого майна іпотекою, яка виникає відповідно до закону або рішення суду (включаючи податкову заставу, предметом якої є нерухоме майно), підлягають реєстрації відповідно до законодавства у тому ж реєстрі, в якому реєструються обтяження нерухомого майна іпотекою, яка виникла відповідно до договору»;

частини четверту — шосту статті 6 викласти в такій редакції:

«Якщо будівля (споруда), що передається в іпотеку, розташована на земельній ділянці, яка належить іпотекодавцю на праві власності, така будівля (споруда) підлягає передачі в іпотеку разом із земельною ділянкою, на якій вона розташована. Якщо ця земельна ділянка належить іншій особі та була передана іпотекодавцю в оренду (користування), після звернення стягнення на будівлі (споруди) їх новий власник набуває права і обов'язки, які мав іпотекодавець за правочином, яким встановлено умови оренди цієї земельної ділянки (користування нею).

Якщо в іпотеку передається земельна ділянка, на якій розташовані будівлі (споруди), які належать іпотекодавцю на праві власності, така земельна ділянка підлягає передачі в іпотеку разом з будівлями (спорудами), на якій вони розташовані. Після звернення стягнення на передану в іпотеку земельну ділянку, на якій розташовані будівлі (споруди), що належать іншій, ніж іпотекодержатель, особі, новий власник земельної ділянки зобов'язаний надати власнику будівлі (споруди) такі ж умови користування земельною ділянкою, які мав іпотекодавець.

Об'єкти незавершеного будівництва, розташовані на переданій в іпотеку земельній ділянці, вважаються предметом іпотеки, незалежно від того, хто є власником об'єкта незавершеного будівництва»;

у частині третій статті 9 слова «що міститься в іпотечному договорі або у внесених до нього змінах чи доповненнях» виключити;

статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Майновий поручитель

Майновий поручитель несе відповідальність перед іпотекодержателем за невиконання боржником основного зобов'язання виключно в межах вартості предмета іпотеки.

У разі задоволення вимог іпотекодержателя за рахунок предмета іпотеки майновий поручитель набуває права кредитора за основним зобов'язанням»;

у статті 16:

частину першу виключити;

у частині третій слово «законом» замінити словом «законодавством»;

у статті 17:

абзац другий частини першої доповнити словами «або закінчення строку дії іпотечного договору»;

у частині третій слово «законом» замінити словом «законодавством»;

друге речення частини четвертої статті 20 викласти в такій редакції: «Відомості про видачу заставної, анулювання заставної, видачу нової заставної підлягають внесенню до відповідного державного реєстру за місцем державної реєстрації іпотеки у встановленому законодавством порядку»;

пункт 7 частини другої статті 21 викласти в такій редакції:

«7) відмітка про реєстраційний номер, дату та місце державної реєстрації обтяження нерухомого майна іпотекою (цей реквізит вноситься відповідно до законодавства)»;

перше речення частини першої статті 22 викласти в такій редакції:

«Для реалізації прав за заставною її власник може заявити боржнику письмову вимогу про виконання основного зобов'язання на його користь відповідно до умов договору, який обумовлює основне зобов'язання»;

у частині третій статті 24 слово «законом» замінити словом «законодавством»;

у статті 25:

у частині п'ятій після слів «Індосант зобов'язаний» доповнити словами «у п'ятиденний строк»;

у частині шостій слова «квитанцій про» замінити словами «документів, що підтверджують»;

частину другу статті 27 викласти в такій редакції:

«Відмітка про оформлення дубліката заставної повинна міститися на кожній сторінці тексту дубліката, а відомості про його видачу підлягають реєстрації за місцем державної реєстрації обтяження нерухомого майна іпотекою»;

у частині другій статті 30:

перше речення доповнити словами «крім випадків включення засвідчених заставною прав до складу іпотечного покриття звичайних іпотечних облігацій»;

друге речення виключити;

текст статті 37 викласти в такій редакції:

«Іпотекодержатель може задовольнити забезпечену іпотекою вимогу шляхом набуття права власності на предмет іпотеки. Договір про задоволення вимог іпотекодержателя, яким передбачає передачу іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки в рахунок виконання основного зобов'язання, є правовою підставою для реєстрації права власності іпотекодержателя на нерухоме майно, що є предметом іпотеки.

Рішення про реєстрацію права власності іпотекодержателя на нерухоме майно, що є предметом іпотеки, може бути оскаржено іпотекодавцем у суді.

Іпотекодержатель набуває предмет іпотеки у власність за вартістю, визначеною на момент такого набуття на підставі оцінки предмета іпотеки суб'єктом оціночної діяльності. У разі набуття права власності на предмет іпотеки іпотекодержатель зобов'язаний відшкодувати іпотекодавцю перевищення 90 відсотків вартості предмета іпотеки над розміром забезпечених іпотекою вимог іпотекодержателя.

Право іншої особи з вищим пріоритетом щодо строкового користування нерухомим майном, набутим у власність іпотекодержателем, зберігає чинність відповідно до умов договору, яким обумовлено таке користування. Права та вимоги третіх осіб на предмет іпотеки, набутий у власність іпотекодержателем, які мають нижчий пріоритет, ніж вимога іпотекодержателя, втрачають чинність»;

частину п'яту статті 38 після слів «оцінки майна» доповнити словами «суб'єктом оціночної діяльності»;

5) статтю 14 Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Пріоритет вимог власників іпотечних облігацій на іпотечне покриття визначається відповідно до Закону України «Про іпотечні облігації»;

6) у Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 30, ст. 229; 2004 р., № 2, ст. 6):

у пункті 9 статті 2 слова «іпотечних сертифікатів» замінити словами «іпотечних цінних паперів (іпотечних сертифікатів та іпотечних облігацій)»;

підпункт «ф» пункту 3 статті 3 доповнити словами «а також за посвідчення договорів права вимоги за іпотечними договорами».

3. Кабінету Міністрів України:

у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити розроблення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів відповідно до цього Закону;

у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом розробити та внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про створення державного іпотечного фонду у складі Державної іпотечної установи; в цьому законопроекті передбачити, що фінансування такого фонду здійснюватиметься через спеціальний фонд Державного бюджету України, а головним розпорядником платежів буде Державна іпотечна установа; при цьому розглянути можливість перегляду існуючих державних програм з питань будівництва житла.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 грудня 2005 року.
№ 3273-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 37 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 37 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377; Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 7, ст. 49; 2004 р., № 13, ст. 181) такі зміни:

1. Абзац четвертий частини першої викласти в такій редакції:

«- застосування до суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та іноземних суб'єктів господарської діяльності індивідуального режиму ліцензування у випадках порушення такими суб'єктами цього Закону та/або пов'язаних з ним законів України, що встановлюють певні заборони, обмеження або порядок здійснення зовнішньоекономічних операцій».

2. Частину другу викласти в такій редакції:

«Санкції, зазначені у цій статті, застосовуються центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики за поданням органів державної податкової та контрольно-ревізійної служб, митних, правоохоронних органів, органів Антимонопольного комітету України, спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг та Національного банку України або за рішенням суду. Санкції, зазначені у цій статті, можуть бути застосовані до суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності або іноземних суб'єктів господарської діяльності протягом трьох років з дня виявлення порушення законодавства».

3. Після частини другої доповнити новими частинами такого змісту:

«Подання щодо застосування санкцій повинно містити такі дані: найменування та реквізити суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності (для іноземних суб'єктів господарювання — мовою країни їхнього місцезнаходження), відомості про зміст порушення з посиланням на конкретні положення законодавства України, вид спеціальної санкції, яку пропонується застосувати, найменування та реквізити контрагента, при виконанні контракту з яким порушено законодавство, іншу доцільну інформацію.

Застосуванню спеціальних санкцій до суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та іноземних суб'єктів господарювання може передувати офіційне попередження центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики.

Індивідуальний режим ліцензування діє до моменту усунення порушень законодавства України або застосування практичних заходів, що гарантують виконання цього Закону та/або пов'язаних з ним законів України та скасовується центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики.

Тимчасове зупинення зовнішньоекономічної діяльності діє до моменту усунення порушень законодавства України або застосування практичних заходів, що гарантують виконання цього Закону та/або пов'язаних з ним законів України, але не більше трьох місяців з дати винесення відповідного рішення центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики. Після тимчасового зупинення зовнішньоекономічної діяльності суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності або іноземні суб'єкти господарської діяльності переводяться центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики на індивідуальний режим ліцензування.

Подовження дії тимчасового зупинення зовнішньоекономічної діяльності здійснюється виключно за рішенням суду.

Для подовження дії тимчасового зупинення зовнішньоекономічної діяльності центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики на підставі інформації ініціатора застосування даної санкції звертається з позовною заявою до суду.

При прийнятті рішення щодо подовження дії тимчасового зупинення зовнішньоекономічної діяльності суд зазначає термін, на який подовжено дію цієї санкції.

Якщо суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності або іноземними суб'єктами господарської діяльності, до яких застосовано санкції, усунуто допущені порушення законодавства України або вжито практичні заходи, що гарантують виконання цього Закону та/або пов'язаних з ним законів України, ініціатори подання щодо застосування санкцій можуть направляти центральному органу виконавчої влади з питань економічної політики матеріали про їх скасування (зміну виду, тимчасове зупинення).

У разі виникнення форс-мажорних обставин, подання позову до суду країни розташування контрагента чи Міжнародного комерційного арбітражного суду, Морського арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті України про визнання або стягнення з іноземного суб'єкта господарської діяльності боргу, пов'язаного з невиконанням умов зовнішньоекономічного договору (контракту), а також у разі вжиття заходів щодо усунення порушень законодавства дію санкцій центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики може бути тимчасово зупинено. Після закінчення строку зупинення санкції дія її поновлюється без додаткового рішення центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики.

У разі усунення порушень законодавства України або застосування практичних заходів, що гарантують виконання цього Закону та/або пов'язаних з ним законів України, і приведення своєї зовнішньоекономічної діяльності у відповідність із законами України або надання достатніх доказів неможливості (безперспективності) застосування практичних заходів, що гарантують виконання закону, суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності та іноземні суб'єкти господарської діяльності, до яких застосовано санкції, мають право подавати до центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики відповідні матеріали та виходити з клопотанням про скасування (зміну виду, тимчасове зупинення) дії санкцій.

Клопотання повинно містити такі документи:

лист-звернення з викладенням причин, що призвели до порушення, та про вжиті заходи щодо приведення своєї діяльності у відповідність із нормами законодавства України;

оригінали або завірені в установленому порядку копії матеріалів (довідки) від державних органів, що здійснюють контроль за зовнішньоекономічною діяльністю чи валютний контроль, та/або агентів валютного контролю, які засвідчують вжиті суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності практичні заходи щодо приведення своєї діяльності у відповідність із нормами законодавства України.

Загальний термін розгляду цих клопотань не повинен перевищувати тридцяти календарних днів.

З метою уточнення інформації центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики може звертатися до державних органів, що здійснюють контроль у сфері зовнішньоекономічної діяльності, валютний контроль, та агентів валютного контролю із запитами про одержання додаткових матеріалів (інформації) щодо діяльності суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, які звернулися до нього з клопотанням про скасування (зміну виду, тимчасове зупинення) дії санкції.

Відповідальність за недостовірність інформації, зазначеної в поданнях, щодо застосування (скасування, зміни виду, тимчасового зупинення дії) санкцій, на підставі яких приймаються відповідні рішення центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики, несе ініціатор подання у порядку, передбаченому законом.

Відповідальність за недостовірність відомостей, поданих до центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики, несуть суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами вісімнадцятою і дев'ятнадцятою.

4. Частину вісімнадцяту викласти в такій редакції:

«Застосування санкцій, зазначених у цій статті, може бути оскаржено в суді. Представництво інтересів держави при розгляді таких судових спорів забезпечується центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики та державними органами, які внесли подання про застосування санкцій. Оскарження застосування санкцій у судовому порядку до винесення судом відповідного рішення не зупиняє їх дію».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 90 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в місячний термін:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 грудня 2005 року.
№ 3268-IV.

Фінансовий звіт ТОВ „АРТЕМ-БАНК" за IV квартал 2005 року

Баланс ТОВ „АРТЕМ-БАНК"

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	14702	12398
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України.	0	0
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
3	Кошти в інших банках	245237	136280
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(6687)	(1062)
3.2	Резерви у відсотках до активу	3	1
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	11829	91
5.1	Резерви під знецінення ЦП у портфелі банку на продаж	(3)	(18)
5.2	Резерви у відсотках до активу	0	20
6	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
7	Кредити, що надані:	49431	37614
7.1	Юридичним особам	30537	31735
7.2	Фізичним особам	18894	5879
7.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(3416)	(366)
7.4	Резерви у відсотках до активу	7	1
8	Цінні папери, що отримуються до погашення	2310	2302
8.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	(462)	(115)
8.2	Резерви у відсотках до активу	20	5
9	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
10	Основні засоби	3995	2012
11	Нематеріальні активи	50	49
12	Нараховані доходи до отримання:	676	463
12.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	36	68
12.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	0	0
12.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(36)	(59)
12.4	Резерви у відсотках до активу	100	87
13	Відстрочений податковий актив	0	0
14	Інші активи	207	140
14.1	Резерви під інші активи	(4)	0
14.2	Резерви у відсотках до активу	13	0
15	Усього активів	317829	189729
	ЗАБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	17510	34400
17	Кошти юридичних осіб	190093	98870
18	Кошти фізичних осіб	68707	18430
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	2767	802
22	Відстрочені податкові забов'язання	27	23
23	Інші забов'язання	270	78
24	Усього забов'язань	279374	152603
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	0	0
25	Статутний капітал	36000	36000
26	Власні акції (частки,паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27	Емісійні різниці	0	0
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	1126	477
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	0	0
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
31	Прибуток/Збиток минулих років	0	0
32	Прибуток/Збиток поточного року	1329	649
33	Усього власного капіталу	38455	37126
34	Усього пасивів	317829	189729

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід, у тому числі:	16865	9873
1.1	Процентний дохід	39570	22044
1.2	Процентні витрати	(22705)	(12171)
2	Чистий комісійний дохід, у тому числі:	2060	(133)
2.1	Комісійний дохід	3121	1753
2.2	Комісійні витрати	(1061)	(1886)
3	Торговельний дохід	2637	2110
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Дохід від участі в капіталі	0	0
6	Дохід/Збиток від продажу інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
7	Інший дохід	86	34
8	Усього доходів	21648	11884
9	Загальні адміністративні витрати	(5410)	(3473)
10	Витрати на персонал	(1429)	(826)
11	Втрати від участі в капіталі	0	0
12	Інші витрати	(3644)	(6981)
13	Прибуток від операцій	11166	604
14	Чисті витрати на формування резервів	(9166)	171
15	Прибуток до оподаткування	2000	775
16	Витрати на податок на прибуток	(671)	(126)

Примітка „Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" ТОВ „АРТЕМ-БАНК"

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	137	163	–26
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	13822	0	+13822
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	14541	8948	+5593
5	Надана застава	41800	11905	

Примітка „Рахунки довірчого управління" ТОВ „АРТЕМ-БАНК"

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку – управителя з довірчого управління	615		615
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	17101		17101
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	17716		17716
10	Фонди банківського управління	17539		17539
11	Рахунки установників	0	0	0
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
13	Доходи від операцій довірчого управління	177		177
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	17716		17716

Довідкова інформація "Окремі показники діяльності банку"

Ря-док	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу1 (%)	13,43	10<
2	Поточна ліквідність2 (%)	196,05	40<
3	Рентабельність активів3 (%)	0,47	x
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	4223,37	x
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	1,48	x
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	x
6	Сума сплачених дивідендів за 2004 рік на одну:	0	x
6.1	Просту акцію	0	x
6.2	Привілейовану акцію	0	x
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку[4]	ТОВ "Парадигма" Код країни -804. Пряма участь -90,25% Опосередкована участь - 0 %	x

Голов Правління **О. Г. Білоненко**
Головний бухгалтер **В. М. Луцький**.

Постановами Господарського суду Запорізької області визнані банкрутами та відкрита ліквідаційна процедура:

● від 09 грудня 2005 р. у справі № 19/252(05) Приватне підприємство «Агро-Альянс» (69039, м. Запоріжжя, вул. Виноградна, 38, ЄДРПОУ 32291820);

● від 12 грудня 2005 р. у справі № 19/253(05) Приватний підприємець Донскова Ірина Олександрівна (69067, м. Запоріжжя, вул. Республіканська, 84, кв. 18, ідентифікаційний номер 2178314848);

● від 21 грудня 2005 р. у справі № 25/291 Товариство з обмеженою відповідальністю «Маже Нуар» (69063, м. Запоріжжя, вул. Кірова, 54, ЄДРПОУ 31255535).

Ліквідатором банкрутів призначено Багмет Сергія Володимировича, ліцензія АА № 779159 від 22.07.04 р. Претензії приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69104, м. Запоріжжя, а/с 1064, т. (0612) 173340, 176617.

Постановою господарського суду Чернігівської області №4/327б від 27.12.2005 р. СВК «Злагода», с. Загребелля Сосницького р-ну Чернігівської обл., код ЄДРПОУ 03292664) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено Л. І. Бацуру, тел.: 8 (0978) 46-

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) Постановою по справі №2/278-05-11814 від 12 січня 2006 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно приватного підприємства «Трансгруп-буд» (65031, м. Одеса, Новомосковська дорога, 21/1; код 33508477).

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії ПП «Трансгруп-буд» Єременко Віталія Анатолійовича (65031, м. Одеса, Новомосковська дорога, 21/1).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Відкрите Акціонерне Товариство „Донбасенерго"

оголошує відкриті тендерні торги для вибору Постачальника на придбання:

1. Котельних труб D 38х4 кількістю 68,2 тонни по ТУ 14-3-460-75.

У тендері можуть приймати участь фірми любих країн.

Тендерні документи будуть надіслані учасникам за запитом, який надіслати за адресою:

ВАТ „Донбасенерго", Донецька область м. Горлівка, пр. Леніна 11, Україна.

Заяви повинні бути надані не пізніше 30.01.06 за адресою:
Кулебі В. В.
ВАТ „Донбасенерго"
м. Горлівка, Донецької обл. пр. Леніна, 11
Україна, 86001
Телефон: секр. (06242) 9-73-06
Факс: (06242) 72-62 (06242) 77-93
E-Mail: N.Snevchenko@DE.db.energy.gov.ua

Повідомлення про результати проведення торгів

1. Замовник торгів ВАТ"АК Вінницяобленерго" код ЄДРПОУ 00130694

2. Інформація про предмет закупівлі :

Лот № 1 Вакуумні вимикачі 10кВ 630А
Вакуумні вимикачі 10кВ лінійні 20кА,630А
Вакуумні вимикачі 10кВ ввідні, секційні 20кА , 1600А

По Лоту № 1 торги скасовані в зв'язку з недостатньою кількістю поданих комерційних пропозицій (дві пропозиції) згідно п.2.7.1. Постанови НКРЕ № 1455 від 25.12.02. "Про порядок придбання товарів, робіт і послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ.

Лот № 2 Вакуумні вимикачі 35кВ типу ВР-35 НТ 20кА, 1000А

По Лоту № 2 в зв'язку з недостатністю фінансування , торги вважати такими що не відбулися.

Лот № 3 Вимикачі елегазові LTB-72.5-145-D1/B, 40кА, 3150А, 72.5-170кВ

Лот № 4 Ремонтні комплекти для переобладнання однофазних індукційних лічильників

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" № 246 (3746) від 27 грудня 2005р.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **16.01.06.**

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ):

По ЛОТу № 3 становить **1 204 500,00 грн. (один мільйон двісті чотири тисячі п'ятсот грн. 00 коп.)**

По ЛОТу № 4 становить **959 760, 00 грн. (дев'ятсот п'ятдесят дев'ять тисяч сімсот шістдесят грн. 00 коп.)**

6. Інформація про переможців торгів:

По ЛОТу № 3:

Повна назва та ідентифікаційний код за ЄДРПО: ТОВ "Торговий Дім "ЕМВ", код 33229973

Поштова адреса: 04073 Україна, м. Київ , пр. Московський, 6, корп.1.

Телефон/факс: (044) 4909340 , 4909341.

По ЛОТу № 4:

Повна назва та ідентифікаційний код за ЄДРПО: ТОВ "Постачання енергетичних компаній", код 33382452

Поштова адреса: 49070 Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Плеханова, 16, оф.70

Телефон/факс: (0562) 313764 , 313732.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) ухвалою від 16.12.2005 р. порушив справу № 440/2б-2005 про банкрутство закритого акціонерного товариства «Комгрі» (код ЄДРПОУ 31591008, адреса: 07451, Київська обл., Броварський р-н, с. Красилівка, вул. Механізаторів, п/р 26009103913101 в КБ КФС «Експобанк» м. Києва, МФО 322294). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Орлова Ігоря Федоровича (ліцензія АА № 668304 від 22.10.2003), адреса: 04053, м. Київ, вул. Гоголівська, 49, кв. 30. Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) постановою від 13 грудня 2005 року по справі № 10/184-05 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Лан» (22700, Вінницька область, Іллінецький район, с. Слободище, р/р 26008050053780 в Вінницькій обласній філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 302010, код ЄДРПОУ 03733370) і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначена Іллінецька міжрайонна державна податкова інспекція (адреса: 22700, Вінницька область, м. Іллінці, вул. Пестеля, 3, тел. (04345) 2-11-50).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звертатися із заявою про визнання кредитором по справі.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4)

— по справі № 19/254(05) від 19.12.2005 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно приватного підприємця Тарасенко Олександра Олександровича, що знаходиться за адресою: 70000, Запорізька обл., м. Вільнянськ, вул. Островського, 75. Підприємець має розрахунковий рахунок № 26005010842980, МФО 313731 в філії банку «Фінанси та кредит», ТОВ у Запорізькій області. Код ЄДРПОУ 2332403694.

Ліквідатором призначено Алєксєєву Людмилу Олексіївну (70410, Запорізька обл., Запорізький р-н, с. Лукашево, вул. Щаслива 5, Ліцензія Серія АА № 668254 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, що діє до 13.11.06.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 7 (3757) від 14.01.2006 року про збори акціонерів ЗАТ «Рудьківське» дату проведення зборів слід читати: 2 березня 2006 року і далі за текстом.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Очеретинський цегельний завод "Індустрія", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Очеретинський цегельний завод "Індустрія", що знаходяться за адресою: 86020, Донецька область, Ясинуватський район, смт. Очеретине, вул. Первомайська, 1а: 1. Будівля їдальня (під розбирання), початкова ціна продажу - 4550,77грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 227,54грн. 2. Будівля насосної повторної переробки стічних та промислових вод (під розбирання), початкова ціна продажу - 6473,03грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 323,65грн. 3. Група інвентарних об'єктів (обладнання, запчастини, меблі, інвентар та ін.) (за списком), початкова ціна продажу - 183693,96грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 9184,70грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті до 1600 год. 17 лютого 2006р. включно. Конкурс відбудуться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 23 лютого 2006р., об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Очеретинський цегельний завод "Індустрія". Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua

---

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄС Агро» (04107, м. Київ, вул. Нагірна, б. 24/1; код ЄДРПОУ 30577066; р. № 26006012582980 в Банку «Фінанси та Кредит» ТОВ, МФО 300131).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Козаченко Ірину Володимирівну, ліцензія № 271551 серія АБ від 30.11.2005 р. (т. р. 239-23-90; 01025, м. Київ, вул. Червоноармійська, б. 57/3).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця після опублікування оголошення.

ДГУ «Агентство з питань банкрутства» повідомляє, що виконання Наказу Міністерства економіки України № 368 від 24.10.2005 «Про ліквідацію державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства», що належить до сфери управління Міністерства економіки України» зупинено. У зв'язку з цим, заяви кредиторів не приймаються до вирішення питання щодо продовження процедури ліквідації. Про появу відміну наказу або відновлення процедури буде повідомлено додатково.

Ізраїльсько-Українське товариство з обмеженою відповідальністю «Санлайт» (03115, Київ, вул. Депутатська, буд. 25, ідентифікаційний код 22968083) визнано банкрутом і відкрито його ліквідаційну процедуру.

Господарський суд м. Києва (справа № 15/597-б, постанова від 14.12.2005 року).

Ліквідатор Єгоренков С. В., 01133, Київ, бульв. Л. Українки, 19, кв. 138.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 12.01.2006 р. по справі №Б 24/4/06 СВК «Обрій» (код ЄДРПОУ 00847854; 53861, Дніпропетровська область, Апостолівський район, с. Велика Костромка, вул. Кооперативна, 63) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/я 158.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 05.12.2005 р. №Б-48/98-05 порушив провадження по справі про визнання банкрутом приватне підприємство «Агропродукт» (код ЄДРПОУ 31786997, вул. Механізаторів, 21-Б, с. Богодарове, Барвінківський район, Харківська область, 64750, п/р №22001052296545 в Барвінківському відділенні ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 351533). Розпорядником майна призначено Ромащенко В. О. (ліцензія АА №779167 від 21.07.2004 р.), що мешкає за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Залізнична, буд. 16, кв. 1. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 26.12.05 р. по справі №25/301 Товариство з обмеженою відповідальністю «Лантан» (код ЄДРПОУ 31315143, 69035, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 63) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дорофєєву Ганну Олегівну, ліцензія АБ 176221 від 14.09.05 р., адреса: 69091, м. Запоріжжя, а/с 2110, тел.: 8 (0612) 65-41-24.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ЗАТ АКБ «ЛЬВІВ»

79008, м.Львів, вул. Сербська,1

Ліцензія НБУ № 54 від 02.04.2002

Баланс за IV квартал 2005 року

(тис. грн.).

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1.	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	12 373	8 238
2.	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.1.	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2.	Резерви у відсотках	0	0
3.	Кошти в інших банках	2 743	8 157
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	0	0
3.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
4.	Цінні папери в торговому портфелі банку	310	310
5.	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	15
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	(15)
5.2	Резерви у відсотках до активу	0	100
6.	Кредити, що надані:	72 327	63 289
6.1	Юридичним особам	63 751	58 081
6.2	Фізичним особам	8 576	5 207
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(2 508)	(1 858)
6.4	Резерви у відсотках до активу	3	3
7.	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
8.	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9.	Основні засоби	15 238	13 855
10.	Нематеріальні активи	114	129
11.	Нараховані доходи до отримання:	446	379
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	3	4
11.2	У тому числі сумнівні за нараховані доходи	122	102
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(112)	(102)
11.4	Резерви у відсотках до активу	97	96
12.	Відстрочений податковий актив	0	0
13.	Інші активи	962	2 003
13.1	Резерви під інші активи	(362)	(29)
13.2	Резерви у відсотках до активу	39	1
14	**Усього активів**	**101 521**	**94 371**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
15	Кошти банків:	8 240	15 519
16	Кошти юридичних осіб	18 105	16 065
17	Кошти фізичних осіб	44 408	32 451
18	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
19	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
20	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	1 349	1 041
21	Відстрочені податкові зобов"язання	0	0
22	Інші зобов'язання	111	566
23	**Усього зобов'язань**	**72 213**	**65 642**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
24	Статутний капітал	17 305	17 305
25.	Власні акції(частки,паї),що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
26.	Емісійні різниці	0	0
27.	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	2 103	1 273
28.	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	7 928	7 928
28.1	Резерви переоцінки нерухомості	7 928	7 928
28.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
29.	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
30.	Прибуток/збиток минулих років	1 213	1 213
31.	Прибуток/збиток поточного року	759	1 010
32.	**Усього власного капіталу**	**29 308**	**28 729**
33.	**Усього пасивів**	**101 521**	**94 371**

Звіт про фінансові результати за IV квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		поточного року	попереднього року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід :	4 434	3 654
1.1.	Процентний дохід	11 802	10 269
1.2.	Процентні витрати	(7 368)	(6 615)
2.	Чистий комісійний дохід :	1 861	1 584
2.1.	Комісійний дохід	2 225	1 945
2.2.	Комісійні витрати	(364)	(361)
3.	Торговельний дохід	428	667
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	31
5.	Дохід від участі в капіталі	0	0
6.	Інший дохід	82	19
7.	Усього доходів	6 805	5 955
8.	Загальні адміністративні витрати	(1 731)	(1 545)
9.	Витрати на персонал	(2 491)	(1 904)
10.	Втрати від участі в капіталі	0	0
11.	Інші витрати	(289)	(315)
12.	**Прибуток від операцій**	**2 294**	**2 191**
13.	Чисті витрати на формування резервів	(1 103)	(764)
14.	**Прибуток до оподаткування**	**1 191**	**1 427**
15	Витрати на податок на прибуток	(432)	(417)
16.	Прибуток після оподаткування	759	1 010

Зобов'язання ЗАТ АКБ «Львів», які обліковуються на позабалансових рахунках" за IV квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+,-)
1	Гарантії, що надані	652	0	+652
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	7 518	5 324	+2 194
5	Надана застава	0	0	0
6	Усього	-	-	-

У примітці „Рахунки довірчого управління" за IV квартал 2005 року усі показники нульові.

Окремі показники діяльності ЗАТ АКБ «Львів» за IV квартал 2005 року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	33,16	Більше 10,00
2	Поточна ліквідність (%)	93,10	Не менше 40,00
3	Рентабельність активів (%)	0,79	Х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	2 471	Х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	3,42	Х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	-	Х
6	Сума сплачених дивідендів за 2004 рік на одну:	-	Х
6.1	Просту акцію	-	Х
6.2	Привілейовану акцію	-	Х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	ВАТ „Іскра"	Х

Голова Правління банку Я. Г. Кирилюк
В. о. Головного бухгалтера М. М. Чипурко

ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ
Закритого акціонерного товариства
Страхова компанія «Догмат-Страхування»

Шановні акціонери!

Згідно із ст. 45 Закону України «Про господарські товариства», повідомляє вас про скликання загальних зборів акціонерів ЗАТ СК «Догмат-Страхування» (надалі - Товариство). Загальні збори акціонерів відбудуться в м. Києві 13 березня 2006 року о дванадцятій годині в приміщенні за адресою: м. Київ, вулиця Гришка, 3-а. Реєстрація акціонерів буде здійснюватися за місцем проведення зборів з 11:10 до 11:55.

Порядок денний:

1. Внесення змін до Статуту Товариства.
2. Обрання Голови та членів Спостережної Ради Товариства.
3. Про основні напрямки діяльності Товариства на 2006-2007 рр.
4. Звіт Правління про діяльність за 2005 рік.
5. Про підсумки роботи Товариства у 2005 році: Затвердження річного балансу, звіту про прибутки та збитки та річного звіту (річної фінансової звітності).
6. Про обрання та затвердження Голови Правління Товариства.
7. Про затвердження правил формування Гарантійного фонду Товариства.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - доручення, оформлене відповідно до чинного законодавства.

Правління Товариства.

Комісія з припинення товариства з обмеженою відповідальністю «Харківська кераміка» повідомляє, що у відповідності до рішення загальних зборів учасників від 14 грудня 2005 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Харківська кераміка» (код ЄДРПОУ 25183674, 61106, м. Харків, пр. Московський, 297) припиняється шляхом приєднання до закритого акціонерного товариства «Харківський плитковий завод» (код ЄДРПОУ 00293628, 61106, м. Харків, пр. Московський, 297), Закрите акціонерне товариство «Харківський плитковий завод» стає правонаступником всіх прав та обов'язків товариства з обмеженою відповідальністю «Харківський плитковий завод».

Кредитори товариства з обмеженою відповідальністю «Харківська кераміка» мають право заявити свої вимоги до товариства протягом двох місяців з дня публікації повідомлення про припинення товариства.

Вимоги мають бути оформлені письмово і надіслані на ім'я комісії з припинення за адресою: 61106, м. Харків, пр. Московський, 297.

Комісія з припинення ТОВ «Харківська кераміка»

Закрите акціонерне товариство «Сервіс-реєстр» (код ЄДРПОУ 24514672, Юридична адреса: 69037, м. Запоріжжя, вул. 40-років Радянської України, 40, зареєстроване Виконавчим комітетом Запорізької міської ради 22.11.1996 р.) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дати публікації оголошення. Звертатися за телефоном (050) 341-55-68 або за адресою: 69035, м. Запоріжжя, вул. Миру, 18, кв. 20.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.01.2006 року по справі №10/543/05 визнано банкрутом ТОВ «Мелос» (ЄДРПОУ 32507844) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АБ №271505 від 16.11.2005 р.), претензії приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 54001, м. Миколаїв, вул. Карпенка, 2/1, кв. 41.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.01.2006 року по справі №10/542/05 визнано банкрутом ТОВ «Иппон» (ЄДРПОУ 32755163) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АБ №271505 від 16.11.2005 р.), претензії приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 54001, м. Миколаїв, вул. Карпенка, 2/1, кв. 41.

Постановою господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 08 грудня 2005 р. по справі №5/90-05 про банкрутство Виробничо-торгівельного ТОВ «Побутсервіс» (23100, м. Жмеринка, вул. Радянська, 15, Вінницької області, код ЄДРПОУ 03060497, р/р 26065300215076 в філії відділення №2910 ВАТ «Державний ощадний банк» м. Жмеринка, МФО 302076) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вознякевич Н. І. (ліц. АА №216832 від 14.03.2005 р., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2-А, кімн. 712, тел.: (0432) 39-97-85).

Правління відкритого акціонерного товариства «Ватутінський комбінат вогнетривів» повідомляє акціонерів про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 березня 2006 року.

Порядок денний:

1. Звіт Правління «Про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2005 рік та основні напрями роботи на 2006 рік».
2. Звіт Ради Товариства.
3. Звіт Ревізійної комісії Товариства.
4. Обрання Ради Товариства.
5. Обрання Голови Правління Товариства.
6. Обрання Ревізійної комісії Товариства.
7. Затвердження протоколу засідання Ради Товариства з питання формування органів управління Товариства.

Початок зборів о 13 годині. Реєстрація акціонерів та їх представників 22 березня 2006 року з 9 години до 12:50.

Для участі у зборах при собі мати:

1. Документ, який посвідчує особу (для фізичних осіб).
2. Доручення на право участі у зборах (для юридичних осіб).

Місце проведення зборів: м. Ватутіне, вул. Індустріальна, 11, ВАТ «Ватутінський комбінат вогнетривів», актовий зал. Довідки за телефоном: (04740) 6-23-10.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ «ГАЛАНТ»

23 березня 2006 року о 15 год. 30 хв. за адресою: Україна, Львівська область, м. Броди, вул. Золота, 15 в приміщенні експериментального цеху відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Галант»»

ПОРЯДОК ДЕНИЙ:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2005 рік та основні напрямки роботи в 2006 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Висновки Спостережної Ради.
4. Затвердження балансу за 2005 рік і прийняття рішення про розподіл прибутку.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватись з 14 год. 30 хв. до 15 год. 30 хв. в день скликання зборів за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасників зборів необхідно мати при собі:

— документ, що посвідчує особу акціонера, чи його представника;

— доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Телефон для довідок: (032-66) 4-32-11.

Правління ВАТ «Галант».

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 10.01.2006 р. по справі № 14/265/05 визнав сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю імені Кірова (код ЄДРПОУ 03764028, юридична адреса: інд. 55264, Миколаївська область, Первомайський район, с. Полтавка), банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Балєв В. П., ліц. № 487832 від 26.05.2003 р., інд. 26600, Кіровоградська обл., смт. Вільшанка, вул. Кірова, 65, тел.: (05250) 9-61-68.

До уваги акціонерів
ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта»

Правління ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта» повідомляє, що чергові Загальні збори акціонерів відбудуться 11 березня 2006 р. о 10:00 в приміщенні зали засідань правління ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта» за наступною адресою: вул. Приморська, 2-Г, м. Севастополь. Реєстрація акціонерів відбудеться за зазначеною вище адресою з 8:00 до 9:30 в приймальні Голови правління ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта».

Порядок денний:

1. Звіт Правління про діяльність Товариства за 2005 рік та основні напрямки діяльності Товариства на 2006 рік.
2. Звіт про діяльність Ревізійної комісії Товариства за 2005 рік.
3. Про затвердження річного балансу ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта» за 2005 рік, розміру, строку та порядку виплати дивідендів за 2005 рік.
4. Звіт про діяльність Спостережної Ради Товариства за 2005 рік.
5. Про затвердження плану виробничо-господарської діяльності та соціально-економічного розвитку ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта» на 2006 рік.

Акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу. Учасникам, що діють за довіреністю, необхідно надати належним чином оформлену та посвідчену довіреність на право участі і голосування на зборах.

Правління ЗАТ «Стівідорна компанія «Авліта».
Телефон для довідок: (0692) 67-64-02.

Ухвалою від 10.01.2006 р. господарського суду Одеської області по справі № 7/245-03-8633 про визнання банкрутом ТОВ «ім. Ведути», код ЄДРПОУ 308179196 (с. Старкове, Березівського р-ну, Одеської області), розірвана мирова угода від 09.12.2005 р. та поновлено провадження по справі. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дарієнко Віктора Дмитровича, ліцензія серії АА № 485256 від 02.04.2003 р. Ліквідаційною комісією реалізується майно банкрута у вигляді споруд та техніки. Бажаючим придбати майно банкрута звертатись за адресою: м. Одеса, вул. Садова, 18/5 (тел. 8-(0482)-34-57-75).

Кредиторам звертатись за адресою: м. Одеса, вул. Садова, 18/5.

На підставі визначення господарського суду Запорізької області від 10.01.2006 р. у справі про банкрутство №19/152(05) розпочата процедура санації відкритого акціонерного товариства «Василівський завод технологічного обладнання» (код ЄДРПОУ 14313872, 71600, Запорізька обл., Василівський р-н, м. Василівка). Керуючим санацією призначений арбітражний керуючий Іщенко Василь Дмитрович.

В ході здійснення процедури санації було виявлено загублені слідуючі предмети та оригінали документів:

1. Оригінал свідоцтва про державну реєстрацію ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання» в редакції від 2001 року.
2. Оригінал статуту ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання» в редакції від 2001 року.
3. Оригінал довідки про внесення ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання» в ЄДРПОУ.
4. Оригінал свідоцтва платника податку на додану вартість ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання».
5. Печатка ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання».
6. Кутовий штамп ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання».

Вищевказані установчі та реєстраційні документи, а також печатки і штампи ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання» вважати недійсними.

Керівник ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання» відсторонений від посади на підставі п. 4 ст. 17 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Всі доручення на представництво інтересів ВАТ «Василівський завод технологічного обладнання» у всіх органах, товариствах, підприємствах, установах, організаціях, виданих до 10.01.2006 р. включно, а також видані іншою особою крім керуючого санацією Іщенком Василем Дмитровичем, відмінені та вважаються недійсними.

25 січня в Україні утримається холодна погода: вночі (крім півдня та заходу) температура 23—28 градусів морозу, у східних, північних та центральних областях — подекуди 31—34 градуси морозу, в південній частині — 20—25, у західних областях 14—20 градусів морозу; вдень 10—15. Без опадів, лише вдень у західних областях невеликий сніг. Уночі у столиці та області температура 23—28 градусів, місцями 31—32, вдень —10—15 градусів морозу

Андрій БАЛЬ: «Турнір чотирьох — чудова ідея»

Футбол. Як ми вже повідомляли, 5—9 лютого в Тель-Авіві (Ізраїль) відбудеться турнір з участю популярних клубів: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк) і московських — «Спартак» і ЦСКА.

Призовий фонд змагань — два мільйони доларів. Його забезпечує відомий російський футбольний меценат, власник лондонського «Челсі» Роман Абрамович. Переможець отримає п'ятдесят відсотків від цієї суми. Двадцять п'ять — друга команда, п'ятнадцять — третя і десять — четверта.

Половину виграних призових кожна з команд збирається перерахувати своїм національним федераціям на проекти, котрі сприятимуть розвитку футболу в Україні та Росії. Всі витрати учасників, пов'язані з проживанням, харчуванням, а також проведенням турніру і тренувального процесу, організатори беруть на себе. Усі матчі транслюватиму російський «Перший канал» та український телеканал «Інтер».

До Ізраїлю збираються також наставник збірної України Олег Блохін та його перший помічник Андрій Баль.

— Турнір чотирьох — чудова ідея, — сказав кореспондентові «Голосу України» Андрій Михайлович. — Склад учасників сильний, погодні умови прекрасні, футбольні поля чудові. Не приховуватиму, візит до Ізраїлю очікую з великою радістю. Ця країна особлива для мене. Адже тривалий час я там грав і працював тренером. Вільно володію івритом і почуваюся, мов удома. Однак приємне суміщатимемо з корисним. Матимемо змогу переглянути в серйозних матчах групу кандидатів до збірної. І не лише в «Динамо» і «Шахтарі». Вони є і в «Спартаку»...

Нашим читачам, либонь, цікаво буде ознайомитися із заявочними складами учасників.

«Динамо»: воротарі — Віталій Рева, Тарас Луценко, Олександр Рибка; оборонці — Владислав Ващук, Горан Гавранчич, Мар'ян Маркович, Андрій Несмачний, Родольфо, Родріго, Горан Саблич, Сергій Федоров, Бадр Ель Каддурі; півоборонці — Валентин Белькевич, Діого Рінкон, Мілош Нінкович, Сергій Ребров, Руслан Ротань, Олег Гусев, Флорин Чернат, Аіла Юссуф, Денис Дедечко, Олександр Алієв; нападники — Маріс Верпаковскіс, Клебер, Володимир Лисенко, Максим Шацких, Тарас Михалик, Отар Марцвaладзе, Артем Мілевський.

ЦСКА: воротарі — Акинфеєв, Габулов, Мандрикін; оборонці — О. Березуцький, В. Березуцький, Горєлов, Григорьєв, Ігнашевич, Сафонов, Таранов, Шемберас; півоборонці — Алдонін, Дуду, Жирков, Гусєв, Денисов, Д. Карвальйо, Кочубей, Красич, Одіа, Рахімич; нападники — Вагнер, Жо, Олич, Правосуд, Салугін, Самодін.

«Спартак: воротарі — Зуєв, Ковалевський, Хомич; оборонці — Гультяєв, Дедура, Іранек, Йєнчі, Кабанов, Кудряшов, Родрігес, Тамаш, Шпедт; півоборонці — Алєничев, Бояринцев, Бистров, Калиниченко, Ковальчук, Ковач, Лугачов, Моцарт, Павленко, Ребко, Титов, Торбинський, Фомін; нападники — Баженов, Дзюба, Кавенагі, Павлюченко, П'янович.

«Шахтар»: воротарі — Ян Лаштувка, Дмитро Шутков, Богдан Шуст; оборонці — Косьмін Беркеуан, Томаш Гюбшман, Ігор Коротецький, Маріуш Левандовський, Леонардо, Развaн Рац, Владімір Стойкан, Сейхан Толга, Дмитро Чигринський, В'ячеслав Шевчук; півоборонці —Олексій Бахарєв, Ігор Дуляй, Жадсон, Денис Кулаков, Матузалем, Даріо Срна, Анатолій Тимощук, Максим Трусевич, Фернандіньйо, Елано; нападники — Джулиус Агахова, Олексій Бєлік, Брандао, Андрій Воробей, Чіпріан Маріка, Руслан Фомін.

Матчі обслуговуватимуть досвідчені арбітри. Відомо, що запрошення отримав і знаменитий італієць Пьєр-Луїджі Колліна.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Київські динамівці вчора закінчили тренувальний збір в ОАЕ. Під завісу вони зіграли товариський матч із швейцарським «Цюріхом». Докладніше про цей поєдинок і його результат повідомимо в наступному числі нашої газети. А до цього «Динамо» зіграло внічию з «Кайратом» (Алмаати) — 0:0.

На знімку: грають кияни і алматинці, з м'ячем Сергій Ребров.

Фото Сергія ПОЛХОВСЬКОГО (прес-служба ФК «Динамо» (Київ).

***

Єгипет. Кубок Африки. Туніс—Замбія. 4:1.

***

Москва (Росія). Кубок чемпіонів Співдружності. 1/2 фіналу. «Каунас» (Литва) — ЦСКА (Росія). 1:1 (пенальті — 5:4). Фінал. «Нефтчі» (Азербайджан) — «Каунас». 4:2.

«Сокіл» високо літає

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Перший етап. 43-й тур. 22 січня. **«Сокіл» (Київ) — «Німан» (Гродно). 2:0 (0:0, 0:0, 2:0). Шайби:** Бобровников, 42, Бобкін, 56. «Хімволокно» (Могилів) — «Рига-2000». 1:1. «Юність» (Мінськ) — «Металург» (Лієпая). 2:0. «Хімік-СКА» (Новополоцьк) — «Динамо» (Мінськ). 2:2. «Вітебськ» — «Керамін» (Мінськ). 2:2. «Гомель» — «Брест». 1:2.

«Сокіл» — 86 очок, «Юність» — 83, «Керамін» — 81, «Динамо» — 75, «Хімволокно» — 73, «Рига-2000» — 68, «Гомель» — 64, «Брест» — 56, «Німан» — 55, «Металург» — 45, «Хімік-СКА» — 35, «Вітебськ» — 12.

Свій черговий матч кияни проведуть сьогодні в Києві на льоду Палацу спорту. Вони прийматимуть «Брест». Початок зустрічі о 18.30.

На знімку: фрагмент зустрічі «Сокола» з «Німаном».

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

«Срібні» ковзани з Одеси

Фігурне катання. Ліон (Франція). Чемпіонат Європи. Українська танцювальна пара з Одеси — Олена Грушина і Руслан Гончаров — стала срібним призером. Чемпіонами стали росіяни Тетяна Навка і Роман Костомаров, які втретє здобули європейське «золото». Бронзові медалі дісталися господарям змагань — Ізабель Долобель та Олів'є Шонфельдер.

Ані дня без рекорду

Плавання. Берлін (Німеччина). Етап Кубка світу. Броварчанин Олег Лісогор здобув дві золоті медалі. І з рекордними результатами. Спершу на 50-метрівці брасом показав час у 26,17 секунди. Це рекорд світу! Наступного дня на 100 метрів брасом Лісогор поліпшив європейське досягнення — 57,67 секунди!

Відписки без наслідків

У бюрократичному лабіринті опинилася «Студія Серебрянських» у Сімферополі

У це важко повірити, але в Сімферополі до розвитку центрів фізичного та естетичного виховання дітей і молоді «Студії Серебрянських» «батьки міста» й керівники місцевої влади виявляють цілковиту байдужість. Уже два роки діяльність центрів блоковано.

— Байдужість місцевих чиновників до цієї благородної справи вражає, — ділиться прикрими враженнями своєї чотиримісячної (!) біганини по кабінетах з марними спробами підписати погодинну оренду в школах для дитячої студії її директор **Тетяна Шиліна.** — Діти в цьому місті не потрібні нікому. Чиновники ставляться до нас з незрозумілою підозрою, вимагають нових і нових документів, нібито ми прагнемо на базі шкіл відкрити не студії, а казино. Перепон стільки, що вже бракує слів для обурення, «відфутболюють» нас, як м'ячик, і кінця-краю цьому не видно. Чи сподіваються, що ми опустимо руки, відступимо? Батьки тридцяти дітей-студійців, заняття яких чиновники паралізують з торішнього вересня, зібрали підписи й готуються до протестної акції біля міськвиконкому, щоб посоромити «батьків міста» за невдячність до справи видатних земляків — Серебрянських. До них хочуть приєднатися ще стільки ж дітей, котрі мріють потрапити до зразкової студії, написали заяви, але змушені «сидіти на лаві запасних». Черга охочих стати студійцями більшає, але прийняти їх ми не можемо, бо нас весь час закривають. Не замовкають дзвінки нових бажаючих, на які вже тяжко відповідати: «Потерпіть ще трішки».

Найбільше винен у бойкоті справи Серебрянських недоступний міський голова Валерій Єрмак. Гальмує все і його заступник Петро Баскаков. Відбуваються відмовками, пустопорожніми фразами. Тож і виходить, що місто, яке для своєї видатної землячки мало б спорудити студію, не спроможеться навіть на дозвіл погодинної оренди наявних шкільних приміщень. Його не підписує ніхто. Директор школи по вул. Титова, 12 щиро прагнула допомогти, дозволила працювати, доки документи на оренду в «роботі» у виконкомі, але ... їй подзвонили і сказали: «Дозволиш «серебрятам» займатися — втратиш роботу». Ось таке «сприяння» справі державної ваги.

Сповна відчув його і наш власний кореспондент, який пройшов цим «зачарованим колом» чиновницької байдужості. Чого варті лише деякі інтерв`ю на цю тему.

Геннадій Ігнатов, начальник міськвідділу спорту:

— У школі й дитсадку вони розміщуються, ви що, не знаєте?

— Знаю, що заняття їх паралізовано, а ви?

— Ми, як управління спорту, це питання підтримали, мовляв, це добре і правильно, я вже не пам'ятаю, здається, півроку тому. Та це справа іншого управління — освіти. Тому як там усе відбувається з орендами і приміщеннями, я просто не знаю.

Тетяна Єльцова, начальник управління освіти:

— Ми нібито узгодили, Фонд майна це питання вирішує...

Петро Баскаков, заступник міського голови Сімферополя:

— Питання позитивно не вирішується, бо школи комплектуються в травні, а звернулися до нас на початку навчального року. Тож питання розв'язуватиметься навесні. Поки що це вирішується на рівні листів, бо погодинна оренда — річ складна. Треба визначитися, у чому інтерес наших шкіл. У нас жодних пропозицій від Катерини Серебрянської немає. Якщо вона працюватиме з якоюсь групою дітей-сиріт, малозабезпечених — одна тема, а якщо питання суто комерційного використання — то зовсім інша справа. Я підписував лист-відповідь їй від нашого спорткомітету про те, що ми готові розглянути питання під час проведення щорічної атестації наших шкіл. Це питання — прерогатива Фонду майна.

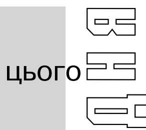
Одне слово, це не функція міського голови, він розглядає такі проблеми на етапі прийняття рішення виконкомом. А це питання навіть до рішення не дійшло.

...Замкнули коло співробітники Фонду майна:

— Усі рішення й дозволи оренди приймає виконком Сімферопольської міськради. Такого рішення про «Студію Серебрянських» ще не прийнято.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

цього ДНЯ

24 СІЧНЯ

■ *1861 р.* ***Вийшов перший номер українського журналу «Основа».*** ■ *1879 р.* ***Народився композитор Станіслав Людкевич. Один з організаторів Музичного інституту у Львові. Шевченківський лауреат.*** ■ *1906 р.* ***Народився кінооператор-документаліст Валентин Орлянкін. Зняв кілька фронтових фільмів.*** ■ *1918 р.* ***IV Універсал Центральної Ради проголосив повну самостійність УНР.*** ■ *1927 р.* ***В СРСР створено Тсоавіахім — Товариство сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву (згодом — ДТСААФ).***

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 514

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 37

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 271

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»